

Giới thiệu Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!

Nó là một cô bé cực kỳ xinh đẹp trí tuệ, là con của một tập đoàn đá quý nổi tiếng thế giới, thế nhưng vì tình nghịch nên nó đã giả trang thành con trai để đi học.

Hắn là có cùng điểm chung với nó là con của một tập đoàn đá quý nổi tiếng khác, thông minh hơn nó một chút, tình tình tuy lạnh lùng nhưng khi ở bên bạn thân thì rất vui tính.

Cùng xem câu chuyện tình của hai người cùng với sự phối hợp của dàn nhân vật phụ nhé.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Khởi động

- Sáng rồi sao- Nó vừa ngáp ngủ vừa nó~~~~~

Nó: Lâm Mỹ Linh còn có tên khác là Lâm Minh Thiện (17t) là con gái út của tập đoàn đá quý lớn nhất thế giới SAPHIE. Tính tình tốt bụng, dễ thương hòa đồng với mọi người. Nó rất xinh đẹp với làn da trắng không tì vết, mũi cao, đôi môi mỏng màu hoa anh đào, đặc biệt là đôi mắt màu saphie tím. IQ cực cao: 195/200. Tuy nó là con gái nhưng tính cách thì chả khác con trai nên nó đã giả làm con trai đi học.

~~~~~

Nó bước ra khỏi giường đi vào nhà vệ sinh để làm vệ sinh cá nhân. Vì ba mẹ nó đã đi kí hợp đồng ở Pháp nên nó phải ở nhà với hơn 30 người làm và một bác quản gia.

Nó làm vệ sinh xong đi xuống nhà bước vào bếp để ăn sáng. Ăn xong bác quản gia đưa nó đi học. Trước khi đi học nó còn tặng cho mấy chị người làm một nụ cười làm ngất ngây lòng người.

- Cô chủ thật dễ thương lại còn hòa đồng nữa, ít có vị tiểu thư nào được như vậy lắm

Một chị người làm nói. Tất cả người làm ở trong nhà đều yêu quý nó. Và nó cũng vậy nó cũng rất yêu thương tất cả mọi người, nó không xem họ như người làm mà xem họ như một người chị, người cô, người bà của mình

- Em nghe đấy. Tha cho chị lần này , sau này mà có bạn em đến chơi chị phải gọi em bằng cậu chủ đấy- Nó trêu chị

- Chị biết mà- Chị cũng cười lại với nó

Nó bước ra cổng bác quản gia đã đợi nó ở đó. Nó mở cửa xe và đi vào, nó bảo bác Bạch quản gia đưa nó đến nhà nhỏ

-----Nhà nhỏ-----

- Ngân à, dậy xuống ăn sáng nè con- Mẹ nhỏ gọi

- Dạ con xuống liền- Nhỏ bật dậy khỏi giường đi vào nhà vệ sinh

~~~~~

Nhỏ: Trần Hồ Ngọc Ngân còn có tên khác là Trần Hồ Minh Phong (17t) là con gái cưng của nhãn hàng thời trang danh giá nhất thế giới FASHION STAR. Tính tình trẻ con, thân thiện, hòa đồng. Nhỏ cũng đẹp không kém gì nó làn da trắng hồng, mũi cao, đôi môi đỏ mọng và đặc biệt là đôi mắt thạch anh tím. IQ cao: 194/200. Là bạn thân của nó, chơi chung với nó từ nhỏ nên việc giả làm con trai đi học với nó cũng không ngoài lẽ.

~~~~~

Nhỏ từ trên lầu bước xuống nhà bếp, nhỏ thấy ba mình đang đọc báo còn mẹ thì đang ngồi ăn sáng. Nhỏ bước vào kéo ghế ngồi kế mẹ nhỏ:

- Chào ba mẹ buổi sáng

- Ăn sáng đi con- Mẹ nhỏ đưa cho nhỏ các sandwich

- Dạ

Nhỏ ăn xong định bước ra đi học thì ba nhỏ bỏ tờ báo trên tay xuống nói:

- Con giả thành con trai đi học có được không hay ba xin chuyển trường cho con?- Ba nhỏ lo lắng cho nhỏ

- Không sao đâu, ba đừng lo cho con- nhỏ cười an ủi ba mình

- Ủ' vậy con đi học đi

- Dạ thưa ba mẹ con đi học

Nhỏ bước ra ngoài cổng thì thấy có 1 chiếc siêu xe màu trắng đậu trước nhà mình biết là xe nó nhỏ không chần chờ mà đi vào. Sau đó xe lại lăn bánh với đích đến là nhà nàng

-----Nhà nàng-----

- Ba ơi mẹ ơi con gái cưng dậy rồi- Nàng từ trên phòng bước xuống gọi

~~~~~

Nàng: Lê Hoàng Kiều Vy còn có tên khác là Lê Hoàng Minh Trung (17t) là con gái duy nhất của tập đoàn sản xuất các loại xe lớn nhất thế giới tập đoàn LÊ HOÀNG. Tính tình nàng rất dễ thương, kute, thân thiện, vui vẻ, biết kìm chế cảm xúc. Nàng cũng rất đẹp không thua gì nó và nhỏ với làn da trắng như sữa, mũi cao, môi mỏng màu hồng nhạt khiến ai nhìn thấy cũng muốn kiss cho vài cái. IQ cũng cực cao 197/200. Nàng cũng bị nó và nhỏ lôi kéo để cải trang thành con trai đi học. Cả ba đứa đều rất giỏi võ, đều là võ sư đai đen các môn võ Karatedo, Judo, Vovinam và hiện tại nó đang học Tiệt quyền đạo. Tụi nó đều toát lên vẻ tự nhiên không dao kéo , không son phấn, không như các tiểu thư đài cát khác chảnh chọe, hống hách, tụi nó đều rất yêu thương mọi người, hòa đồng với bạn bè nên rất được bạn bè yêu quý

(- Em đi xa quá rồi nhể- Tác giả

- Cũng biết vậy à- Nó gần giọng

- Thôi em thẳng đây- Tác giả)

~~~~~

- Con gái cưng ơi xuống ăn sáng đi con- Ba nàng gọi giọng ngọt ngào

- Ôi hôm nay ba bị gì vậy chạm dây nào à? - Nàng đã biết ý định ba nàng nói như vậy là có ý gì rồi tại nàng hỏi cho vui vậy thôi- Mẹ lại giận ba nữa phải không?

- Con gái là hiểu ba nhất- Ba nàng cười

- Rồi rồi để con- Nàng cầm cốc sữa đi vào bếp

Nàng vào bếp thấy mẹ đang làm đồ ăn sáng, 2' sau nàng bước ra, thấy nàng ra ba nàng vui mừng hỏi:

- Sao rồi con, mẹ con hết giận ba rồi phải không. Ba biết con gái ba giỏi mà

- Ba đừng vui mừng. Mẹ nói nếu con năn nỉ giúp ba thì mẹ giận con luôn. Ba lo mà làm cho mẹ hết giận đi con đi học đây- Nàng xách cặp bay ra khỏi nhà

Nàng sợ nếu ở đó thêm 1 giây 1 phút nữa thì sẽ bị ba nàng cản nhằn cho tới sáng mai. nàng vừa ra đến cửa thì cũng là lúc xe của nó dừng lại, nàng bước lên xe. Nó bảo bác Bạch chạy xe đi

15' sau tụi nó đã đến trường. Tụi nó vừa bước xuống xe thì tiếng xì xào nổi lên. Sự tán thưởng của học sinh nữ về vẻ đẹp của tụi nó. Sự ganh ghét, ghen tị của học sinh nam. (Điện hình)

- A, anh Thiện đẹp trai quá xá bà con ơi- Học sinh nữ 1

- Anh Phong đẹp hơn- Học sinh nữ 2

- Anh Trung của tao là đẹp nhất- Học sinh nữ 3

- Ba đứa đó xấu thấy mẹ luôn mà sao tụi con gái mê dữ vậy- Học sinh nam 1

- Ồ xấu mà chảnh- Học sinh nam 2

- Xấu hơn con gái nhà tao nữa- Học sinh nam 3

Tụi nó học ở ngôi trường này cũng hơn 1 năm rồi nên cũng quá quen với những lời bàn tán như vậy. Tụi nó coi những lời đó như gió thoảng qua tai nên đi thẳng lên lớp, lớp 11A1

(Sơ lược về ngôi trường: Trường tên là Blue Sky có nghĩa là Bầu Trời Xanh được xây dựng lúc tụi nó 7 tuổi tức là 10 năm trước với kinh phí xây dựng do ba của tụi nó và ba vị chủ tịch của ba tập đoàn khác đóng góp vào)

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Học sinh mới

Hôm nay là một ngày đẹp trời nắng ấm, gió nhẹ. Tụi nó vừa đi vào trường thì tiếng xì xào nổi lên. Chẳng quan tâm tụi nó đi thẳng vào lớp. Nói là tụi nó rất hòa đồng nhưng với những người rảnh rỗi luôn soi mói người khác thử hỏi tụi nó có hòa đồng nổi không. Sau khi tụi nó vào lớp được một lúc thì có một chiếc BMW đậu trước cổng trường. Bước ra là 3 chàng trai khôi ngô tuấn tú. Bọn con gái thấy trai đẹp như mèo thấy mỡ, đứa thì la hét, đứa thì hú điên cuồng.

- Sao con gái ở cái trường này hám trai thế- Anh nhìn đám học sinh nữ đang hò hét nói

- Mày hỏi tao, tao hỏi ai? hấn hấn mặt

- Cũng phải, tao đẹp trai thế này mà- Chàng tự kêu

- Ê Tùng mày coi cái cột điện nào có thằng Phú thì kéo nó xuống nếu không nó bị điện giật chết tốn cái hòm lăm- Anh cười

- Trễ rồi- hấn lắc đầu

- Sao?- Anh khó hiểu hỏi

- Trễ rồi thằng Phú nó bị điện giật rồi cái mặt đen thui còn đầu tóc thì khô cứng quẫn- hấn giả vờ buồn

- Tao thật vô phước khi có được 2 thằng bạn khốn nạn như 2 thằng này- Chàng ỉu xìu

- Tao xem đó là một lời khen- Anh cười

- Thôi, đi lên phòng hiệu trưởng nhận lớp- hấn khoác vai anh và chàng kéo đi

~~~~~  
Hấn: Hoàng Thanh Tùng ( 17t ) là con trai độc quyền của tập đoàn đá quý lớn ngang bằng nhà nó RUBY. Rất đẹp trai, tính tình hài hước ( chỉ khi ở bên bạn thân ) nhưng cũng vô cùng lạnh lùng. IQ rất cao 198/200

Anh: Dương Nhật Trường ( 17t ) là con trai út của tập đoàn chuyên sản xuất máy tính, camera,... lớn nhất thế giới tập đoàn Dương Thị. Tính tình hòa đồng, thân thiện bạn thân của hấn. Đẹp trai chả thua gì hấn. IQ cao: 197/200

Chàng: Trần Nguyễn Hoàng Phú ( 17t ) là con trai độc quyền của tập đoàn chuyên sản xuất đồng hồ tập đoàn B.N. Tính tình tốt bụng dễ thương, có tính tự mãn cao, hay bị 2 thằng bạn chọc. Đẹp trai vô cùng không thua gì hấn và anh. IQ cực cao 199/200. Tụi hấn rất giỏi võ ngang bằng tụi nó còn có khi hơn tụi nó nữa.

~~~~~  
-----Tại Phòng Hiệu trưởng-----

- Chào thầy- 3 người lễ phép

- Chào các em, các em là học sinh mới- Thầy bước ra khỏi chỗ ngồi

- Dạ- hấn nói

- Được rồi lớp của các em là 11A1. Để thầy gọi cô chủ nhiệm đưa các em lên lớp- Thầy nói sau đó lấy trong túi ra 1 cái điện thoại gọi cho cô chủ nhiệm

lớp 11A1

5' sau cô đến phòng hiệu trưởng đưa tụi hấn lên lớp. Cô nói

- Các em theo cô
- Dạ, tụi em chào thầy- tụi hấn quay lại phía thầy hiệu trưởng
- Ủ- Thầy hiệu trưởng gât đầu

Tụi hấn đi theo cô lên lớp vừa bước vào lớp nhiều tiếng hú điên cuồng nổi lên

- Các em tự giới thiệu về mình đi- cô bảo tụi hấn
- Hoàng Thanh Tùng- Hấn nói chỉ có ba chữ. Sờ dĩ hấn nói như vậy bởi vì hấn không thích học ở trường này vì hấn không thích loại con gái nhìn thấy trai đẹp là hú như điên lên, nhưng vì 2 thằng bạn hấn phải cố thôi
- Minh là Dương Nhật Trường mình là học sinh mới mong các bạn giúp đỡ- Anh cười nói
- Còn mình là Trần Nguyễn Hoàng Phú- Chàng không nói mấy cái dài dòng như anh mà nờ một nụ cười nhẹ làm các bạn lúc này đã hú giờ còn hú hơn nữa
- Trật tự- Cô gõ bàn- Các em tìm chỗ đi- cô ngó quanh lớp
- Ở đây nè, ở đây có chỗ trống nè- học sinh nữ 1
- Không ở đây nè- học sinh nữ 2
- Các em trật tự ai nói nữa thì chạy 5 vòng sân trường cho tôi- Cô quát

Cả lớp lập tức im lặng chỉ còn lại tiếng quạt và tiếng thờ

- Tùng em ngồi ở bàn 3 dãy 1 ngồi kế bạn Thiện- Cô chỉ tay về phía bàn của nó

Nó nghe tên mình bật dậy. cái gì bảo nó ngồi với hấn sao, nó chỉ thích ngồi một mình ung dung tự tại thôi. Ôi thời gian tự do của nó hết rồi sao? Nó ỉu xiu nó cảm thấy rất ghét hấn tại hấn mà nó bị mất khoảng thời gian tự do như trước đây. Lỡ sau này trong giờ học mà nó ngủ rồi bị hấn méc cô. Lỡ sau này trong giờ học mà nó không viết bài rồi cũng bị hấn méc cô rồi cô sẽ phạt nó rồi bị mời phụ huynh thì nó sẽ bị ông bố vĩ đại của nó tống cổ nó qua nước ngoài cho coi. Nói chung tâm trạng của nó bây giờ là buồn và hận

- Dạ- hấn bước xuống phía bàn mà cô chỉ. Thấy nó hấn cười, một nụ cười hiếm thấy của hấn

Hấn cười, tại sao hấn lại cười? Từ khi chuyện đó xảy ra hấn luôn lạnh lùng và đặc biệt không bao giờ cười với ai kể cả 2 thằng bạn thân. Vậy tại sao khi thấy nó hấn lại cười, nụ cười mà dường như cả hấn cũng quên cách làm sao để cho nó hiện lên trên môi. Không ai có thể trả lời được kể cả hấn (Em cũng không trả lời được luôn- Tác giả)

- Gì đây cười xã giao hả? - Nó bực bội
- Tao là học sinh mới
- Ai chả biết mày là cái thằng từ đâu chui ra dành chỗ ngồi của tao- Nó bực dọc nói- Tao cảnh cáo mày, sau này trong giờ học tao mà có ngủ hay không chép bài mà mày mách cô (chị này IQ cao mà sao không động não gì hết nói vậy là coi như chui đầu vào hang cọp rồi- Tác giả) thì đừng trách tại sao đao kiếm tuyệt tình- Nó nói một tràng - Sao mày không trả lời khi để tao hả ?
- Mày nhảy vô họng tao rồi sao tao nói- hấn giả vờ bực bội
- Kệ mày- nó gục mặt xuống ngủ

Hấn bước vào chỗ ngồi, thấy nó gục xuống cứ tưởng nó ngủ hấn lay lay người nó rồi còn chọc chọc vào bụng nó. Nó từ đầu đã ghét hấn giờ lại còn ghét hơn, còn hấn thì tìm thấy thú vui khi chọc nó.

"Thằng chó phá giấc ngàn vàng của tao để coi sau này tao trị mày ra sao" - Suy nghĩ của nó

- Trường em xuống ngồi bàn 4 với bạn Minh Phong sau bạn Tùng - Cô giáo giờ mới lên tiếng

Lúc này nghe cô nói hấn ngồi với nó nhỏ cười thầm trong bụng. Giờ thì sao? anh lại ngồi với nhỏ. Đúng như ông bà ta có câu cười người hôm trước hôm sau người cười mà. Tâm trạng của nhỏ so với nó thì cũng chẳng khác khảm gì hơn

Anh bước xuống phía bàn của nhỏ. Nhỏ lấy trong cặp ra cái tai phone cho vào tai nghe xem anh như không khí. Anh ngồi xuống cạnh nhỏ anh gọi nhưng

nhỏ giả vờ không nghe. Anh tức giận giựt cái tai phone ra . Sự tức giận của nhỏ như núi lửa đã đến giờ phun trào

- Mày muốn thăm ông bà sớm à - Nhỏ dơ nắm đấm, sẵn tay áo, gần từng chữ
- Ai bảo tao gọi không nghe, điếc cũng phải nghe mạng máng chứ- Anh cãi lại
- Mày đuôi cũng phải thấy mờ mờ chứ không thấy tao đeo tai phone sao ?- Nhỏ quát

Anh cảm thấy hình như mình sắp thua liền xuống giọng

- Thôi xin lỗi hạ hỏa đi

Nhỏ ngồi xuống đeo lại cái tai phone vì đang ở trong lớp chứ nếu như ở ngoài thì bây giờ anh đã vào bệnh viện hoặc đi thăm ông bà rồi

- Coi chừng tao, thằng chó

Cô giáo đứng trên bục giảng đã tức giận nhưng cô cố kìm chế. Tụi nó xem cô là không khí hay sao, có chuyện gì thì phải nói cho cô biết chứ, sợ cô không xử lý được sao ?

Nàng ngồi ở dưới nghe hai con bạn cãi nhau mà bật cười. Ngồi một mình sung sướng như nàng này. Nàng lấy trong túi ra cái Galaxy s7 vừa nghe nhạc vừa lướt facebook

Cô đứng chờ người ở đó này giờ mới lên tiếng:

- Các em trật tự. Còn bạn Phú xuống ngồi với bạn Trung sau Minh Phong

" Hà ? Cái gì ? Ngồi với mình sao ? "- suy nghĩ của nàng

Lại một lần nữa câu tục ngữ " Cười người hôm trước, hôm sau người cười " lại ứng nghiệm. Nàng ỉu xiu tâm trạng của nàng bây giờ nặng nề vô cùng

Chàng bước xuống ngồi kế nàng, nhìn thấy khuôn mặt ảo não của nàng chàng trêu:

- Sao vậy ? Tu mấy kiếp mới được ngồi với một người đẹp trai như tao đó

- Chảnh chó- Nàng khinh bỉ nói

- Cái thằng này, từ đó đến giờ chưa ai nói tao vậy đó- Chàng nhăn mặt

- Chứ nói sao ? - nàng hỏi

- Tụi nó nói tao là chảnh cún- Chàng giả vờ ngây thơ

- Nhảm, điên, thần kinh- Nàng nói

- Thằng này tao nhìn mày này giờ rồi đó- Chàng tức giận

- Nhìn rồi sao làm gì được nhau- nàng nhếch môi

- Mày được lắm- Chàng trợn mắt sau đó ngồi xuống

" Đợi rồi xem tao sẽ cho mày chết thật khó coi"- Nàng nghĩ

Từ trước tới giờ ai đụng đến tụi nó đều không yên thân. Để xem tụi hần có thoát khỏi tay của tụi nó hay là chết dưới tay của tụi nó đây. (^ _ ^)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Hợp tác

Hôm nay là một ngày nắng nhẹ, bầu trời trong xanh một màu. Trên những cành lá còn đọng lại vài giọt sương. Trên các cành cây cao những chú se sẻ đang vui vẻ hót chào buổi sáng. Hôm nay chính là ngày thứ hai tụi hần đi học, vừa bước vào cổng trường tụi hần đã gặp tụi nó, 6 đứa, 12 con mắt đang lờm lờm nhau (căng thẳng quá)

- Hello 3 đứa trẻ trâu- Chẳng mở lời phá tan bầu không khí u ám đến chết người

- Sầu con mắt mày - Nó nói - Ngon thì ra vườn hoa sau trường đi

- Ok con dê - Anh cười

-----Sau vườn-----

- Nhào vô - Nó thách thức. Lập tức tụi hấn nhào vô đấm đá túi bụi. Tụi nó và tụi hấn dùng loại võ có tên là " võ đánh ghen " dùng để đánh nhau.

Một cú đá có lực rất mạnh giáng vào nó nhưng nó né kịp đồng thời cho tên thủ phạm đó một cái quẹt chân làm tên thủ phạm ngã nhào. Tụi nó và tụi hấn đánh nhau không phân thắng bại. Cuộc chiến kéo dài đã 20' họ đã thấm mệt nhưng không thể dừng lại vì sợ thua. Bỗng nhiên có một giọng nói vang lên đầy uy lực:

- Dừng lại

Tụi nó và tụi hấn lập tức dừng lại, nó nói:

- Vậy đi một muốn chết, mà đứa nào nói hay vậy đúng ý tao

- Tao nè - Người lúc này lên tiếng Tụi nó và tụi hấn theo phản xạ lập tức quay lại

- Chào thầy, thầy tìm tụi em có việc gì ạ ? - Nhỏ cười hòa

- Còn hỏi à ? Lên phòng giám thị cho tôi - Người đó không ai khác chính là thầy giám thị vĩ đại

Tụi nó và tụi hấn dù muốn dù không cũng phải lếch xác theo sau thầy. Trên đường đi còn liếc nhau muốn rút cả mắt. Mặc dù thầy giám thị đi ở đằng trước nhưng thầy vẫn biết tụi nó làm gì ở đằng sau đấy. Thầy gằn giọng:

- Còn liếc nữa thì chạy 5 vòng sân trường cho tôi

Sân trường dài ít nhất cũng hơn 800m. Chạy 5 vòng thì chỉ có chết cho nên tụi nó và tụi hấn lập tức vâng lời. Đến phòng giám thị, thầy lấy trong tủ ra 6 tờ giấy kiểm điểm đưa cho tụi nó và tụi hấn

- Viết kiểm điểm cho tôi xong rồi về lớp

- Thầy ơi tha cho tụi em đi mới có một lần mà thầy- Nhỏ năn nỉ

- Không 1 lần cũng không tha - Thầy kiên quyết

- Thầy đi mà thầy- nàng cũng hòa theo nhỏ năn nỉ thầy

- Không còn nói nữa chạy 10 vòng sân trường - Thầy nói lớn

- Dạ em viết không nói nữa- Nàng và nhỏ ỉu xiu

- Thầy ơi, cho em hỏi cái này- Nó lên tiếng

- Cái gì ? - Thầy hỏi

- Ai báo cho thầy biết tụi em đánh nhau vậy ? - Nó hỏi

- Có chết tôi cũng không nói là Phong Vũ báo- Thấy ngây thơ vô (số) tội nói

- Dạ thầy không nói thì thôi- Nó nói giả vờ như thầy chưa nói gì

- Lo mà viết nhanh đi - Thầy đi ra ngoài

Thầy vừa đi ra ngoài trên môi tụi nó liền nở một nụ cười quỷ dị

- Ông thầy hách dịch, còn ngu nữa chứ. Tụi bây có thấy vậy không?- Chàng dựa ra sau ghế nói

- Ủ tao cũng thấy vậy đó- nàng nhoi lên

- Sao mày nói chuyện với mấy cái thằng đó- nó nhăn mặt

- Sao ?- Nàng hỏi

- Hay là mình hợp tác chơi ông thầy đồ đi - Anh đề nghị
- Ok đồng ý - Nhỏ nói
- Tao cũng đồng ý - chàng nói
- Tao cũng vậy còn hai đứa bây - Nàng hỏi
- Nó chịu tao chịu - hần nói
- Hai đứa bây tao thấy cãi nhau dữ lắm mà- 4 đứa nhoi lên
- Tụi bây nhắm quá bàn kế hoạch tác chiến đi- Nó nói
- Tụi mày có thấy cái dây đẳng kia không - anh chỉ cái dây được mắc từ chân tủ đến trần nhà
- Thấy rồi sao ? - Nhỏ hỏi
- Bấy đó - anh nói
- Là sao ? - Nó hỏi mặt ngu ngu
- Là nếu giật sợi dây đó thì sẽ có 1 xô nước hay thứ gì đó rơi xuống ngay trên cánh cửa - anh giải thích
- Có thấy cái xô nước nào đâu ? - nàng hỏi
- Nó được che lại bằng tấm thiếc của trần nhà đó - ah nói
- Ồ vậy à- Tụi nó kinh ngạc
- Mặt mày nhìn ngu ngu mà giỏi nhỉ - Nó chọc
- Thăng Trường là bậc thầy về bẫy mà- chàng kêu hãnh về thăng bạn
- Thôi lại đây tao nói kế hoạch nè- anh vẫy tay bảo tụi nó xích lại

Xi xàm xì xạo

Tụi nó và tụi hần bắt tay vào thực hiện kế hoạch

Để xem ông thầy sẽ ra sao nhé (^ _ ^)

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Sập bẫy

Nó chạy đi tìm thầy giám thị với vẻ mặt hết hoảng. Nó tìm thấy thầy giám thị gọi to:- Thầy ơi bạn Tùng bị ngất xỉu rồi

- Sao vậy ? - Thầy cũng hốt hải chạy đi (chị này diễn đạt thật)

Vừa đến phòng giám thị thì thầy thấy hần nằm ngất xỉu ở cạnh tủ còn nhỏ, nàng , chàng, anh thì ngồi kể hần với vẻ mặt lo lắng (mấy người này đi làm diễn viên được). Thầy vừa bước vào cửa thì anh nhanh chóng giật sợi dây sinh từ kia. Lập tức từ đầu rơi xuống một xô nước làm ông thầy ướt như chuột lột. Tụi nó và tụi hần rất muốn cười nhưng cố kìm chế nếu không kế hoạch sẽ bị lộ mất

- Thầy có sao không ạ ? - Nó lo lắng hỏi
- Các em dám chơi tôi - Ông thầy tức giận
- Có đâu ạ đây là phòng của thầy mà tụi em có biết gì đâu - nhỏ lên tiếng

- Các cậu.....- Thầy cứng họng

Đúng vậy cái bẫy này là do thầy làm ra trong lúc rảnh rồi chưa kịp dẹp bỏ nó cho nên bây giờ mới thành ra như vậy đây. Vì vậy nên ông bà xưa có câu " Gậy ông đập lưng ông "

Đúng lúc đó có cô hiệu phó đi ngang qua ông thầy như bắt được vàng, gọi to:

- Cô hiệu phó cô phải trừng trị lũ học sinh hỗn láo này mới được

- Có chuyện gì thế - Cô hỏi

- Tụi nó giám ....- Thầy áp úng

- Tụi nhỏ làm sao ? - Cô hỏi

- Tụi nó lừa tôi - Cuối cùng ông thầy cũng tìm được lí do để buộc tội tụi nó

- Tụi nhỏ lừa gì thầy ? - Cô hỏi

- Không có ạ - Nàng nói - Thưa cô bạn Tùng bị ngắt xiêu cho nên bạn Thiện mới đi gọi thầy giám thị ai ngờ thầy vừa bước vào thì từ đâu rơi xuống một xô nước làm thầy ướt như vậy đây ạ

- À , tôi hiểu rồi cái bẫy này là do thầy làm ra, trong lúc hỗn loạn tụi nhỏ vô tình giật sợi dây đúng lúc thầy bước vào nên mới thành ra thế này. Lỗi cũng không phải là do tụi nhỏ- Cô phân tích

- Nhưng... - Không để ông thầy có cơ hội cô chen vào

- Thôi các em đưa bạn vào phòng y tế nhanh đi

- Dạ em chào cô - Nó nói

Anh và chàng đi hẩn đi. Khi ra ngoài nó nháy mắt với cô hiệu phó thật ra cô hiệu phó chính là cô ruột của nó. Cô cũng rất ghét ông thầy giám thị nhưng không có cơ để tố cáo ông ta ra khỏi trường hôm nay thấy tụi nó chơi ông thầy như vậy cô thấy rất vui

6 đứa tụi nó không lên phòng y tế mà ra thẳng căn tin. Đang đi anh nói:

- Tao thấy tụi mình phối hợp rất ưng ý đây hay là làm hòa chơi chung đi đừng ghét nhau như chó với mèo nữa

- Tao thấy trong cuộc đời làm người của mày câu này được nhất đây - Nhỏ vỗ vai anh

- Tao còn nói nhiều câu hay hơn vậy nữa - Anh tự kêu

- OK nhất trí - Nàng và chàng đồng thanh- Còn hai bây sao ? - Nàng hỏi nó và hẩn

- Sao cũng được - Nó và hẩn cùng nói còn 4 đứa kia thì vừa đi vừa hú như mấy thằng điên mới xổng chuồng

- Từ nay là bạn - Anh nói

- Đừng vui mừng mình còn một kẻ thù đó - Nó nghiêm túc

- Ủ' đúng rồi - Nhỏ quay lại với vẻ mặt hình sự

- Ai vậy ? - Nàng hỏi

- Thì cái thằng Phong Vũ chứ ai - Anh nói

- Cái thằng đó là con gái hay con trai mà nhiều chuyện quá vậy ? - Chàng hỏi

- Nó được mệnh danh là cái siêu thị thông tin của lớp đó - Nhỏ nói

- Giờ làm sao xử nó - Nó nói

- Dọa nó - hẩn im lặng nãy giờ mới lên tiếng

- Ủ' há mà nãy giờ tao nghĩ không ra - nó như trút được gánh nặng

- Ngu như mày nghĩ được gì - hẩn cốc đầu nó

- Tao ngu kệ cha tao, bộ tao ngu ăn hết của ông cố ông sơ nhà mày à, mày không ngu được như ta mày tức à - nó tức giận

- Kệ mày - hần quăng cho nó 2 chữ rồi bỏ đi

Giờ ra chơi tụi nó và tụi hần lòi đầu tên Phong Vũ r vườn hoa sau trường

- Thằng chó tụi tao đánh nhau có liên quan gì tới mày mà mày mách thầy hả ? - Nó hỏi

- Ai mượn tụi mày đánh nhau tụi mày mà đánh nhau lớp mình sẽ bị trừ điểm tao chỉ vì lớp mình thôi- Phong Vũ bình thản

- Mày cãi hả ? - Nhỏ đá chân Vũ

Phong Vũ đau quá kêu la oai oái :

- Sao đá tao

- Mày liệu hồn mày đó - Nàng trợn mắt - Sau này mà còn xía vào chuyện tụi tao nữa thì đừng trách

- Mai mốt mà còn nhiều chuyện nữa là tao xẻo mỏ mày á - Anh nói

6 đứa bỏ đi để lại anh Phong Vũ đứng đó nén cơn giận, anh Vũ cũng đâu phải dạng vừa : " Hãy đợi đấy. Quân tử trả thù mười năm chưa muộn. Đợi đấy tao sẽ báo thù. "

(Còn tiếp) (^ _ ^)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Ở kí túc xá - sự cố xảy ra

Hôm nay là một ngày vô cùng đẹp trời khung cảnh yên bình bầu không khí yên tĩnh. Khác hẳn với sự yên bình bên ngoài , trong lớp nó là một bãi chiến trường hỗn loạn cứ như chiến tranh thế giới thứ ba đã xảy ra ở đất nước Việt Nam thân yêu của chúng ta, 6 đứa tụi nó mỗi đứa một việc, Nó và hần thì ngủ , anh và nhỏ thì chơi caro còn chàng và nàng thì ngồi nghe nhạc- Cô đồ cô giáo vô - Thằng Phong Vũ to miệng thông báo

Cả lớp vừa nãy còn náo loạn giờ lại yên ắng lạ thường. Cô bước vào lớp thằng lớp trưởng đứng dậy la to:

- Nghiêm, chào cô

- Chào các em các em ngồi xuống đi - Cô phát tay ra hiệu cho cả lớp ngồi xuống - Hiện hay, Kí túc xá trường chúng ta đã được xây dựng xong nên các em sẽ ở lại kí túc xá để tiện cho việc học. Bây giờ cô sẽ đọc danh sách bạn nào không muốn ở kí túc xá thì báo cho cô biết

- Dạ - Cả lớp đồng thanh (sắp trường ạ)

- Nguyễn Phong Vũ , Trần Thành Phát , abc xyz... Lâm Minh Thiện, Trần Hồ Minh Phong , Lê Hoàng Minh Trung, Hoàng Thanh Tùng , Dương Nhật Trường , Trần Nguyễn Hoàng Phú các em 6 em ở một phòng có ai không muốn ở không ? - Cô giáo hỏi

Nó nghe vậy quay xuống hỏi nhỏ và nàng

- Ở không

-OK - nhỏ và nàng đồng thanh

- Mà 3 thằng ở với mình là ai vậy - nhỏ hỏi

- Ba thằng này này - anh nói giọng trách móc

- Ba đứa bây hả ? - Nàng hỏi

- Ở bạn đây bạn mà chả biết tên nhau đấy - Chàng cũng hùa theo anh trách

- Các em có ở kí túc xá không - cô hỏi

- Dạ ở - 6 đứa tụi nó đồng thanh

- Được rồi trưa nay các em được nghỉ buổi chiều để chuyển đồ từ nhà vào kí túc xá - Cô nói

Trưa hôm đó tụi nó và tụi hấn về nhà để dọn đồ vào kí túc xá. Tụi nó và tụi hấn dọn đồ xong lẫn ra ngủ tới chiều sau đó đi ăn rồi tiếp tục ngủ

(Cuộc sống cơ bản của một con heo - Tác giả

- Nay thì heo này - 6 đứa ném đá tác giả

- Thôi tha cho em đi, em thắng đây - Tác giả

- Biền, cú, xéo - Nó quát

- Vâng, tác giả mà bị đối xử thế đấy - Tác giả khóc)

00:00 Tối hôm đó

Hấn bước xuống giường đi vào nhà vệ sinh, hấn nằm ở giường trên cùng ở giữa là nó dưới cùng là nhỏ

Hấn đi vệ sinh xong leo lên giường ngủ tiếp vì kí túc xá ở trường cũ hấn nằm ở giữa nên theo thói quen hấn cứ thế leo lên giường giữa mà ngủ không để ý ở trên giường còn có người. Hấn và nó cứ tưởng đối phương là cái gối ôm cho nên ôm nhau ngủ tới sáng

05:00 sáng hôm sau

- Sáng rồi - nàng vờn vai sau đó nhìn qua giường của nhỏ - Á á á á

- Sáng sớm om sòm - anh cần nhân

- Gì vậy - chàng hỏi

- Mà không ngủ cũng phải để cho người khác ngủ chứ - nhỏ leo xuống giường

- 3 đứa bây nhìn kia - nàng chỉ tay qua phía giường của nó

- Á á á á á - lần này là tiếng hét của nhỏ, nàng, anh và chàng

- Bốn đứa bây bị động kinh à - nó nhăn mặt tính bước xuống giường nhưng nó có cảm giác hình như bị ai đó ôm lại. Nó quay lại thì thấy gương mặt điển trai của hấn nó la lớn

- Á á á á á cứu tôi với, help me, chu mi nga

- Mà mới bị động kinh á - 4 đứa kia lẫn bỏ ra sân cười

- Tao mà xuống dưới thì tụi bây chết chắc - nó nói và cố thoát ra khỏi hấn nhưng sức con gái làm sao địch lại sức của một thằng con trai chứ

- Thằng chó thả tao ra - nó vùng vẫy cố thoát ra khỏi hấn còn miệng thì không ngừng chửi hấn

Còn hấn thì vẫn ngủ nhưng tay chân thì thả lỏng ra nó thừa cơ hội đập cho hấn một cái dính vách. Hấn lúc này mới mở mắt ra

- Đây là đâu ? Thiên Đường hay Đại Ngục

- Thằng chó - nó bực bội leo xuống giường

- Ủa đây đâu phải giường tao ? - hấn ngơ ngác

- Của tao đó thằng chó - nó nói

- Sao tao ở đây ? - hấn hỏi

- Câu đó tao phải hỏi mày mới đúng - nó nói

- Tao có biết đâu - hấn vẫn ngơ ngác

- Mày xuống giường tao ôm tao ngủ rồi giờ nói không biết là sao làm sao sau này tao lấy vợ - nó giả khóc

- Mày đừng lo, sau này mà mày không lấy được vợ tao đảm bảo thằng Tùng sẽ lấy mày - anh an ủi

- Chả thèm sau này mà tao không lấy được vợ tao kéo 5 đứa tụi bây theo - Nó nói

- Tha cho tao đi tao còn muốn lấy vợ - Chàng chấp tay van xin
- Thôi cho tao xin hai chữ bình yên - Hắn nói
- Không bao vờ- Nó trợn mắt
- Thôi stop sắp vào học rồi đó mấy cha thay đồ lẹ đi - nhỏ lên tiếng cắt ngang câu chuyện

Nó bay thẳng vào nhà vệ sinh hần tính vào cùng với nó nhưng chưa kịp nói thì cửa nhà vệ sinh đã đóng lại hần gõ cửa:

- Thiện mở cửa cho tao với
- No never - nó nói
- Con trai không mà -hần gõ cửa mạnh hơn
- Không với mày lại càng không - nó nói
- Vậy mày mau đi - hần giục nó
- Đợi tí - nó nói

20' sau tụi nó và tụi hần cũng làm vệ sinh cá nhân xong sau đó xuống căn tin ăn sáng rồi vào lớp học

Tối hôm đó nó đã gỡ dây ngang giường nó với mục đích ngăn cho hần leo lên rồi ôm nó ngủ như hôm qua. Nó nằm trần trọc suy nghĩ từ nhỏ đến bây giờ nó chưa từng ôm một thằng con trai nào ngoài ba nó và người con trai đó (ai thì sau này biết nha). Nó nghĩ liệu rằng hần có biết nó là con gái hay không ? Suy nghĩ đó bị nó gạt qua một bên rồi chìm sâu vào giấc ngủ.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Cuộc thi "The Song Meaning";

Chào mọi người, mọi người thấy truyện của mình sao ?

Mong mọi người cho mình ý kiến và cho mình ý tưởng nha

Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ !

-----Tụi nó và tụi hần đang ngồi trong lớp. Cả lớp đang chờ cô giáo vào. Bỗng nhiên thằng Phong Vũ la lên :- Mấy đứa ngồi im cô vô

Một lời nói ngắn gọn nhưng có uy lực vô biên , cả lớp đột nhiên im lặng. Cô bước vào lớp, thằng lớp trưởng lại có cơ hội sử dụng cái thanh quản vàng của mình:

- Nghiêm chào cô
- Chào các em các em ngồi xuống đi

Cả lớp nghe lời cô ngồi xuống cô lấy trong cặp ra một tờ giấy thông báo ra đọc cho cả lớp nghe

- Hai tuần nữa là ngày kỉ niệm 10 năm trường được thành lập , trường ta đã thống nhất là sẽ tổ chức một cuộc thi có tên là " The song meaning "có nghĩa là những bài hát ý nghĩa
- Cô ơi bài hát ý nghĩa là sao ạ - một học sinh nữ hỏi
- Bài hát ý nghĩa là những bài hát nói về mẹ cha hoặc những bài hát đơn thuần nhưng có ý nghĩa sâu sắc - Cô giải thích - Các em hiểu chưa
- Dạ - cả lớp đồng thanh

- Thẻ lệ cuộc thi là: mỗi lớp sẽ chọn ra 6 bạn tham gia cuộc thi. Có 3 vòng thi : Vòng loại , bán kết và chung kết. Bắt buộc ba vòng thi các em phải hát những bài hát ý nghĩa - Cô nói - Bây giờ các em chọn ra 6 bạn đi

Anh Phong Vũ cười nham hiểm " đây chính là lúc Phong Vũ ta báo thù "

- Cô ơi em đề xuất bạn Thiện , bạn Tùng , bạn Phong , bạn Trường , bạn Phú , bạn Trung

Cả lớp nghe thế đưa nào cũng đồng ý hai tay hai chân vì 6 mỹ nam nhà mình đi thi còn tụi nó và tụi hần thì cái mặt nhăn như khi

- Cô ơi chọn bạn khác đi tụi em không thi đâu - Nó nói

- Được cô sẽ chọn bạn khác - cô nói

- Dạ cô là số một - nó la lên

- Với một điều kiện - cô nói

- 5 điều kiện cũng được - nhỏ nói

- Các em phải dọn nhà vệ sinh một tháng cả nhà vệ sinh nam lẫn nhà vệ sinh nữ - cô thân nhiên nói câu nói của cô làm tụi nó xanh mặt. Chuyện này không thi là chết chứ không sống

- Cô xem như tụi em chưa nói gì đi cô - nó làm mặt buồn

- Được - cô gật đầu

- Phần thưởng là gì cô ?- anh hỏi

- Giải ba là một vé đi sở thú cho cả lớp , giải nhì là một vé đi khu vui chơi giải trí cho cả lớp còn giải nhất là 5 ngày 5 đêm ở Nha Trang cho cả lớp và cô chủ nhiệm - Cô nói

- Các bạn phải dành giải về cho lớp mình nha - 1 học sinh nữ nói

- Các bạn vỗ tay hoan hô cho mấy bạn ấy đi - Phong Vũ nói lớn

- Cố lên - Cả lớp (trừ 6 đứa tụi nó) đồng thanh

- Các em phải dành giải về cho lớp mình nỏ mặt nỏ mũi nghe chưa - Cô nói

- " Thăng chó Phong Vũ , tao sẽ báo thù tao mà không trả được thù này tên tao cho mày đọc ngược " - suy nghĩ của nó

- Cô ơi tụi em cần một bạn đi theo tụi em để chuẩn bị trang phục và những việc nhỏ ạ - Nó ý kiến

- Được em muốn chọn bạn nào ? - cô hỏi

- Dạ Phong Vũ - Nó nhanh nhẩu đáp

- Hà không được đâu cô ơi - Phong Vũ lên tiếng

- Được cô đồng ý bạn Phong Vũ sẽ đi theo các em

Ông bà xưa có câu " Gieo gió gặt bão " anh Vũ kì này chệt rồi

- Cô ơi không được - Vũ nói

- Dọn nhà vệ sinh một tháng - cô chậm rãi đáp

- Cô xem như em chưa nói gì ạ - Vũ cười trừ

" Hè hè chết mày rồi con " - 6 đứa tụi nó cười thâm trong trong bụng

- Được rồi các em vào tiết học - cô nói

Để xem anh Phong Vũ sẽ bị tụi nó đẩy ra sao nhá (^ _ ^)

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Tập luyện

Hề lu các bạn các bạn đọc truyện rồi cho mình xin ý kiến đi và cho mình xin ý tưởng đi

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ

-----Hôm nay là ngày đầu tiên 6 đứa tụi nó luyện tập , tụi nó và Phong Vũ tính là sẽ ra căn tin ăn sáng sau đó bắt đầu luyện tập Tại căn tin

- Thi hát bài gì giờ mấy đứa - Nhỏ vừa ăn vừa hỏi
- Theo sự thống kê , phân tích có lí và không vô lí của tao thì ...- Phong Vũ ra vẻ bí mật
- Mà dài dòng quá vô vấn đề đi - nó cần nhân
- Thi sao ? - anh hỏi
- Thì... - Phong Vũ lại ra vẻ bí mật
- Mà nói không ? - nàng dơ nắm đấm
- Tao không biết - Phong Vũ bình thản trả lời
- Sáng ra mày không muốn ăn sáng à - chàng bẻ tay kêu rộp rộp
- Sáng giờ tao cũng ngứa tay lắm rồi - hấn cũng hùa theo lắc lắc cái cổ (khởi động trước khi đánh ấy mà)
- Cho tao xin tao có bài hát rồi nè - Phong Vũ cười trừ
- Nói - chàng quát
- Làm gì căng thẳng vậy ? - Phong Vũ hỏi
- Tao bị liệt - chàng quát
- Vòng loại mình sẽ hát bài này, bán kết hát bài này, chung kết hát bài này - Phong Vũ lấy điện thoại ra chỉ từng bài hát cho tụi nó biết
- À mấy bài này hả ? hấn hỏi
- Ủ - Phong Vũ gật đầu - Biết không ?
- Không - hấn trả lời tinh quái
- Sao chưa được sự đồng ý của tụi tao mà mày chọn bài luôn vậy ? - nàng hỏi
- Ủ chứ sao cô phân công tao theo giúp tụi bây và đồng thời làm....

Không để Phong Vũ nói hết nó nhảy vào

- Đồng thời làm osin cho tụi tao
- Ủ đồng thời làm osin cho .... - Phong Vũ nhận ra có điều bất thường trong lời nói của mình la lên:
- Tụi mày mơ à có chết tao cũng không làm osin cho tụi mày
- Chết rồi sao làm ? - anh hỏi
- Hiện hồn về làm - chàng chiêm vào làm cho cái mặt anh Vũ càng ngày càng đỏ. thế là cả bọn được một trận cười sảng khoái

tụi nó đang nói chuyện thì có 3 cô gái nhìn cũng đẹp nhưng cái mặt không biết đánh bao nhiêu lớp phấn, chạy lại ôm ba cánh tay của tụi hấn:

- Anh Tùng / Trường / Phú anh đang làm gì vậy đi chơi với tụi em đi
- Buông - Tụi hấn buông một câu khiến 3 cô ả xanh mặt lập tức thả tay ra
- Anh làm vậy em sợ - Minh Uyên lên tiếng giả vờ sợ hãi
- Sợ à ? - anh nhếch môi khinh bỉ
- Anh à - Mỹ Phương nũng nịu ôm cánh tay anh
- Ghê , thả ra - anh gằn giọng
- Mấy cô mặt dày thật - chàng nhăn mặt
- Sao anh lại nói em như vậy - Ngọc Duyên giả vờ như sắp khóc
- Giả tạo - Chàng khinh bỉ
- Các người có biết tụi tui là ai không mà dám lên mặt - Minh Uyên tức giận đứng dậy
- Cóc cần biết - anh trả lời nhưng không thèm nhìn mặt cô ta một cái
- Mấy người được lắm. Cho mấy người biết tôi chính là con gái giám đốc tập đoàn đá quý Saphie

Nó đang uống nước nghe cô ta nói thì bị sặc . Nhờ có hấn , anh , chàng , nhỏ , nàng và Phong Vũ mỗi đứa vỗ cho nó vài cái nó mới hết sặc

- Sợ quá - chàng giả vờ sợ làm cho ba cô ả tức tím mặt tím mày
- Mấy người hãy đợi đấy- ba cô ả bỏ đi. Đi được một lúc thì Minh Uyên lấy điện thoại ra gọi cho ai đó
- Điều tra cho tôi về Hoàng Thanh Tùng, Dương Nhật Trường, Trần Nguyễn Hoàng Phú (trời chưa biết thân thế người ta ra sao mà nhào nhào vô ôm người ta).
- Dạ thưa cô chủ - đầu dây bên kia trả lời
- Được - Minh Uyên gác máy

Trở lại với tụi nó sau khi 3 cô ả bỏ đi thì tụi nó lăn bò ra cười. Sau khi cười như 7 thằng điên thì tụi nó bắt tay vào luyện tập

Tại phòng luyện tập

Tụi nó và tụi hấn đã luyện tập được một lúc cũng đã. Bây giờ chính là lúc mà tụi nó và tụi hấn trả thù

- Vũ khát nước - nó nói, lập tức Phong Vũ chạy đi lấy nước cho nó
- Vũ , đói - Nhỏ nói xoa xoa cái bụng Phong Vũ lập tức đi tìm đồ ăn cho nhỏ
- Vũ nóng quá - Phong Vũ lập tức đi kiếm quạt cho nàng
- Vũ đau đầu quá - lập tức anh Vũ chạy đi mua thuốc cho hấn
- Vũ à điện thoại tao đâu - Phong Vũ tức tốc chạy đi tìm điện thoại cho anh
- Vũ ơi tao hết biết sai mày cái gì rồi- chàng nói
- Tao mệt lắm rồi tha cho tao đi - Phong Vũ ngồi bệch xuống
- Chịu thua chưa con - nó hỏi
- Thua tha cho tao đi- Phong Vũ dơ tay đầu hàng
- Tha cho mày lần này - nhỏ nói
- Lần sau còn vậy là không xong nghe chưa con - nhỏ nói
- Biết rồi - Vũ nhăn mặt
- Từ nay cho mày nạp bọn của tụi tao luôn - chàng nói

- Nhập bọn cái gì tao là một học sinh vô cùng gương mẫu à - Phong Vũ vỗ ngực

- Vậy mày không chịu phải không ? - chàng hỏi

- Đương nhiên là chịu rồi - Vũ cười

- Được rồi tập tiếp - hấn nói

Thế là tụi nó bắt tay vào tập luyện tiếp. vậy là từ nay nhóm tụi nó đã có 7 thành viên rồi .

Để xem vòng loại tụi nó sẽ hát bài gì. (^_^)

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Vòng loại

Hôm nay là ngày mà tụi nó và tụi hấn thi vòng đầu tiên, 6 đứa tụi nó đang ở trong hậu đài để chuẩn bị. Vì cô giáo bốc thăm rất tài nên tụi nó phải thi đầu tiên. Phong Vũ cầm 6 chai nước đưa cho tụi nó :- Chuẩn bị xong chưa, ra đi

- Có khán giả xem không ? - nhỏ hỏi

- Không vì thi vòng loại nên chỉ có giám khảo thôi - Vũ nói

- Ờ vậy à - nhỏ gật đầu - Buồn vậy

Tụi nó và tụi hấn bước ra chào giám khảo chào xong cũng là lúc tiếng nhạc vang lên:

Bờ vai ai mang vác tấm hàng. Mồ hôi tuôn rơi những tháng năm hao gầy

Vì tình yêu thương con cha đánh đổi, chạy buôn thâu đêm đi tuyến Sơn La Thái Bình [Nó]

Có những ngày mùa đông lạnh thấu nhưng cha vẫn chưa về

Mẹ cười nhưng con biết mẹ lo lắng cha ơi

Xuân chỉ về khi con nghe thấy tiếng xe quen thuộc [nhỏ]

Tuổi thơ ơi nhớ lắm bánh cốm theo tôi lớn khôn

Thời gian trôi con lớn dần

Con biết ước mơ của con là gì [nàng]

Chạy theo đam mê con sợ con quên đi quê hương

Quên mất một điều tuyệt vời mãi là người con Thái Bình là con bố mẹ [Nó]

Nhớ đường xưa dòng sông uốn quanh mộng mơ

Đùa vui dưới mưa tình yêu nơi thấp lèn con tìm này [nhỏ]

Nhớ lời ru nuôi con lớn lên bài ca gửi vào trong gió êm đềm

Xin mây đưa đi về phương xa [nàng]

Có những ngày mùa đông lạnh thấu nhưng cha vẫn chưa về

Mẹ cười nhưng con biết mẹ lo lắng cha ơi [hấn]

Xuân chỉ về khi con nghe thấy tiếng xe quen thuộc

Tuổi thơ ơi nhớ lắm bánh cáy theo tôi lớn khôn [anh]

Thời gian trôi con lớn dần

Con biết ước mơ của con là gì

Chạy theo đam mê con sợ con quên đi quê hương quên mất một điều tuyệt vời con mãi là người con Thái Bình là con bố mẹ [chàng]

Nhớ đường xưa dòng sông uốn quanh mộng mơ

Đùa vui dưới mưa tình yêu nơi thấp lên con tim này [nó , nhỏ , nàng]

Nhớ lời ru nuôi con lớn lên bài ca gửi vào trong gió êm đêm

Xin mây đưa đi về phương xa [hấn, anh và chàng]

Xin mây đưa đi về phương xa [Đồng thanh]

[Thái Bình mờ hơi rơi - Sơn Tùng M- TP]

Giọng hát của tụi nó rất hay và thu hút làm cho người nghe như muốn hòa vào bài hát. Chính vì vậy mà tụi nó được một vé vào bán kết

Tụi nó đi vào hậu đài thấy Phong Vũ đứng đó chờ 6 đứa tụi nó liền bay vào ôm Phong Vũ làm anh Vũ xém đi gặp ông Vương vĩ đại (lúc ghét thì ghê lắm mà lúc thương thì cũng ghê lắm)

- Thả tao ra ghét thử - Phong Vũ la oai oái

- Vô bán kết rồi Vũ ơi - nó ôm chặt hơn

- Tao biết thả ra chết tao - Phong Vũ cố gắng nói

Tụi nó lập tức thả Phong Vũ ra đi tìm cô chủ nhiệm và các bạn trong lớp ăn mừng.

Đang đi thì nó quay lại hỏi Phong Vũ

- Mà thấy tụi tao hát hay không

- Hay nhưng mà ....- Phong Vũ ngập ngừng

- Nhưng mà sao ? - nó hỏi

- Nhưng mà sao tao thấy giọng của mày , thằng Phong với thằng Trung giống con gái quá à - Phong Vũ nói

Câu nói của Phong Vũ làm tụi nó giật mình trong lúc hoảng loạn không biết trả lời ra sao

- Ủ tao cũng thấy vậy á tụi mày là con trai mà đẹp hơn con gái nữa tao muốn nhìn thấy tụi mày giả gái quá à - anh nói

- Nhảm - nó la lớn

- Làm gì dữ vậy mày - anh lờn nó

- Tụi tao giống con gái thì sao chết tụi bây à - nhỏ nói

- Từ lúc ba mẹ tao sinh ra thì tao đã như vậy rồi tao cũng có muốn đâu - nàng cũng lên tiếng giải thích

- Sau này mà tụi bây còn nói tới việc này nữa là tao đánh trào máu à - Nó dọa

- Vâng tha em - chàng chấp tay van xin

Đi được một lúc thì tụi nó cũng đã tìm được cô giáo, nó giả vờ ỉu xìu đi tới. Cô thấy nó như vậy hỏi

- Sao vậy thì sao rồi

5 đứa kia thấy nó giả vờ cũng bắt chước theo

- Rớt rồi cô ơi - nhỏ thờ dài

- Hà - cả lớp la lên

- Sao kì vậy ? - cô vẫn chưa hết ngạc nhiên

Thấy cô và cả lớp cũng ỉu xìu tụi nó nhin không được cười , bật cười thành tiếng

- Thua rồi còn cười à - một học sinh nam nói

- Thôi không giỡn nữa - Phong Vũ vừa cười vừa nói

- Là sao ? Cô không hiểu ? - cô hỏi

- Tụi em nói chơi thôi đậu rồi - nàng nói

- Làm cô hết hồn - cô thở phào

Cả lớp như bắt được vàng la lên như mấy người điên vừa trốn trại

- Được rồi tối nay cô sẽ đưa các em đi ăn coi như phần thưởng

- Yeah - cả lớp reo hò khí thế

- Chỉ 7 bạn này thôi - cô chỉ tụi nó

Đúng là một câu nói thôi có thể thay đổi tình thế mấy giây trước cả lớp còn hào hứng bây giờ thì không khí trở nên im lặng từ lạ thường đến bất thường

- Các em về chuẩn bị đi khoảng 7 giờ tập trung ở trường - Cô nói với tụi nó

- Dạ - tụi nó đồng thanh

Tối hôm đó 7 đứa tụi nó cùng cô đi ăn sau đó về kí túc xá ngủ một giấc cho tới sáng

Để xem tụi nó thi vòng bán kết như thế nào nhé

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Bán kết

Buổi tối hôm nay chính là ngày mà tụi nó thi hát vòng bán kết. 6 đứa đang ở hậu đài chuẩn bị. Vào vòng bán kết này cô giáo lại bốc thăm quá hay, quá đỉnh tụi nó lại thi chót bảng. Sau khi các lớp đã thi xong gần tới tụi nó thì Phong Vũ chạy vào:- Tụi mày xong chưa chuẩn bị ra đi

- Chờ muốn trôi phần makeup luôn à - nó nói như chửi Phong Vũ

- Sao mày chửi tao mày phải nói cô kia cô bốc thăm chứ có phải tao đâu - Phong Vũ trách

- Mọi lớp thi cuối cùng là lớp 11A1 - MC nói vọng vào

Sau khi MC nói xong thì bao tiếng la hét của fan tụi nó vang lên . Tụi nó bước ra , việc chào ban giám khảo và khán giả là việc bắt buộc phải làm rồi . Khi tụi nó chào xong thì tiếng nhạc vang lên.

Nhìn lại những ngày con bé thơ

Một mình cha lặng lẽ trong đêm

Để cho con vẫn mãi yên trong giấc nồng [nó]

Rồi thời gian đã trôi rất nhanh

Giờ thì con đã lớn nên người

Chợt nhận con khôn lớn

Mái tóc cha như đã bạc [nhỏ]

Sợ một ngày cuối thu sẽ không còn mỉm cười với cha

Sợ một ngày rời xa nơi đây

Bao yêu thương còn mãi nơi đây [nàng]

Sẽ luôn cho con niềm hạnh phúc

Sẽ trao những gì đẹp nhất

Sẽ luôn bên cha đến bầu trời kia bao la

Và con vẫn mãi không quên những điều cha nói

Mãi luôn bên cạnh đưa lối

Mãi luôn bên cha suốt cuộc đời này con đi [3 đứa tụi nó]

Cảm ơn đời nhé buồn đau hãy trốn nơi xa thật xa

Để con vẫn còn

Để con vẫn được [nó]

Cảm ơn cha

Cảm ơn cha

Cảm ơn cha [Nhỏ và nàng]

Còn lại bao điều muốn nói ra

Ngày dần trôi người dẫu trong lòng

Để cho con sống mỗi ngày trong tiếng cười [hấn]

Vì bình yên dường như quá xa

Phải làm sao để mãi bên cha [anh]

Sợ một ngày mình cha nơi đây

Bao yêu thương còn mãi nơi đây [chàng]

Sẽ luôn cho con niềm hạnh phúc

Sẽ trao những gì đẹp nhất

Sẽ luôn bên cha đến bầu trời kia bao la

và con vẫn mãi không quên những điều cha nói

Mãi luôn bên cạnh đưa lối

Mãi luôn bên cha suốt cuộc đời này con đi [3 đứa tụi hấn]

Cảm ơn đời nhé

Buồn đau hãy trốn nơi xa thật xa [hấn]

Để con vẫn còn

Để con vẫn được

Cảm ơn cha

Cảm ơn cha

Cảm ơn cha [anh và chàng]

Gió lơ là

Nắng ngổ ngàng

Mây vội vàng quay đi [tội nó]

Niu giữ từng giây phút này

Để cho con một ngày bên cha [tội hân]

Sẽ luôn cho con niềm hạnh phúc

Sẽ trao những gì đẹp nhất

Sẽ luôn bên cha đến bầu trời kia bao la

Và con vẫn mãi không quên những điều cha nói

Mãi luôn bên cạnh đưa lối

Mãi luôn bên cha suốt cuộc đời này con đi [đồng thanh]

Cảm ơn đời nhé

Buồn đau hãy trốn nơi xa thật xa

Để con vẫn còn

Để con vẫn được cảm ơn cha

Cảm ơn cha

cảm ơn cha [Đồng thanh]

[Cảm ơn cha - Trang Pháp]

Tiếng nhạc đã dứt tội nó chào ban giám khảo một lần nữa. Tiếng hát của tội nó lại một lần nữa chinh phục giám khảo và khán giả tiếng hát của tội nó du dương làm cho người nghe như muốn hòa làm một với bài hát. Trong khi giám khảo và khán giả còn hòa quyện với bài hát thì ở dưới sân khấu có một người đang vô cùng tức giận người đó không ai khác chính là Minh Uyên, cô ta đang rất bức mình vì tội hân bỗng nhiên tiếng điện thoại của cô ta vang lên

- Alo

- Thưa cô chủ đã có thông tin mà cô chủ cần điều tra rồi - Đầu dây bên kia nói

- Nói - Minh Uyên nói

- Hoàng Thanh Tùng là con trai của tập đoàn đá quý RUBY. Dương Nhật Trường là con trai của tập đoàn Dương gia. Trần Nguyễn Hoàng Phú là con trai của tập đoàn B.N

- Hà ? - Minh Uyên ngạc nhiên - Bảo sao họ không sợ ta . Được rồi cảm ơn - Minh Uyên tắt máy

Bây giờ cô ta đã biết thân thế của tội hân rồi nhưng cô ta không từ bỏ việc theo đuổi tội hân đâu , tội hân đã si nhục cô ta như vậy mà cô ta sẽ làm cho tội hân yêu cô ta rồi sau đó không thương tiếc gì đá tội hân đi không thương tiếc. Nhưng liệu cô ta có thực hiện được kế hoạch này không ?

Trở lại với tội nó sau khi nghe ban giám khảo nhận xét xong thì MC bảo tội nó vào hậu đài chờ để nhận kết quả. Một lúc sau MC bước ra nói:

- Xin mời tất cả các lớp ra sân khấu để nghe kết quả

Tất cả học sinh ở các lớp bước ra duy chỉ có những người tham gia cuộc thi được đứng ở trên sân khấu. Sau khi mọi người đã ra hết MC nói tiếp:

- Sau đây tôi sẽ thông báo kết quả các lớp được vào vòng chung kết. Đầu tiên là lớp 10A7 tiếp theo là lớp 12A9 và cuối cùng là lớp 11A1. Xin chúc mừng

Tụi nó nghe lớp mình nhảy căn lên vui sướng. Chỉ có ba lớp vào vòng trong nếu thi không được cũng có giải tụi nó khỏi lo nữa rồi. Vòng thi bán kết đã xong tụi nó về kí túc xá để chuẩn bị cho ngày mai thi chung kết.

Để xem coi ngày mai tụi nó thi như thế nào và được giải gì nha.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chung kết

Sau một buổi sáng tập luyện vất vả thi cuối cùng cũng đã đến chiều lúc mà tụi nó phải thi vòng chung kết. Như thường lệ tụi nó ở hậu đài để chuẩn bị. Lần này lớp 10A7 sẽ thi đầu tiên rồi tới lớp tụi nó và cuối cùng là lớp 12A9 (theo thứ tự đó mà). Do lớp 10a7 thi trước nên tụi nó chuẩn bị xong phải chờ ở trong hậu đài. Sau khi lớp 10A7 trình diễn xong thi tụi nó bước ra. Khác với hai vòng thi trước lần này tụi nó thuê cả một vũ đoàn hoành tráng vì một mục đích " vòng cuối là phải thi cho được giải nhất nếu không là không có đường về nhà ". Khi chào xong giám khảo và khán giả thì tiếng nhạc du dương vang lên. Nếu hai lần trước là tụi nó hát về cha còn lần này đương nhiên tụi nó phải hát về mẹ rồi. Mẹ đếm một, hai, ba gạt nước mắt rơi

Con biết con đã lấy mất nụ cười bình yên trên môi [nó]

Bốn, năm, sáu bàn chân ơi, đón đầu rẽ rồi

Mẹ buông tuổi thanh xuân ấy để dành cho con cuộc đời [nhỏ]

Bảy bước tám bước chín bước ấp ôm ngàn mơ ước

Ngàn yêu ngàn thương, bước thứ mười ướt đầm mồ hôi nước mắt mẹ tôi [nàng]

Bàn tay mẹ kéo cả trời ánh sao, ôm trọn cuộc đời khát khao

Giữ lại tình yêu lớn lao cho con [nó]

và con xin lỗi vì không thể trở thành siêu anh hùng

Cũng chưa từng cất đôi cánh bay lên trời cao như ước mơ [nhỏ]

Bàn chân nhỏ bé chẳng thể bước đi khắp nhân gian này

Mẹ ơi đừng khóc xin hãy ôm con vào lòng [nàng]

Và con xin lỗi vì không thể là vì sao sáng ngời

Con cứ nhỏ bé mãi mãi nép trong vòng tay của mẹ

Vì con nguyện ước dù phải sinh ra biết bao nhiêu lần

Con vẫn mãi mãi là con của mẹ thôi... [3 đứa tụi nó]

Bảy bước tám bước chín bước ấp ôm ngàn mơ ước

Ngàn yêu ngàn thương, bước thứ mười ướt đầm mồ hôi, nước mắt mẹ tôi [hắn]

Bàn tay mẹ kéo cả trời ánh sao, ôm trọn cuộc đời khát khao

Giữ lại tình yêu lớn lao cho con [anh]

Và con xin lỗi vì không thể trở thành siêu anh hùng

Cũng chưa từng cất đôi cánh bay lên trời cao như ước mơ [chàng]

bàn chân nhỏ bé chẳng thể bước đi khắp nhân gian này

Mẹ ơi đừng khóc xin hãy ôm con vào lòng. [hấn]

Và con xin lỗi vì không thể là vì sao sáng ngời

Con cứ nhỏ bé mãi mãi nép trong vòng tay của mẹ

Vì con nguyện ước dù phải sinh ra biết bao nhiêu lần con vẫn mãi mãi là con của mẹ thôi [3 đứa tụi hấn]

Và con xin lỗi vì không thể là vì sao sáng ngời

Con cứ nhỏ bé mãi mãi nép trong vòng tay của mẹ thôi

Vì con nguyện ước dù phải sinh ra biết bao nhiêu lần

Con vẫn mãi mãi là con của mẹ thôi [Đồng thanh]

Con vẫn mãi mãi là con của mẹ thôi [nó và hấn]

[Mẹ ơi đừng khóc - Việt bằng , Đò đò]

Bài hát tuy ngắn gọn nhưng rất có ý nghĩa thể hiện tình yêu của người con đối với người mẹ. Sau khi tụi nó hát xong thì rất nhiều tiếng vỗ tay cổ vũ vang lên. sau khi nghe giám khảo nhận xét thì tụi nó vào hậu đài để chờ kết quả

Sau khi lớp 12A9 trình diễn xong thì MC gọi tất cả thí sinh của 3 lớp thi ra

- Kính thưa mọi người trên tay tôi hiện giờ là kết quả của cuộc thi. Các bạn có hỏi hoi không ? - MC hỏi

- Có ..ó...ó - Các học sinh ở dưới sân khấu la lên

- Các bạn đang rất hỏi hoi nên tôi không vòng vo nữa bây giờ tôi xin đọc kết quả . Trước khi đọc kết quả tôi xin hỏi các bạn vài câu hỏi - MC nói

- Câu thứ nhất các bạn thấy lớp nào trình diễn hay nhất ? - MC hỏi

- 11A1, 12A9 , 10A7 - rất nhiều ý kiến khác nhau nhưng đa số là dành cho tụi nó dành cho lớp 11A1

- Được rồi , theo như tôi thấy thì lớp nào trình diễn cũng rất hay . Và bây giờ là câu thứ hai : Các bạn muốn lớp nào dành chiến thắng ? - MC hỏi

- 11A1 , 12A9 , 10A7 - cũng rất nhiều ý kiến vang lên và cũng đa số là dành cho lớp 11A1

- Được , rất nhiều ý kiến , và bây giờ là câu hỏi ...- chưa kịp nói hết câu thì Mc bắt gặp ánh mắt hình viên đạn của nó ý là " Nếu không muốn thăm ông bà sớm thì nói nhanh lên ". Ông MC cũng không phải dạng vừa nhìn nó lại với ánh mắt hình quả bom ý là " Tôi có thể cho lớp em không có giải đây " . Nó hiểu ý thay đổi ánh mắt trui mền nhìn MC ý " Thầy MC cứ nói tiếp đi ạ " Ông MC hiểu ý nó nở một nụ cười nhẹ, nói tiếp

- Thôi tôi không làm các bạn đợi lâu nữa , tôi xin công bố , lớp đạt giải ba là 10A7 , giải nhì là 12A9 , đương nhiên giải nhất sẽ thuộc về 11A1 . Xin chúc mừng. Về phần thưởng có lẽ cô chủ nhiệm đã thông báo cho từng lớp rồi tôi chỉ nhắc lại phần thưởng của lớp được giải nhất là một chuyến đi chơi năm ngày năm đêm ở Nha Trang cho cả lớp và cô chủ nhiệm. Và sau đây xin mời thầy hiệu trưởng lên phát phần thưởng cho các lớp xuất sắc .

Thầy hiệu trưởng bước lên sân khấu và bắt đầu trao giải thưởng cho từng lớp. Sau khi nhận giải thưởng xong tụi nó đi vào hậu đài nơi mà cô chủ nhiệm cùng tất cả học sinh của 11A1 đang háo hức chờ tụi nó. 6 đứa bay lại ôm cô giáo, cô nói :

- Các em giỏi lắm, tối nay cô sẽ đưa các em đi ăn lẩu coi như phần thưởng

- Có em không cô ? - Phong Vũ hỏi

- Có luôn - cô nói

- Vậy có tụi em không cô ? - mấy đứa còn lại trong lớp hỏi

- Đương nhiên là không - cô quả quyết

- Sao vậy cô - một thằng nam sinh hỏi

- Các em muốn nhà cô phá sản hay sao, bao 7 đứa đã muốn hết một tháng lương rồi bây giờ bảo cô bao cả hơn 40 đứa muốn cô ra ngã tư ăn xin luôn à
- cô giả vờ khóc. Cô chủ nhiệm của tụi nó tên Hằng , cô rất hài hước nhưng cũng rất quả quyết , đã quyết định làm thì phải làm cho bằng được, cô rất thương tụi nó.

- Các bạn cứ đi đi - nó nói
- Mình gặp được cứu tinh rồi - cả lớp vui mừng vang lên
- Mà trả tiền hả ? - hấn hỏi
- Mà trả á - nó thân nhiên đáp
- Mà nói mà bắt tao trả là sao ?- hấn hỏi
- Giúp người tích đức cho con cháu đi - nó làm mặt nghiêm túc giảng đạo
- Sao mày không làm mà nói tao - hấn giả vờ tức giận . Không phải là hấn tiếc tiền gì mà tại hấn thích trêu chọc nó thôi nhiều khi hấn cũng không hiểu tại sao lại như vậy nhiều lúc hấn nghĩ hấn là gay luôn đây, từ nhỏ cho đến bây giờ ăn chỉ thích trêu chọc cô bé đó thôi (ai thì sau này biết nhá), hấn muốn nhìn thấy gương mặt nghiêm túc và giảng những đạo lý cùn cho hấn nghe nhưng gương mặt đó đã rời xa hấn khi hấn vừa tròn 6 tuổi, và bây giờ gương mặt đó lại xuất hiện trước mặt hấn chính là nó, nhiều lúc hấn cứ tưởng nó là cô bé đó nhưng nó lại là con trai làm sao có thể chứ.
- Cảm ơn bạn, Thiện - một nữ sinh trong lớp nói
- Không sao , anh hùng thấy chuyện bất bình ra tay tương trợ thôi - nó làm ra vẻ như nó mới chính là người trả tiền
- Ê , sao không cảm ơn tui ? - hấn hỏi
- Mắc mớ gì phải cảm ơn mày - thằng lớp trưởng chỏ mỏ vào - Ghét mày rồi nha mậy
- Sao ghét tao ? - hấn ngơ ngác hỏi
- Ai mượn mày đẹp trai hơn tao - thằng lớp trưởng vẫn cái giọng điệu đó nói
- Do mày ăn ở thất đức quá mà - nó xía mỏ vào làm cho thằng lớp trưởng tức tím mặt thế là cả lớp được một trận cười hả hê.
- Thôi bây giờ chúng ta đi ăn luôn đi - Cô đề nghị, bây giờ có nhà hảo tâm giúp đỡ rồi cô khỏi phải lo- Có ai vắng không ?
- Không ạ - cả lớp la lớn
- Được đi thôi - cô nói
- Yeah ! - cả lớp la lên

Khi giành được giải nhất này tụi nó rất vui không phải vì phần thưởng , đi chơi thì tụi nó muốn đi lúc nào mà chả được. Mà tụi nó vui vì cảm thấy mình đã làm được một việc ý nghĩa. Trong lớp có rất nhiều bạn có điều kiện có thể đi du lịch cùng với gia đình nhưng còn các bạn có hoàn cảnh khó khăn có thể từ nhỏ cho đến bây giờ cũng chưa từng bước ra khỏi cái thành phố này.

Để xem tụi nó đi chơi vui không nha

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đi biển

Sáng hôm nay là một buổi sáng đẹp trời , những chú se sẽ đang vui vẻ hót vang trên những cành cây - Dậy đi sáng rồi - nhỏ hét lên làm 5 cái màng nhĩ của 5 đứa kia xém lúng , chỉ tội nghiệp mấy chú se sẽ đang hót trên cây kia bị tiếng hét của nhỏ làm cho giật mình rơi tự do từ trên cây xuống.

- Sáng ra mày chưa uống thuốc à - anh cần nhân
- Hết thuốc rồi hả mậy ? - chàng hỏi
- Mới sáng sớm um sùm - nó nhăn
- Có cần tao kêu xe chở vào viện tâm thần không ? - hấn cũng hùa theo

- Mày muốn ăn đêm buổi sáng hả ? - nàng bẽ tay kêu rộp rộp

Nhỏ đứng dậy giờ đơ toàn tập, nhỏ kêu dậy chỉ là muốn tốt cho tụi nó thôi mà làm gì mà đứa này qua chửi một câu đứa kia lại chửi một câu là sao , nhỏ ức chế tức giận la lên

- Tao kêu tụi bây dậy để chuẩn bị đi chơi mà tụi bây chửi tao là sao

5 đứa kia thấy hình như mình đã sai hạ giọng :

- Bạn Phong bớt giận hạ hỏa đi chấy trường bây giờ - anh vuốt vuốt lưng nhỏ

Cứ thế mỗi đứa một câu xin lỗi nhỏ, sau vài phút nhỏ cũng đã hạ hỏa nói:

- Mai mốt tao mà kêu tụi bây dậy tụi mày mà chửi tao là tao cho vào viện tâm thần hết nghe không

- Ủ - 5 đứa đồng thanh

Thế là 6 đứa bắt tay vào chuẩn bị đồ để đi chơi sau đó tập trung ở sân trường điểm danh

Tại sân trường

- Lớp trưởng đầu điểm danh cho cô - cô giáo gọi

- Điểm danh , ai vắng mặt dơ tay lên - Lớp trưởng nói

- Ê lớp trưởng , sáng mày ăn gì chưa ? - nó hỏi

- Rồi - thằng trưởng trả lời

- Ăn cá sù phải không? - hấn hỏi

- Mày ăn cá sù á - thằng trưởng bực mình nói

- Mày điên à , vắng mặt sao dơ tay - anh vào vấn đề chính. Thằng trưởng nhận ra điều bất bình thường trong lời nói của mình

- Ờ há . Vậy thì nói đi làm cái gì nói tao ăn cá sù làm như tao ngu lắm vậy á

- Mày cũng biết mày ngu hả ? - nhỏ hỏi

- Ủ , biết sao không - thằng trưởng lại bị tụi nó gài - Bà nội cha tụi mày gài tao quài

Vậy là tụi nó được một trận cười hả hê , no nê, Phong Vũ bước lại vỗ vai an ủi thằng lớp trưởng

- Tụi bây đừng có chọc nó như vậy

Lớp trưởng vui, mừng cảm động trước sự quan tâm của Phong Vũ

- Ôi cảm động quá

- Phải chọc nó hơn như vậy mới được - một câu nói nhẹ nhàng của Phong Vũ làm cho thằng trưởng suy sụp tinh thần

- Có điểm danh cũng không xong nữa à - cô gần từng chữ

- Cách chức lớp trưởng của nó đi cô - nàng nói

- Được - cô gật đầu

- Cô anh minh - tụi nó đồng thanh

- Ai đề nghị cô đổi lớp trưởng thì làm lớp trưởng mới - cô bình thản đáp

- Coi như em chưa nói gì đi cô - nàng xua tay

- Được, lớp trưởng điểm danh mau đi - cô nói

- Lớp mình đi đầy đủ không ? - thằng trưởng hỏi

- Đủ - cả lớp đồng thanh

- Rồi các em lên xe đi - Cô thông báo cho cả lớp. Máy đưa trong lớp lập tức bay lên xe tìm chỗ ngồi

Hấn , Phong Vũ và thằng trưởng tranh dành chỗ ngồi kế nó , nó bực bội la lớn:

- Ba đưa bây thôi đi

- Thôi cái gì ? Hai thằng này có cái chỗ ngồi thôi mà cũng dành nữa - Vũ bực bội nói

- Mày im - nó quát , lập tức anh Vũ im phăng phắc - mày với thằng lớp trưởng xuống dưới kia ngồi - nó chỉ hàng ghế sau - Xía lêu lêu - hấn lè lưỡi lêu lêu hai thằng kia

- Còn mày qua ngồi với thằng Trường - nó chỉ hấn

- Còn mày ngồi ở đâu ? - Hấn hỏi

- Với thằng Phong - nó nói xong đi lại chỗ của nhỏ ngồi xuống

- Sao kì vậy , tao không chịu đâu - Vũ mè nheo

- Không chịu à ?- nó hỏi

- Ừ - thằng trưởng lên tiếng

- Thế thì đưa cái bàn tọa đây - Nó lấy trong cặp ra cây thước dày kinh khủng làm cho ba thằng kia xanh mặt

- Thôi tao chịu rồi không cần phải dùng bạo lực đâu - Vũ cười hòa

Cuối cùng thì ai cũng vào chỗ nấy, sau 5 tiếng đồng hồ cuối cùng tụi nó cũng đã đến nơi, cô giáo dẫn tụi nó đi tìm khách sạn để nghỉ. Khi vào khách sạn đến bàn tiếp tân cô nói:

- Lớp mình có 42 bạn với cô là 43 , cho tôi 23 phòng - cô quay lại nói với các bạn sau đó nói với tiếp tân

- Cô ơi một phòng 2 bạn ạ - nàng hỏi

- Ừ , khi ở trong lớp bạn nào ngồi với bạn nào thì cứ theo như vậy mà làm - cô nói

- Nữ ngồi với nam thì sao ạ - một bạn nữ sinh hỏi

- Một phòng - cô bình thản đáp

- Nhưng mà....

- Không nhưng nhị gì hết về phòng đi - cô nói

Tụi nó lên phòng nghỉ ngơi sau đó đi tắm biển và đi tham quan khắp nơi, sau đó về phòng ngủ . Các bạn nam trong lớp ngủ với nhau thì không sao còn các bạn nữ ngủ với các bạn nam thì : " Máy ngủ sofa tao ngủ giường " .

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ngày thứ nhất ở biển

7:00 sáng, ngày đầu tiên tụi nó ở Nha Trang - Sáng rồi - nhỏ vương vai nhưng thấy hình như tay mình bị ai nắm lại , quay lại thì thấy gương mặt đẹp trai của anh, trông gương mặt lúc anh ngủ rất đẹp trai.

" Sao mày đẹp trai vậy " - Suy nghĩ của nhỏ. Liệu chị ấy có động lòng không ? Câu hỏi vẫn chưa được trả lời.

Nhỏ dần lấy lại được bình tĩnh hết lớn :

- Thằng chó

- Mày điên à - anh nói nhưng mắt vẫn không mở ra
- Sao mày ở đây ? - nhỏ hỏi
- Phòng tao , tao không ở đây chứ ở đâu - anh vẫn không mở mắt
- Tao nhớ hồi tối tao đập mày xuống sofa rồi mà - nhỏ nói

----- Lật lại kí ức -----

Tối hôm qua

- Mày ngủ sofa tao ngủ giường - nhỏ quăng cho anh cái gối
- Sao bạn Phong lại đuổi bạn Trường không thương tiếc vậy - anh đưa đôi mắt cún con nhìn nhỏ (đôi mắt chó bệt rê thì có - Tác giả
- Bệt rê cái đầu mày - tác giả hưởng trọn chiếc dép của anh
- Vàng không phải bệt rê , đôi mắt của chó mặt quỷ - tác giả xách dép chạy
- Hãy đợi đấy ngộ sẽ báo thù - anh nói lớn , nhưng tác giả đã chạy mất dép rồi còn đâu)
- Mày là gì mà tao phải thương tiếc ?- nhỏ hỏi
- Cho tao ngủ giường đi , con trai với nhau không mà - anh giả vờ khóc
- Không bao giờ - nhỏ kéo dài

Anh đành ngậm ngùi ôm gối lên sofa ngủ. Anh chờ đến lúc mà nhỏ đã ngủ say rón rén lên giường đắp mền vào rồi ôm nhỏ ngủ (anh ấy thích con trai à ?)

-----Về hiện tại -----

- Đã lên giường ngủ mà còn ôm tao nữa chứ lỡ mà có người thấy thì người ta đánh giá tao với mày ra sao ? - nhỏ nói
- Ờ há tao không nghĩ tới chuyện đó - anh cười hòa - Mà cũng tại mày con trai không với nhau không hà tự nhiên cái đuối tao lên sofa ngủ - anh trách
- Tao không quen ngủ với người khác - nhỏ nói
- Thì giờ ngủ cho quen - anh nói lại sau đó trùm mền tính ngủ tiếp thì bị nhỏ đập một cái lăn ra sàn
- Sao đá tao nữa - anh lồm cồm bò dậy

- Đi rửa mặt , mặt trời lên tới đỉnh rồi mà còn ngủ - nhỏ ra lệnh , anh đành phải xa cái giường này lếch xác vào nhà vệ sinh

10' sau đó nhỏ và anh cũng làm vệ sinh cá nhân xong đi xuống đại sảnh của khách sạn thì thấy 41 cặp mắt nhìn nhỏ và anh với con mắt hình viên đạn

- Hai đứa mày làm cái gì ở trên đó mà giờ này mới xuống - thằng trưởng nghiêm răng
- Tại cái thằng này nè - nhỏ chỉ anh
- Xin lỗi xin lỗi thông cảm hồi tối ngủ trễ quá - anh cười hòa
- Thôi đi ăn đi - nó lên tiếng giải cứu cho nhỏ với anh
- Ủ đi ăn thôi - nàng đẩy thằng trưởng đi
- Ăn xong các em có thể đi tắm biển hoặc đi chơi nhưng phải về trước 10h trưa - cô nói với cả lớp

Sau khi ăn xong hấn kéo nó đi tắm biển . Sau khi thay đồ xong thấy nó mặc một cái quần sọt và cái áo thun , hấn hỏi :

- Sao mặc áo chi vậy ?
- Tao mặc như vậy kệ tao ai như mày ăn mặc thiếu vải - Nó trề môi , thật hấn chỉ mặc có một cái quần sọt ngắn qua đùi
- Kệ tao mày tắm biển mà - hấn cãi lại

Sau đó nó và hấn chạy ra biển với tốc độ ánh sáng đùa giỡn rất vui trông như những cặp tình nhân yêu nhau vậy

(- Em nói gì vậy ? - Giọng nó ngọt như mía lùi

- Em có nói gì đâu - Tác giả giọng ngọt như mật ong

- Em liệu hồn đó - nó liếc xéo tác giả)

Về phần nhỏ và anh thì kéo nhau đi khu vui chơi, chơi tàu lượn siêu tốc đến nhà ma , vân vân và vân vân. Sau khi chơi đã thấm mệt nhỏ nói:

- Mày đi mua cái gì cho tao ăn đi

- Tao osin nhà mày à ? - anh hỏi

- Thôi mà bạn Trường bạn Trường đi mua cái gì cho bạn Phong ăn đi - nhỏ chấp tay van xin làm gương mặt ngây ngô làm cho anh kia phải lếch xác đi. Nhiều lúc anh cũng có suy nghĩ như hấn liệu nhỏ có phải là con gái hay không ?.

Sau khi ăn no nê anh và nhỏ lại dắt nhau đi chơi tiếp hết chơi ném banh rồi tới ném đĩa (sao toàn là chơi ném vậy chắc kĩ thuật ném của 2 người chắc ghê lắm , sau này em chả dám chọc hai người đâu)

Tới nàng và chàng thì sau khi ăn xong thì nàng kéo chàng đi ăn quán ăn đường phố và đi dạo. Đi đến một quán KFC nàng kéo chàng vào , bây giờ chàng mới nhận ra một điều bất thường trên bàn tay nàng nhưng chàng không nói cho nàng nghe cứ đấu tranh tư tưởng trong đầu và cuối cùng chàng quyết định tối nay sẽ làm rõ tất cả.

Đi vào quán KFC nàng và chàng ngồi vào bàn , sau đó có một anh nhân viên phục vụ đi ra đưa cho nàng một cuốn menu, nàng xem qua rồi nói:

- Cho em một phần gà nướng, một phần gà rán sốt cay , một phần gà chiên cay , 2 ly sinh tố , 2 ly kem , 2 ly pepsi . Ok mày gọi món đi - nàng đưa cuốn menu cho chàng . Chàng ngồi nãy giờ đơ toàn tập , nàng muốn bẻ dạ dày hay sao mà gọi ghê vậy. Chàng chỉ gọi một phần cơm gà và một ly cacao thôi.

Khi đồ ăn được mang ra , chàng thật sự choáng ngợp trên bàn bây giờ thật sự không còn một chỗ trống nào , chàng còn đang ngờ như con bò đeo nơ nói không nên lời thì nàng đã chén sạch 1 ly sinh tố và một ly kem rồi. Sau khi ăn xong thì nàng lại kéo chàng đi dạo cho tiêu bớt thức ăn sau đó lại vào một quán ăn lẻ đường khác chén cho no nê xong rồi đi chơi tiếp. Sau khi đi chơi xong thì tụi nó về khách sạn để thăm anh Phong Vũ. (Chắc các bạn thắc mắc nhóm của tụi nó có Phong Vũ nữa nhưng vì hồi sáng Phong Vũ ăn như heo chết đói , bị bội thực trực ở WC từ sáng đến bây giờ

Đến phòng Phong Vũ nó gõ cửa

- Ai vậy - Tiếng Phong Vũ yếu ớt vọng ra

- Thiện đây - nó nói

- Vào đi - Phong Vũ nói

Tụi nó mở cửa bước vào thì thấy Phong Vũ nằm trên giường sắc mặt trắng bệch giống như sắp die

- Tụi mày hay lắm thấy tao bị vậy không chăm sóc mà đi chơi - Vũ trách

- Mà hồi sáng mày ăn trúng cái gì mà bị ghê vậy - nhỏ hỏi

- Ăn có nhieu đâu có đâu khoảng 10 con ghẹ mười mấy con tôm với lại mấy con sò chứ nhieu vậy mà nó hành tao từ sáng tới giờ - Phong Vũ than

- Ừ ít quá há - anh nói

- Ít ghê - hấn châm vào

- Đi về liền cho tao thấy bạn bị như vậy mà còn chọc - Phong Vũ bực bội hét lớn sau đó ôm bụng bay thẳng vào WC . Tụi nó ở ngoài cũng ôm bụng cười hả hê

- Tụi mày là mấy đứa phản bạn- Phong Vũ ở trong WC nói vọng ra

- Thuốc tao để trên bàn tụi tao về nha - nàng lấy thuốc trong túi để lên bàn nói

- Tao tưởng tụi mày bỏ tao luôn rồi chứ - Phong Vũ nói , mặc dù ngoài miệng 7 đứa tụi nó hay chửi nhau nhưng trong lòng tụi nó lại rất quan tâm nhau, bạn bè là thế đấy. Khi mình bị té đứa bạn thân bay như điên lại hỏi mặt đường có sao không nhưng lúc sau lại đưa cho mình băng keo cá nhân, thuốc đó mới chính là bạn thân.

Tụi nó đi về phòng nghỉ đến chiều tụi nó lại đi chơi cho đến tối.

(Còn tiếp)

Để xem anh Phú đã phát hiện ra bí mật gì nha. Mời bạn đoán đi, nếu ai đoán trúng mình dành cả chap sau cho người đó.

Các bạn cho mình ý tưởng đi mình sắp bí ý tưởng rồi.

(^ _ ^)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Sự thật

Tối hôm đó khi tụi nó đi chơi về thì ai cũng mệt mỗi ai về phòng nấy. Tại phòng nàng - chàng

- Ngủ thôi - nàng nhảy lên giường
- Khoan - chàng nói với vẻ mặt nghiêm túc
- Gì vậy - nàng nhăn mặt
- Tao hỏi mày việc này mày phải trả lời thật cho tao - chàng nghiêm túc
- Nói lẹ tao còn ngủ nữa - nàng nhắm nghiền mắt
- Mày ... là ... con gái phải không - chàng áp ứng

Nàng nhắm nghiền mắt bây giờ mở to hết cỡ, lúng túng nói

- Mày nói nhầm gì vậy , chưa uống thuốc à
- Đây chính là phản ứng của những người bị nói trúng tim đen - chàng khẳng định
- Mày điên à mà sao mày nói tao là con gái , muốn làm thám tử việc đầu tiên là phải tìm chứng cứ - nàng cũng làm vẻ mặt nghiêm túc, nàng nghĩ chắc hẳn chàng đã biết được việc gì đó nên phải hết sức cẩn thận trong lời nói.
- Dựa vào ngón tay của mày - chàng chỉ vào ngón tay nó
- Là sao ? - nàng dơ bàn tay lên
- Thông thường thì con gái sẽ có ngón trỏ dài hơn ngón áp út còn con trai thì ngược lại - chàng phân tích
- Mịa ranh quá hả - nàng tức giận
- Thành thật khai báo nếu không bố cho ăn đập - chàng nói
- Tao là con trai mà tin tao đi - nàng giả vờ khóc
- Nếu mày là con gái thì chứng minh cho tao xem - chàng nói
- OK rất sẵn sàng - nàng gật đầu - Chứng minh bằng cách nào ?
- Cởi đồ ra - chàng nói
- Sở thích của mày biến thái vậy ? - nàng hốt hoảng
- Nếu mà mày không dám cởi ra thì mày chính là con gái - chàng kiên quyết
- Haiz , tao đầu hàng - nàng thở dài - Tao không ngờ thành tích 11 năm giả làm con trai đi học của tao lại bị mày phá bỏ

Nàng lúi thủ đi lên giường đắp chăn ngủ để lại chàng đứng đó trầm ngâm suy nghĩ . Lúc phát hiện ra sự thật này chàng đã nghĩ là nếu nói với nàng thì

chàng rất muốn câu trả lời của nàng là nàng chính là con gái nhưng bây giờ mọi sự đã như ý nhưng tại sao chàng lại không được vui . Tại sao lại như vậy ? Không ai có thể trả lời được đâu kể cả chàng. Chàng bắt gặp ánh mắt nàng :

- Vậy tên thật của mày là gì ?

- Vy , Lê Hoàng kiều Vy - nàng trả lời

- Vậy hai đứa kia cũng là con gái ? - chàng hỏi tiếp

- Ừ - nàng bật dậy - Nhưng mà mày đừng có nói cho hai đứa nó với hai thằng bạn mày biết biết, hai đứa đó mà biết là tao không toàn mạng đâu -nàng dùng ánh mắt van xin nhìn chàng

Chàng nhìn thấy ánh mắt đó thì tim lại đập nhanh : " Tim à , sao mày đập nhanh vậy , có phải mày bị bệnh nan y không, mày mà đập nhanh nữa anh đây cho mày ngừng đập luôn đây. " - Cái suy nghĩ khá là hay của anh ấy

Sau khi lấy lại được bình tĩnh tim cũng không còn đập nhanh nữa chàng cười , nói:

- Mày là ai mà tao phải nghe lời mày ? - chàng hỏi

- Đi mà bạn Phú đẹp trai - nàng ngoài miệng nói vậy thôi chứ trong lòng suy nghĩ ngược lại : " Con xin lỗi ba , xin lỗi mẹ, ba mẹ đã nuôi dạy con , cho con ăn học đến nơi đến chốn mà con lại phụ lòng ba mẹ , con thật là thiếu trung thực mà , đối với cái thằng xấu như ma le vậy mà con nói nó đẹp trai , thật là thiếu trung thực mà. "

- Tao đẹp trai thì ai chả biết không cần khen - chàng quăng một câu lộ rõ tính chất tự sướng (nói cho vãn về vậy thôi chứ thật ra là nỗ đó bà con)

- Đi mà , tao bao mày một chậu kem - nàng năn nỉ

- Không ăn kem sâu răng - chàng khoanh tay trước ngực

- Cái định lí ăn kem sâu răng đó do ai phát minh ra vậy ? - nàng hỏi

- Anh mày phát minh ra đó - chàng nói

- Thôi không ăn kem thì thôi , vậy ngày mai tao bao mày đi ăn nhà hàng 6 sao , à không 7 sao à mà thôi 10 sao luôn chịu không ? - nàng hỏi

- Không mấy món đó tao ăn ngán rồi - chàng lắc đầu

- Vậy làm sao mày mới chịu hả ?- nàng nhăn mặt hỏi

- Vậy tối nay mày cho tao lên giường ngủ đi tao sẽ không nói - vừa nói dứt câu chàng đã bay lên giường

- Mày ngủ trên giường đi tao ngủ sofa - nàng xách gối lách qua sofa

- Không mày phải ngủ trên giường với tao - chàng nói

Nàng nghe lập tức quay lại nói

- Tao thật không ngờ mày có sở thích biến thái vậy luôn á

- Không thì thôi ,mai tao đi nói cho hai đứa kia biết à mà không nói cho cả lớp biết luôn - chàng nói

- Thôi mà , tao ngủ với mày là được chứ gì , mà mày không được làm gì tao à , tấm thân vàng này tao để dành cho phu quân tương lai của tao nghe chưa . - nàng nói

- Anh đây cóc thèm - chàng lôi nàng xuống ôm ngủ như ôm cái gối ôm

- Thả tao ra - nàng giãy giụa để thoát ra nhưng càng giãy chàng càng ôm chặt

- Phải có cái gì ôm tao mới ngủ được - chàng xiết chặt nàng nói

- Vậy ôm gối ôm đi ôm tao chi - nàng đập đập chân chàng

- Không thích - chàng trả lời cộc lốc sau đó chìm vào giấc ngủ mặc cho ai kia chửi bới um sùm, còn nàng sau khi chửi bới xong cũng mệt quá ôm chàng ngủ luôn

Thế là tối hôm đó có hai người ôm nhau ngủ thắm thiết.

(Còn tiếp)

Hé lô m.n mình xin mọi người cho mình ý kiến đi mọi người kiểm bình luận quá à.

Cho mình động lực đi .

Cảm ơn mọi người

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Go home

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình . Mình sẽ cố gắng đăng chương

Một lần nữa xin cảm ơn các bạn. " cúi đầu "

Năm ngày trôi qua nhanh như chớp mắt. Sau khi đi chơi đã rồi cũng phải về thôi. Tụi nó đang ở trong phòng mình để chuẩn bị đồ.

Phòng anh Tùng - Thiện

- Dậy mày - nó đập hấn xuống giường
- Cho tao ngủ 5' thôi - hấn kì kèo
- Vậy mày ở đây ngủ luôn đi tao về - nó nói
- Từ từ - hấn nói sau đó đi vào nhà vệ sinh.

4' 59 giây sau từ nhà vệ sinh bước ra là một chàng hoàng tử với mái tóc màu vàng nhạt . Thân hình cao khoảng 1m8 , khoác lên mình là một bộ vest đen, thấy hấn ra nó ngơ ngác nhìn hấn. Còn anh kia thì thấy nó nhìn tính tự mãn dâng lên :

- Anh biết anh đẹp rồi chú mày không cần nhìn đến ngoác mồm ra như thế

Nó nghe hấn nói máu điên sôi lên , tiến lại gần hấn tặng cho hấn một cái đá rồ đau vào chân :

- Mày điên à, đi về chứ có phải đi đám cưới, đám giỗ , sinh nhật gì đâu mà mặc vest - nó dùng hết sức la to vào tai hấn
- Ủa đi về hà ? - hấn ngây thơ hỏi
- Chả lẽ đi chơi à - nó nói - Vào thay đồ liền cho tao - nó đập hấn một cái

4' 59 giây sau từ nhà vệ sinh bước ra chính là chàng hoàng tử đó nhưng chàng đã thay đổi y phục , trên người chàng là một cái áo somi trắng kẻ caro xanh biển và một cái quần jean cào rách ở đầu gối đen nhìn rất cá tính

- Được chưa ? - hấn hỏi nó

Nó gật đầu sau đó quăng cho hấn một cái bị đồ , sau đó hai đứa đi xuống ăn sáng

Phòng anh - nhỏ

Nhỏ đang ngồi xếp đồ vào vali khác với nhỏ anh thì ngồi trước gương không biết làm gì , sau đó thốt lên một câu làm cho người nghe cảm thấy đáng lòng :

- Ôi ai mà đẹp troai vậy trời

Nhỏ nghe anh nói thì lăn ra cười như thằng điên vừa xuất chuồng :

- Cái tính tự mãn của thằng Phú lây qua mày rồi à ?

- Chắc vậy - anh nói
- Lấy qua đường nào mà mau vậy ? - nhỏ hỏi
- Đường tình dục ý lộn đường tình cảm - anh nói
- Là sao ? - nhỏ khó hiểu hỏi
- Nó là bạn thân chơi với tao từ nhỏ nên tao bị nhiễm nó cái đồ gọi là lấy qua đường tình cảm đó - anh phân tích
- Ờ - nhỏ gật gù
- Hiểu chưa cưng ? - anh hỏi
- Hơi hơi - nhỏ trả lời
- Mặc xác mày - anh nói sau đó quay lại ngắm mình trong gương

Nhỏ thấy anh lại nhìn gương liền tặng cho anh một cái gối anh bức mình quay lại :

- Gì nữa mày
- Mày tính ở đây luôn à ? - nhỏ hỏi
- Từ từ để tao ngắm khuôn mặt đẹp zai của tao cái - anh tự hào về khuôn mặt đẹp trai của mình
- (- Ờ - tác giả ới
- Sao vậy cưng ? - anh hỏi bằng giọng điệu ngọt ngào
- Em bị bội thực sắc đẹp ạ - tác giả trả lời
- Bội thực sắc đẹp của ai vậy cưng - cũng cái giọng điệu ngọt như mía lùi ấy
- Của mấy thằng tự kỷ hay nhìn vào gương nói mình đẹp trai ấy anh - tác giả xách dép chạy
- Cái triệu chứng này quen quen - anh xoa cằm suy nghĩ - Đứng lại đó con quý - anh quát
- Ngu gì - tác giả đã chạy thoát an toàn (^ _ ^))
- Tao bỏ mày à - nhỏ dọa
- Thôi mà bạn Phong - anh cười cười sau đó hậm hực vào nhà vệ sinh

Mấy phút sau anh bước ra với cái áo thun đen có hình đầu lâu trắng , trùng hợp thay nhỏ cũng mặc một cái áo thun đen cũng có hình đầu lâu , thấy anh mặc giống mình nhỏ nói

- Sao mày mặc đồ giống tao ,thôi để tao đi thay cái khác nếu không tụi nó nói tao với mày mặc áo cặp nữa - nhỏ vào nhà vệ sinh nhưng bị anh chặn lại
- Mày muốn tụi nó nhìn mình với ánh mắt chết người nữa à - anh nói

Nhỏ nhớ lại cái ngày mà nhỏ với anh xuống trẻ bị mấy người kia nhìn với ánh mắt hình viên đạn thì rùng mình.

Và sau đó 2 đứa lật đật xách 2 cái vali đi xuống đại sảnh ăn sáng

Phòng anh Phú và chị Vy nào

nàng từ nhà vệ sinh bước ra thấy chàng ngồi trước gương không biết làm cái gì nàng hỏi :

- Mày làm gì vậy ?
- Nói chuyện với gương thần - chàng trả lời mắt vẫn dán vào gương
- Mày bị ai nhập vậy ? - nàng mở to mắt hỏi , thằng này sao hôm nay nói chuyện kì vậy

Bỏ qua câu hỏi của nàng chàng thốt lên một câu

- Gương kia ngự ở trên tường bao giờ ta gặp được người yêu ta , gương cười gương bảo lại rằng , sắp có rồi con zai à

- Ô chữ không phải là gương cười gương bảo lại rằng mặt mày mà có người yêu tao cười à - nói xong nàng lăn ra cười

- Mày .... - chàng tức giận - Anh đây là người lớn không chấp nhất với trẻ con - chàng hạ giọng

- Vậy à ? - nàng hỏi - Vậy người lớn mau đi thay đồ mau lên - nàng quát

- Người lớn sẽ tuân lệnh trẻ con - chàng đi vào toilet

6' sau chàng bước ra với một cái áo thun trắng, khoác bên ngoài là cái áo sơ mi kẻ sọc caro đỏ kết hợp với cái quần jeans và mái tóc màu đỏ hung nhìn rất ngầu và chất, nàng nhìn thấy thì đơ người

" Sao thằng chó này đẹp trai vậy " - cái dòng suy nghĩ của chị ấy

- Ê - chàng quơ quơ tay trước mặt nàng

- Hà - nàng lúc này mới tỉnh lại

- Làm gì nhìn tao ghê vậy - chàng cúi sát mặt nàng làm cho ai kia đỏ mặt

- Có gì đâu - nàng lảng tránh

Nàng toan bỏ đi nhưng đã bị anh kia giữ lại dồn sát vào chân tường, chàng cúi mặt xuống tìm bờ môi nhỏ của nàng, còn nàng thì nhắm mắt lại

" Mày mà không đẹp trai thì chết mày rồi con ạ "

Lúc đầu chàng định sẽ dọa cho nàng bất ngờ nhưng sau khi thấy nàng tỉnh nguyện như vậy chàng nghĩ

" Con đã dâng tận miệng rồi ngu gì không ăn "

Chuyện gì tới rồi sẽ tới hay là ông trời vẫn chưa muốn họ hôn nhau không ai biết cả (tại vì em chưa nói sao biết - tác giả)

Ngọt lắm những lúc em nắm đôi tay và hứa sẽ mãi yêu chỉ anh đây

Từ khi em qua nơi này lòng anh thấy vui biết mấy

Và nắng sớm mới ấm vẫn chưa vơi

Con tim vang tiếng ca vui cười

Vì em mang niềm vui tới nơi anh như người may mắn nhất trên đời

Nào đâu chẳng được bấy lâu

Lại phải xa cách nhau

Cố nén nỗi đau khi cơn mưa ngẫu vùn vờ [Đêm ngày xa em - Only C, Lou Hoàng]

Tiếng chuông điện thoại của chàng vang lên. Hoàn cảnh của chàng bây giờ như ba câu cuối của đoạn nhạc trên, chàng tức giận nhấc máy lên :

- Alo

- Hai bố làm cái gì ở trên đó xuống ăn sáng mau - nó quát vào điện thoại

- Xuống ngay đây - chàng nói

Sau khi gác máy chàng quay sang nàng nhìn với ánh mắt khao khát, hối tiếc, còn nàng thì mặt đỏ như trái gấc, cứ khom xuống đất không để cho chàng thấy mặt

Sau khi nàng và chàng xuống tới thì nhảy vào bàn ăn sau đó lên xe về nhà. Trên xe chàng cứ nghĩ tới nụ hôn hụt đó

" Giá như lúc đó hôn lẹ lẹ thì được rồi " - Suy nghĩ của chàng, chàng tiếc muốn trào máu

Còn nàng cũng ngồi suy nghĩ đến chuyện lúc sáng cứ suy nghĩ lung tung rồi đỏ mặt, 2 đứa kia thì không biết con bạn của mình bị gì gặng hỏi thì không trả lời.

Và cuối cùng sau nhiều giờ đồng hồ vật vờ trên xe mọi người cũng đã về đến nhà. Ai cũng mệt mỏi và rồi ai về nhà nấy vì ngày mai là chủ nhật.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Trở về

Xin kính cẩn nghiêng người chào các bạn

Các bạn cho mình ý tưởng đi

Có một bạn hỏi mình là người đó khi nào xuất hiện (bạn nào không nhớ xem lại chap 5 và 10 nha). Mình xin trả lời là cũng sắp tới lúc xuất hiện rồi.

Cảm ơn các bạn xem truyện của mình

Sau khi về nhà nó quăng cái bị đồ xuống sofa rồi sau đó nằm xuống sofa định ngủ một giấc tới chiều nhưng lại bị một giọng nói ngọt ngào đánh thức:

- Con gái cưng về rồi sao - mẹ nó từ trên lầu bước xuống. Ba mẹ nó đích thị là một cặp vợ chồng nhà quý tộc, vẻ bề ngoài toát lên khí phái sang trọng, họ là người rất tốt bụng luôn giúp đỡ những người gặp khó khăn. Ba nó là một danh nhân nổi tiếng trên thương trường, không một ai không biết đến ông.

Nó nghe giọng mẹ mình bật dậy:

- Ba mẹ về lúc nào vậy?

- Hôm qua - ba nó trả lời - Con gái đi chơi sao rồi vui không? - ba nó hỏi

- Con giận ba mẹ rồi đi qua bên đó quên con luôn, con tưởng ba mẹ ở bên đó không về luôn chứ - nó dối

- Thôi mà con gái ba có quà cho con nè - ba nó dỗ

- Đừng giận mà con - mẹ nó nói

- Hừ - nó quay mặt đi chỗ khác

Thấy vậy ba nó lấy ra trong túi 3 cái đồng hồ lắc lắc trước mặt nó, nó nhìn thấy đồng hồ thì mắt sáng rỡ:

- Không giận nữa, mà ba cho con ba cái luôn à? - Nó hỏi

- Cho 2 đứa kia nữa - mẹ nó nói

Nó lấy trong túi ra cái điện thoại gọi cho nhỏ và nàng, 15' sau nhỏ và nàng đã đến nhà nó. Nó đưa cho nhỏ và nàng đồng hồ, đồng hồ của nó là màu trắng mặt to, của nhỏ là màu đen cũng mặt to còn của là màu nâu cũng mặt to nốt. Sau khi nhận quà của ba nó, nó liền đuổi nhỏ và nàng về, kì kèo mãi nó mới chịu cho nhỏ và nàng tạm trú hai đêm vì ba mẹ hai người đều đi công tác xa hết rồi, ở nhà một mình cũng buồn.

Một ngày chủ nhật qua đi nhanh chóng. Sáng hôm nay là thứ 2, 3 đứa tụi nó đi vào trường, vừa vào cổng trường thì gặp tụi hần.

Thấy nó hần bay như điên đến cặp vai nó đi, còn anh thì đi với nhỏ để lại nàng và chàng đi chung với nhau, trên suốt quãng đường đi hai người không nói với nhau câu nào.

Sau khi tụi nó vào trường được một lúc thì có một chiếc xe đậu trước cổng trường, bước ra là một chàng trai khôi ngô tuấn tú với mái tóc lai màu vàng nâu, thân hình cao hơn 1m8, kết hợp với bộ đồng phục của trường tạo nên vẻ tao nhã cho chàng trai. Bước theo sau chàng trai là một cô gái có vẻ đẹp tự nhiên, với đôi mắt Saphie tím, mái tóc vàng nhạt làm nổi bật khuôn mặt trắng không tí vết, bộ đồng phục của trường làm toát lên vẻ thanh tao, cao quý cho cô gái. Khi hai người bước ra bao tiếng hét điên cuồng vang lên của cả nam lẫn nữ

Tụi nó nghe xôn xao chạy ra thì thấy hai người kia, nó và anh vui mừng reo lên

- Anh / chị hai - nó và anh chạy lại ôm hai người kia

- Nhớ chị hai quá - nó nũng nịu, hành động của nó làm cho mọi người trong sân trường kinh ngạc. Tuy đây là chị nó nhưng trong mắt mọi người nó vẫn là con trai mà, việc làm như vậy hình như không đúng với lễ giáo.

Nhỏ và nàng thấy nó ôm người con gái kia cũng bay lại ôm hai cánh tay cô ấy

- Chị hai về rồi
- Ừ chị về rồi - cô trả lời
- Anh hai à anh đi lang thang ở đâu mà bây giờ mới về vậy?- anh hỏi
- Anh mày đi tìm người tình trong mộng - cậu trả lời

Cô: Lâm Mỹ Hạnh (18t) là con gái lớn của tập đoàn Saphie và cũng là chị của nó. Cô rất yêu thương nó, cũng là một võ sư, giỏi võ hơn tụi nó rất nhiều. IQ cao 199/200. Cô có một khuôn mặt hoàn mỹ với đôi mắt màu sapphire tím, mũi cao, đôi môi đỏ mọng, mái tóc nâu hạt dẻ, tính tình tốt bụng, hiền lành, rất dễ thương.

Cậu: Dương Nhật Quân (18t) là con trai lớn của tập đoàn Dương thị và cũng là anh trai của Dương Nhật Trường (anh), đẹp trai, rất thương thằng em trai của mình, cậu rất thông minh nha IQ 170/200 (rất thông minh đấy mấy bác), giỏi võ, tính tình cực kì tốt bụng.

-
- Sao chị hai quen anh của thằng Trường? -nó hỏi
  - Hạnh là bạn gái anh - cậu chen vào
  - Wow - cả bọn kinh ngạc
  - Anh ấy bỏ nhà đi lang thang và cuối cùng đã tìm được người yêu rồi thật là một cái kết hoàn mỹ.- chàng nói
  - Ra căn tin ăn đi anh đói - cậu dựa vào vai cô nũng nịu (như chó con đòi ăn - tác giả)
  - Đi ăn - nhỏ nhất trí

Vậy là cả bọn đi ra căn tin ăn, mặc dù là chơi chung với nhau đã lâu nhưng tụi hần vẫn còn sợ cái tốc độ ăn như heo của tụi nó. Tụi nó đang ăn thì Phong Vũ chạy lại:

- Máy đưa biết tin gì chưa hôm nay trường mình có học sinh mới đó
- Sao tụi mày không tỏ ra ngạc nhiên gì hết vậy?- Vũ hỏi - Ủa ai đây?- Vũ chỉ vào cô và cậu
- Học sinh mới - nó nói
- Mày quen à? - Vũ ngạc nhiên hỏi
- Chị tao đó còn người kia là anh của thằng Trường - nó trả lời
- Ồ chào anh, chị em là Phong Vũ - Vũ nở một nụ cười xã giao
- Chào em chị là Hạnh còn đây là Nhật Trường - cô nói

Sau khi chào hỏi xong Phong Vũ ngồi xuống ăn chung và rồi sau đó có một ông anh đẹp trai đi đến chỗ tụi nó:

- Chào bạn bạn rất xinh đẹp bạn có thể cho mình xin số điện thoại được không - anh ta nói với cô
- Thằng này chán sống - cậu lầm bầm. Cậu định đứng dậy cho anh kia vài quyền thì bị cô ngăn lại
- À 0933xxxxxxx - cô nói
- Cảm ơn - anh kia nói rồi bỏ đi
- Sao em lại cho hần ta số?- cậu hỏi
- Không phải số của em - cô cười

Nó ngồi bùm miệng cười nãy giờ, hần thì ngồi hỏi xem nó có bị sao không, nó nhin cười nói:

- Số điện thoại của công ty xử lí nước thải đó

Nhỏ và nàng cũng biết chuyện này. Vì lúc trước cô hay bị con trai tán tỉnh xin số điện thoại nên nó đã nảy ra ý kiến này, cho đến bây giờ cô vẫn dùng cách này đối phó với mấy thằng cha lại tán tỉnh cô. Nghe xong cả bọn lăn ra cười như mấy người điên vừa chui lỗ chó của bệnh viện tâm thần ra. Ăn xong tụi nó lên lớp học và cuộc sống lại như thường ngày.

-----Tôi hôm đó

- Alo cho hỏi có phải Hạnh không - ông anh hồi sáng nói

- Không đây là công ty xử lí nước thải anh cần gì à - Đầu dây bên kia nói

Ông anh đơ mặt trả lời:

- À không, không, xin lỗi.

(Còn tiếp

Chào mấy bạn

Mấy bạn đọc có chỗ nào không hiểu cứ cmt nói mình biết nha

Cho mik ý kiến ick

Yêu mấy bạn

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đây là tỏ tình sao ?

Bây giờ là buổi tối thứ sáu, cô, cậu, tụi nó và tụi hần đứa ngồi trên giường, đứa nằm trên giường, đứa nằm dưới nền nhà, đứa này dựa đứa kia, đứa kia dựa đứa nọ cầm cái điện thoại chọt chọt quẹt quẹt cái gì đó. Ôi trông như những con vật quý hiếm cần đưa vào sách đỏ Việt nam vậy. Nó thấy quá chán bật dậy:

- Chán quá, đi nhậu đi

- Hay mua về đây nhậu đi - nàng đưa ra ý kiến

- Được đó ăn ốc đi - chàng nói - vậy thằng nào đi mua? - chàng hỏi

- Thằng nào đưa ra ý kiến ăn ốc thằng đó đi mua - nó cười nham hiểm

- Đúng rồi - anh la lên

- Thằng nào đưa ra ý kiến thằng đó đi mua đi chứ - chàng giả ngu nói

- Mày chứ ai còn hỏi - Phong Vũ tặng cho chàng một cái đập vào mông đít

- Vũ đi với tao đi - chàng nói

- Never no - Vũ lắc đầu

- Vậy tao không đi chàng khoanh tay nói

- Ồ thằng này muốn ăn đấm đây mà - nhỏ nói

- Để tao đi - nàng nói

- Tao đi với - chàng chạy theo

- Ở nhà đi, vương vius quá - nàng nhăn mặt

- Cho tao đi đi mà - chàng trung bộ mặt đẹp trai của mình ra làm cho nàng động lòng, nàng không nói gì bước đi, chàng chạy theo. (Như chó chạy theo chủ - tác giả

- Hình như con này muốn ăn đấm - chàng bẻ tay lắc cổ

- Tha em - tác giả xin

- Never no - chàng nói

- Cứu tôi với - tác giả bỏ của chạy lấy người

- Biến luôn nha con - chàng nói

- Vâng - tác giả nói vọng lại)

Nàng và chàng đang đi thì chàng nói:

- Mày giận tao sao?

- Chuyện gì?- nàng hỏi lại

- Chuyện hôm bữa ở Nha Trang đó - chàng nói

- Không - nàng nói vậy thôi chứ thật ra nghĩ lại là thấy mắc cỡ

- Cảm ơn làm tao lo quá chừng - chàng vui mừng

- Sao phải lo?- nàng hỏi

- Tao sợ mày giận tao - chàng nói - Mà lúc đó tao cũng thấy tiếc thật, nếu như không có thằng Thiện thì tao đã lấy được nụ hôn đầu của mày rồi

- Sao mày biết là nụ hôn đầu?- nàng hỏi

- Vì từ nhỏ cho tới bây giờ mày già trai đi học mà chắc cũng không có ai biết mày là con gái đâu - chàng cười nói. Nụ cười như ánh nắng ban mai làm cho tim ai kia đập thình thịch như muốn nhảy ra ngoài mà nói “ Ôi mày đẹp trai quá“.

- Tao thấy hình như tao có tình cảm gì với mày rồi, khi ở bên mày tao thấy rất vui, tao thấy tim tao đập rất nhanh. Tao thấy tiếc vì nụ hôn hụt đó. - chàng nói tiếp

Nàng ngờ như con bò đeo nơ, đây có phải là tỏ tình không, nếu như là tỏ tình thì nàng cũng muốn nói ra những gì mà nàng nghĩ. Những suy nghĩ giống chàng.

- Rồi sao?- nàng hỏi, nàng muốn nghe câu trả lời đầy lãng mạn của chàng, ví dụ như “ Anh yêu em “, “ Em làm bạn gái anh nha “ chẳng hạn

- Cho tao hôn lại nha - chàng ngay thơ đáp lại làm cái suy nghĩ phong phú của ai kia biến mất

- Miễn bản - nàng tức giận đá chàng

- Đi mà - chàng xin

- Không - nàng tức giận bỏ đi

Chàng lập tức đuổi theo xin nàng cho hôn lại lần nữa, thế là cả quãng đường chàng cứ luyên thuyên năn nỉ nàng. Nàng tức quá lập tức ghé vào một tiệm bán trái cây tặng cho chàng một quả táo xinh đẹp, vậy là xong đã xử lý được cái máy nói.

20' sau chàng và nàng xách về rất nhiều đồ ăn như ốc luộc, ốc xào, ốc chiên, ốc nướng, ốc nhồi thịt, vân vân và vân vân . Nó thấy nàng về vui mừng ra đón:

- Đồ ăn đã về

Nàng xách đồ ăn còn chàng thì ôm hai thùng bia đi vào, nó lo bày đồ ăn ra nhậu còn hắn lo dọn dẹp sân nhà để có chỗ ăn nhậu.

- Vào ăn thôi - nó gọi

- Ok - cô nói

Thế là tụi nó bắt đầu ăn, nhậu. 1 lon 2 lon 3 lon, 10 lon, 20 lon rồi 1 thùng bia đã được tụi nó uống sạch. Bây giờ ai cũng say xỉn cả rồi. Nó đứng dậy đi vào nhà vệ sinh, hắn cũng theo nó để đi vệ sinh, vừa bước vào hắn đã thấy nó cởi cái áo ngoài ra để lộ cái áo lót mỏng, nó cởi nốt cái áo lót ra để lộ ra

cái ngực lép. Nó cứ tưởng mọi người đều say chắc không có ai để ý đến nó nhưng không nó đã lắm, mọi hành động của nó này giờ hấn đã thấy. Hấn xém bị xịt máu mũi, lấy lại bình tĩnh bước ra ngoài lan can.

(Còn tiếp)

Dừng ở đây cho nó hấp dẫn ạ.

Mọi người đón xem chương sau nha, để xem chương sau xảy ra diễn biến gì nha

Mong mọi người cho ý kiến nha. (^ _ ^)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Mà... là con gái sao ? _ đi chơi

Nó từ nhà vệ sinh bước ra thấy hấn đứng ngoài lan can, nó cầm ra hai lon bia đưa cho hấn:

- Sao mà ra ngoài đây?- nó hỏi
- Hóng gió - hấn trả lời
- Rảnh nhì - nó nói
- Tao hỏi mà một câu, mà phải trả lời tao - hấn nói
- Cứ nói - nó nói
- Mà... là con gái sao?- hấn hỏi

Nó ngạc nhiên nhìn hấn với con mắt mở to hết cỡ:

- Mà bị sao vậy, chưa uống thuốc hả con?
- Trả lời tao đi - hấn nói
- Đương nhiên không phải rồi - nó nói

Hấn không trả lời nó hấn chỉ nở một nụ cười nhẹ sau đó đi xuống băng ghế đá dưới sân trường. Còn nó thì đi vào phòng nói:

- Uống xả láng đi ngày mai là thứ bảy mà
- Ok baby - Vũ nói

Nó ngồi xuống uống tiếp

Còn hấn sau khi ngồi xuống ghế đá hấn lấy trong túi ra một cái điện thoại gọi cho ai đó

- Chào cậu chủ - đầu dây bên kia nói
- Điều tra giúp cháu thông tin về Lâm Minh Thiện ạ - hấn lễ phép, người ở đầu dây bên kia chính là bác quản gia nhà hấn, ông rất thương hấn.
- Được thưa cậu chủ - bác trả lời
- Dạ cháu cảm ơn, tạm biệt bác - hấn nói
- Chào cậu

Sau khi nói chuyện điện thoại xong hấn cầm lon bia đi lên phòng thì thấy mọi người đã ngủ hết. Hấn cũng leo lên giường suy nghĩ một lúc rồi chìm sâu vào giấc ngủ.

-----Sáng hôm sau

Cộp cộp cộp

Tiếng giầy va chạm với mặt đất. Chủ nhân của tiếng giầy này chính là thầy giám thị. Hôm nay thầy đi đến các phòng kí túc xá để kiểm tra. Đến phòng nó thấy gõ cửa.

Nó đang ngủ thì nghe tiếng gõ cửa bực bội nói:

- Thằng nào phá giấc ngủ của bố
- Thằng này này - thầy gần giọng

Nó nhận ra tiếng của thầy giám thị hoảng hồn la lên:

- Em xin lỗi thầy thầy đợi tụi em một lát

Nó lập tức gọi mấy người kia dậy, 1'30s sau tụi nó đã dọn dẹp xong bãi chiến trường tối qua, nó nhét cô cậu và Phong Vũ vào nhà vệ sinh sau đó hất ra mở cửa cho thầy

- Chào thầy
- Ừm - thầy nói - Phòng ốc sạch sẽ, thơm tho được. Tôi đi đây

Sau khi ông thầy đi khỏi tụi nó thở phào nhẹ nhõm. Cô cậu và Phong Vũ từ nhà vệ sinh bước ra

- Hay mình đi chơi đi - nó đề nghị
- Ok được đó - nhỏ nói

Tụi nó đi thay đồ, xong rồi bước xuống sân trường, khi xuống sân trường hấn phát hiện ra là không có xe lập tức hấn gọi cho vệ sĩ. 10' sau vài người vệ sĩ đem đến 4 chiếc xe mui trần trắng.

Nó đi với hấn, nhỏ đi với anh và Phong Vũ, chàng đi với nàng còn cậu thì đương nhiên là đi với cô rồi. Khi đi ngang qua một cửa hàng bánh kẹo nó bảo hấn dừng lại, sau đó ba đứa tụi nó cùng cô đi vào.

Khoảng 5' sau tụi nó bước ra với trên tay là 5 bịch kẹo các loại, hơn 20 bịch snack và 3 thùng sữa, tụi hấn nhìn thấy cái đồng bánh kẹo mà tụi nó mua thì kinh ngạc tột độ

- Ăn gì như heo vậy?- hấn hỏi
- Có phải mình tao ăn đâu mà la - nó nói

Hấn đã không còn lời lẽ nào để nói chuyện với nó nữa, biết là nói không lại nên im luôn cho khỏi bị nó chửi...nhục. Sau khi đã chất đồng đồ đó lên ghế phụ trên xe nó chống tay lên thành xe làm giả đỡ bay vào, thấy nó bay như vậy hấn hỏi:

- Cửa chính sao không đi?
- Thích - nó cười, một nụ cười chả khác nào thiên sứ. Nụ cười của nó làm hấn dấy lên một suy nghĩ “ Nếu như mày là con gái thì nụ cười này chả khác nào thiên sứ cả “.
- Làm gì nhìn tao dữ vậy? - nó hỏi
- À không có gì - hấn quay đi
- Anh đây biết anh đẹp trai rồi chú mày không cần nhìn đến ngoác mồm ra như thế - nó bắt chước giọng điệu của hấn nói

Hấn bật cười, lần thứ hai hấn cười, lần thứ hai nó làm hấn cười. 20' sau 4 chiếc xe đậu trước một côi nhi viện tên là Ngôi Sao Xanh. Sở dĩ nó muốn đến đây là vì nó rất yêu trẻ con và một lý do khác đó là nơi đây đã mang chị nó về với nó.

Bây đứa tụi nó bước vào, thấy tụi nó một đám trẻ on chạy lại

- Anh chị
- Chào các em - nó ôm một bé trai nói
- Ngoan lắm - nhỏ nói

- Sơ đâu các em? - cô hỏi

- Ở trong đó ạ - một bé gái lễ phép nói

Một bà lão có gương mặt phúc hậu, mái tóc đã bạc phơ theo năm tháng. Cô thấy bà lão bước ra vui mừng gọi to ;

- Sơ - cô chạy lại ôm bà lão

- Lâu không gặp con đã lớn vậy rồi - sơ cười

- Con chào sơ - 3 đứa tụi nó đồng thanh

- Chào sơ - 3 đứa tụi hần cùng cậu cũng lễ phép

- 4 cậu này là?- sơ hỏi

- Bạn con - cô nói

- Đạo này cô khỏe không ạ - nó hỏi

- Cô vẫn khỏe - Sơ cười - Cũng đã hơn 15 năm rồi kể từ ngày hôm đó nhỉ?

- Dạ - cô nói

- Ta còn nhớ lúc đó con còn rất nhỏ, trông rất dễ thương, càng lớn con càng xinh đẹp ra - Sơ vuốt tóc cô

Trong đầu tụi hần bây giờ là những dấu chấm hỏi to đùng. Lễ nào cô chỉ là chị nuôi của nó?. Vô vàn câu hỏi xuất hiện trong đầu tụi hần.

- Là sao?- anh hỏi - Kể nghe coi

- Lại đây tao kể cho nghe - nó nói

(Còn tiếp)

Mấy bạn cho mình ý kiến đi

Có điều gì sai sót xin mấy bạn cứ nói để mình sửa chữa

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Kí ức

Khoảng 15 năm về trước

Lúc đó nó gần 3 tuổi còn cô gần 4 tuổi. Nó và cô đang đi chơi ngoài vườn thì nó nói:

- Chị hai em muốn ăn kem

- Được rồi, để chị đi mua kem cho em ăn - cô cười xoa xoa đầu nó

- Cho em đi với - nó làm nũng

- Được nhưng phải đi theo chị không được đi lung tung nghe chưa - cô nói

- Dạ - nó cười

Sau đó nó cùng cô đi ra ngoài mua kem, nó đi đằng sau cô. đang đi trên đường thì nó thấy một con chó con trông rất dễ thương nó đi lại ôm con chó con mà quên lời chị dặn là phải đi theo chị không được đi lung tung. Sau khi nựng con chó đã rồi nó đứng dậy đi về, miệng thì không ngừng trách cô đi về mà không chờ nó. Nhưng nó đâu biết rằng cô đang rất lo lắng cho nó cô tưởng là nó bị lạc rồi nên chạy loanh quanh để tìm nó nhưng một lúc sau người bị lạc lại chính là cô, còn nó thì đã yên vị ở nhà rồi.

Cô hoảng loạn không biết làm gì đành ngồi xuống vệ đường, cô đang rất lo lắng cho nó, cô lo là nó không biết đường về sẽ khóc. Cô ngồi đó cho đến khi trời sụp tối. Lúc này đây cô cảm thấy sợ hãi vô cùng, cô bật khóc nức nở. Tiếng khóc của cô làm cho mọi người đi ngang qua đều cảm thấy thương xót nhưng họ không ngừng lại giúp đỡ cô, họ vô tâm, họ vô cảm. Chúa muốn con người sinh ra có lương tâm để làm gì? Để giúp đỡ những người gặp khó khăn, để giúp đỡ những người bất hạnh. Nhưng không họ không làm thế, họ ngoảnh mặt với những hoàn cảnh khó khăn, họ làm ngơ trước những số phận bất hạnh. Nhưng nói như vậy chả khác nào vơ đũa cả nắm cả, trên thế gian còn có những tấm lòng nhân ái, họ giúp đỡ những trẻ em tật nguyền, họ giúp đỡ những gia đình có hoàn cảnh khó khăn. (Hình như em đi xa quá. Đó chỉ là những dòng tâm sự của em thôi. Trở lại truyện nào). Bỗng nhiên có một người phụ nữ trung niên đi ngang qua nhìn thấy cô, bà bảo tài xế dừng xe lại, bà bước xuống xe hỏi cô:

- Bé gái cháu bị sao thế?
- Cháu bị lạc - cô nhìn người phụ nữ trung niên ấy trả lời
- Thế nhà cháu ở đâu?- Bà hỏi
- Cháu không biết - cô trả lời
- Vậy cháu có nhớ số điện thoại của gia đình cháu không? - Bà lại hỏi
- Cháu không nhớ - cô trả lời
- Cháu bị lạc khi nào?- bà lấy tay lau đi những giọt nước mắt mặn chát trên khuôn mặt cô
- Lúc sáng ạ - cô trả lời
- Vậy lúc đó cháu đi với ai?- bà lại hỏi
- Với em của cháu - cô nói - Mong bà hãy giúp cháu tìm em của cháu ạ - dòng nước mắt nóng hổi lại chảy ra trên gương mặt bé nhỏ của cô
- Vậy được rồi ta sẽ đưa cháu vào côi nhi viện nhé được không?- Bà ân cần hỏi. Sở dĩ bà muốn đưa cô vào côi nhi viện mà không đưa cô về nhà bà là do công việc của bà không cho phép nếu như bà đưa cô về nhà thì sẽ không có người chăm sóc.
- Cháu cảm ơn - cô nói
- Ngoan lắm - bà xoa đầu cô sau đó bế cô lên xe và bảo tài xế đưa đến côi nhi viện tên là Ngôi Sao Xanh ở vùng ngoại ô

Về phần nó, nó thấy đã tối rồi mà chị nó chưa về, lập tức báo bác quản gia gọi cho ông Hoàng và bà Vân là ba mẹ của nó. Khoảng 30' sau hai ông bà đã có mặt tại nhà. Nó lập tức kể lại chuyện lúc sáng, ông Hoàng lo lắng gọi người đi tìm cô, còn bà Vân sau khi nghe tin cô con gái của mình bị mất tích không chịu nổi đã kích nện đã ngắt xiu.

Ông Hoàng cử rất nhiều người đi tìm cô cũng đã cho thông báo lên truyền thông để tìm kiếm, nhưng kết quả vẫn là con số 0, ông vẫn không tìm được cô.

6 tháng sau một người lao công ở côi nhi viện Ngôi Sao Xanh trong khi dọn báo cũ đã tình cờ đọc được thông tin tìm kiếm cô và bà nhận ra cô gái trong hình chính là cô bé đã vào côi nhi viện vào nửa năm trước. Sau đó bà báo cho số thoại liên lạc in vào phần cuối tờ báo. Ba mẹ nó và nó sau khi nghe tin rất vui mừng liền lập tức đi đến côi nhi viện đón cô. Còn cô khi thấy ba mẹ và em gái đến đón mình thì rất vui mừng, cuối cùng cô cũng đã được gặp lại ba, gặp lại mẹ, gặp lại người em của cô rồi.

-----Quay về hiện tại

- À thì ra là vậy - anh gật gù
- Sao em không kể anh biết - cậu trách cô
- Chuyện qua rồi kể làm gì - cô cười an ủi cậu

Tụi nó đang nói chuyện thì vị sơ cô lúc nãy bước ra:

- Thôi các con vào ăn cơm đi
- Dạ - tụi nó đồng thanh

Sau khi ăn xong thì tụi nó ra chơi với các em nhỏ cho đến chiều. Rồi ai về nhà nấy.

Nó rất rất quý nơi này vì nơi này đã đưa chị nó về với nó, người chị mà nó yêu quý.

- Tối hôm đó -

Hắn đang ngồi trên giường thì nghe tiếng gõ cửa

- Vào đi
- Chào cậu chủ - bác quản gia nói
- Có chuyện gì không ạ? - hắn hỏi
- Thông tin mà con nhờ ta không điều tra được - bác quản gia nói
- Là sao ạ?- hắn hỏi nhưng hắn đã biết trước được câu trả lời rồi, hỏi cho đúng kịch bản thôi
- Nghĩa là người mà con nhờ ta điều tra sống bằng hai thân phận - bác giải thích

Hắn rất thông minh vừa nghe bác nói đã hiểu ra ngay

- Vậy bác điều tra giúp cháu thông tin về Lâm Mỹ Hạnh - hắn nói - Điều tra xem cô ta có em gái gì không nha bác
- Được, ta sẽ giúp cháu - bác quản gia nói sau đó mở cửa phòng đi ra ngoài

Sau khi bác quản gia đi hắn trên môi hắn nhoeo lên một nụ cười “ Nếu cậu ta là con..... gái thú vị đấy “

Hê lô m.n

M.n cho mik ý kiến ik

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Thi học kì i

Hôm nay là thứ hai, một ngày vô cùng đẹp trời, nắng nhẹ nhẹ chiếu sáng khắp nơi, gió man mát thổi. Điều này báo hiệu hôm nay sẽ là một ngày tốt lành hay là một ngày không tốt lành đây?.

Tụi nó đi vào trường với tâm trạng vô cùng tồi tệ, trừ anh. Vì sao?

- 1h khuya -

Nó đang nằm ngủ yên lặng trên giường thì nghe tiếng chuông điện thoại, nó mò mò tìm điện thoại, sau khi tìm thấy điện thoại nó không xem ai gọi mà nghe luôn:

- Ai vậy?
- Tao nè, Trường đẹp trai nè - đầu dây bên kia đang tự sướng
- Có gì không?- nó ngáy ngủ hỏi
- Nói chuyện với tao đi tao bị mất ngủ - anh nói
- Mày rảnh quá há - nó nói - Để mai đi - Nó tắt máy

Tút tut tut..... những tiếng tut dài. Anh cầm cái điện thoại làm bầm chửi nó, sau đó cười cười rồi gọi cho hắn

- Thằng nào phá giấc ngủ của bố - hắn quát
- Trường đẹp trai đây - tính tự sướng dăng cao

Tút tut tut..... lại tiếng tut dài vô hạn. Anh cũng ngồi làm bầm chửi rửa hắn, và sau đó lại gọi cho nhỏ:

- Who? - nhỏ nói
- I am Trường đẹp trai - anh nói
- Là thằng nào, tao không quen - nhỏ nói
- Thằng Trường đây - anh nói
- Không quen - nhỏ gật gà gật gù nói - Chúc ngủ ngon - nhỏ nói xong tắt máy

Tút tut tut.... cũng lại là tiếng tut ấy. Anh cứ thế mà gọi cho nàng, chàng, cô, cậu, Phong Vũ rồi lại gọi cho nó, hần, nhỏ, cứ thế cho tới sáng (rảnh tiền điện thoại ghê)

- Hiện tại -
- Thằng Trường đâu ra đây bố bảo - nó nói với giọng ngọt ngào
- Thằng nào tên Trường thằng Thiện kêu kìa - anh giả ngu nói
- Đm thằng chó - hần bay lại đánh anh
- Chị mày nhịn hết nổi rồi nhá - cô cũng chạy lại đánh anh (Còn đâu là hình tượng mỹ nhân của tui, T_T)
- Chán sống hả cưng? Vậy để anh đây tiễn mày một đoạn - nhỏ cũng bay vào cho anh vài phát

Yah thế là anh Trường nhà ta bị đập cho tan nát (cho chừa)

- Tụi mày ác lắm - anh giả vờ méo máo
- Cho chừa - Phong Vũ phui tay
- Muốn ăn đập nữa không anh mày còn dư sức - cậu dơ nắm đấm hù
- Anh hai không thương em - anh làm như con nít
- Chứ mày có thương tao không, nửa đêm kêu réo om sòm - cậu bực bội nói
- Chưa đánh cho mày nhập viện là may rồi - nàng nói
- Tối nay mà mày còn làm phiền tao nữa là không xong đâu nha con - chàng nói
- Vào lớp thôi - nó nói

Cả đám kéo nhau vào lớp. Tụi nó và tụi hần vào lớp ngồi được một lúc thì cô giáo vào với một cây thước bé xíu xinh xinh, thẳng trường đứng dậy:

- Nghiêm, chào cô
- Các em ngồi xuống - cô phát tay ra hiệu ngồi xuống
- Cá em về nhà ôn tất cả các bài đã học để chuẩn bị thi học kì - Cô nói

Tụi nó nghe thì hết hồn thật là thời gian trôi nhanh thật, mới vào học đây mà đã thi học kì rồi. Lần này chết tụi nó rồi ngồi học có chú ý cái gì đâu, tập có ghi được bài nào đâu mà ôn.Chết thật!

Sau khi tiếng trống báo hết giờ tụi nó lập tức bay như tên lửa về kí túc xá với mục đích là học bài, ôn thi. Mỗi đứa một góc, mỗi đứa một chồng sách mà học. Với những đứa IQ cao như tụi nó thì việc làm bài tập là quá dễ nhưng còn việc học bài thì có Chúa mới biết. Vậy là chúng ta đã biết, một ngày tốt lành báo hiệu cho một điều không hề tốt lành gì.

Sau 1 tuần lo chuyên tâm học bài không đụng đến điện thoại thì tụi nó cũng đã có vốn liếng để đi thi.

Rồi chuyện gì đến cũng sẽ đến. Hôm nay là ngày thi của tụi nó, tụi nó thức dậy sớm để học bài sau đó vào phòng thi ngồi im lặng ở đó không nói không rằng gì chờ thi.

Và sau một tuần vật vả tụi nó cũng đã thi xong. Kết quả là hần đứng đầu lớp rồi tới nó, nó tức vô cùng và nó đã lập ra một kế hoạch hại hần.

Hiện giờ tụi nó đang ở căn tin để ăn sáng, cô sai nó và hần đi mua đồ ăn cho mọi người. Căn tin bây giờ rất đông đúc, học sinh chen nhau để mua đồ ăn, nó nhìn qua hần rồi nở một nụ cười quỷ dị như thông báo cho hần biết hần sắp có biến:

- Ai nhường đường cho mình vào sẽ được đi chơi với hotboy Hoàng Thanh Tùng một ngày

Các bạn nữ nghe vậy lập tức tránh ra hai bên để nó đi vào, mặt ai cũng rất hớn hờ nhưng trái với những con người kia khuôn mặt hắn bây giờ là ngạc nhiên sau đó là tức giận. Nó cười cười với hắn sau đó thân nhiên đi vào để lại hắn bơ vơ với bao nhiêu là nữ sinh bao quanh

Sau vài phút nó cũng đã mua được đồ ăn nó định bước ra thì bất gặp khuôn mặt tức giận của hắn nó lập tức chạy bắn khỏi nếu không sẽ bị hắn xé xác mất.

Sau khi ăn xong tụi nó rủ nhau cúp tiết đi chơi cho thư thả tâm hồn.

(Còn tiếp)

Mấy bạn cho mình ý kiến đi, mấy bạn kiểm bình luận quá à

Cảm ơn đã ủng hộ mình

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Kẻ đeo bám

Ngày hôm nay là một ngày vô cùng đẹp trời, mây đen ùn ùn kéo đến, gió thổi mạnh báo hiệu cho một ngày tồi tệ. Tụi nó bước vào trường với một vẻ mặt vui tươi, trừ anh. Tại sao lại như vậy?. Bởi vì tối hôm qua nó, hắn, nhỏ, nàng, chàng, cô, cậu và Phong Vũ đã trả thù anh Trường nhà ta vụ hôm trước. Tụi nó lần lượt gọi cho anh từ tối cho tới khuya không để cho anh một giây yên bình nào.

Anh đi vào trường với vẻ mặt không thể nào uể oải hơn nữa:

- Khốn nạn - anh chửi - Mấy thằng chó, chết bầm, khốn kiếp
- Sao trường mình sáng mới ra có chó sủa vậy kia - nó nói
- Đêm hôm không cho người khác ngủ, tụi mày rảnh quá hả?- Anh tức giận
- Chứ hôm bữa mày có cho tụi tao ngủ không?- nhỏ trách
- Chuyện qua lâu rồi mà - anh nói
- Không có lâu mau gì hết - nàng nói
- Haiz, ông trời ơi sao con khổ quá vậy trời, sao con lại có mấy đứa bạn khốn nạn như vậy trời - anh ôm đầu than trời
- Mày có kêu cũng chả có ông trời nào giúp cái thằng như mày đâu - hắn nói
- Tụi mày được lắm, quân tử báo thù mười năm chưa muộn - anh liếc xéo tụi nó

Tụi nó đang đứng chọc anh thì trước cổng trường xuất hiện một chiếc BMW, bước ra là một cô gái có mái tóc vàng uốn lượn, nhìn thì cũng đẹp nhưng trên mặt không biết là đánh bao nhiêu lớp phấn. Cô ta thấy tụi nó thì chạy lại ôm lấy cậu:

- Anh đi đâu không nói với em để em đi tìm một muỗng chết luôn à - cô ta nũng nịu

Tụi nó nghe cô ta nói mặt đứa nào nhìn cũng ngu ngu, cùng chung một suy nghĩ: “ cmm gì thế? “. Còn cô khi thấy cô ta thì ngạc nhiên và xen lẫn tức giận. Chuyện gì đang xảy ra thế?

- Sao không chết luôn đi - cậu nhấn mặt vùng tay cô ta ra
- Sao anh nỡ đối xử với em như vậy - cô ta giả vờ khóc
- Thì sao?- cậu nhếch môi khinh bỉ
- Anh, tại sao lại như vậy? - cô ta meo mào - À chắc là tại vì ả ta chứ gì - cô ta chỉ tay vào cô

Tụi nó vô cùng ngạc nhiên, chả hiểu cái gì hết

- Cô cầm miệng lại, bây giờ Mỹ Hạnh chính là người yêu của tôi - hình như cậu đã trở nên tức giận
- Nhưng người trước kia anh yêu là em mà - cô ta nói
- Đó chỉ là quá khứ thôi - cậu quát
- Cô là một con quỷ đội lốt người chuyên đi cướp người yêu của người khác - cô ta tức giận mắng cô

Chát tiếng va chạm giữa tay và mặt, ai là chủ nhân của cái tiếng này, là cô, không phải trước đây cô không dùng vũ lực với người khác, với con gái lại càng không, vậy là ai? Là nó, nó không thể đứng nhìn chị mình bị xúc phạm như vậy:

- Từ nhỏ cho đến bây giờ, tôi không cho phép ai có quyền xúc phạm chị của tôi
- Mày.... con nít thì đừng có xía vào chuyện của tao - cô ta quát

Chát, lại là tiếng cọ xát giữa tay và mặt, lần này chính là nhò tát cô ta lực của nhò còn mạnh hơn cả nó gấp ba lần

- Chính cô mới là người chen vào tình yêu giữa hai người họ - nhò nói
- Mày không có đủ tư cách để nói chuyện với tao - cô ta quát
- Hừ - nàng khinh bỉ - Nói chuyện với cô, cả chó còn thừa tư cách
- Cô đi đi trước khi tôi còn bình tĩnh - anh tức giận nói - Tôi chỉ xem chị Hạnh là chị dâu thôi
- Mày là thằng nhãi ranh nào xía vào đây - cô ta nói
- Cô không cần biết - anh nói
- Cút mau - cậu quát vào mặt cô ta
- Mấy người chờ đấy - cô ta bỏ đi với không mặt đỏ ửng vì hai cái tát đau điếng trên mặt.

Em quên giới thiệu nhân vật

Phùng Yến Trang (18t) là con gái cưng của tập đoàn đá quý lớn thứ hai sau Saphie và Rubu tập đoàn Phùng gia. Tính tình chanh chọe, hống hách, ham tiền, ham trai vân vân và vân vân. Cô ta luôn đeo bám cậu chỉ vì hai chữ tiền và sắc.

Sau khi cô ta đi khỏi, cô cũng chạy đi, trên đôi mắt cô lúc này đã xuất hiện vài giọt nước mắt. Cô cũng là con gái mà cô cũng biết đau mà, bị người khác sỉ nhục như vậy cô không bị tổn thương hay sao?

Nó thấy chị mình chạy đi định chạy theo thì bị hấn giữ lại:

- Anh còn không chạy theo - hấn nhìn cậu quát. Cậu lập tức chạy theo cô.

Đến vườn hoa sau trường cô ngồi bệch xuống, cậu thấy cô thì chạy lại:

- Anh xin lỗi
- Anh không có lỗi, lỗi là do em. Do em là người đến sau
- Đối với anh thì em đến sau hay trước thì anh vẫn yêu em - cậu ôm cô
- Em xin lỗi - cô thì thảo
- Ngốc quá - cậu nói nhỏ sau đó đặt lên môi cô một nụ hôn

Ở phía xa xa kia có 7 con người đang theo dõi 2 người họ

- Sao chị tao dễ dãi vậy? - nó nói
- Nín đi tao nghe coi - nhò bịt miệng nó

- Xích lại gần đi chả có nghe được gì hết à - nàng nói
- Mà muốn nghe chứ à - Phong Vũ gõ đầu nàng
- Thằng này - nàng chau mày, cử chỉ, hành động này đã làm cho tim ai kia ngừng đập. Vâng không ai khác đó chính là anh Phú nhà ta. Vì sao? Vì khi chau mày trông chị Vy nhà ta xấu vô địch nhưng với ai kia lại thấy đẹp vô cùng.
- Tụi mày không nói không ai nói tụi mày cầm đầu - anh bực mình
- Im - hẳn quãng một câu làm cho mấy đứa kia im lặng không dám hó hé một câu nào

Khi cảm nhận được là cô sắp không thở nổi nữa, cậu liền bỏ ra nhưng ánh mắt vẫn còn luyến tiếc không chịu rời.

- Ra đây - cậu nhẹ nhàng nói

Câu nói nhẹ nhàng của cậu là cho tụi nó xanh mặt, tụi nó biết mình bị phát hiện thì im lặng như không nghe thấy gì

- Anh đếm đến 3 không ra là không biết hậu quả à - cậu nói - 1... 2

Tụi nó lập tức chạy ra, trông đứa nào cũng vui như Tết, miệng cứ cười hề hề:

- Cười được à? - cậu hỏi
- Anh kể mọi chuyện cho tụi em nghe nếu không sau này không cưới xin gì hết - nó làm vẻ mặt nghiêm túc
- Rồi rồi - cậu nói

Dừng ở đây cho nó gây cản

Mấy bạn đọc xong cho mình bình luận đi.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Chuyện tình của họ

---- Bắt đầu --- câu chuyện ---

- Nhất quyết hôm nay mình sẽ tỏ tình thành công - cậu đứng trước gương quyết tâm, hôm nay cậu sẽ tỏ tình với cô ấy Phùng Yến Trang

Và cậu bắt đầu đi tìm Yến Trang, và cuối cùng cậu cũng đã tìm được cô ấy

- Cậu có thể nói chuyện với tớ một chút được không?
- À được - cô ấy trả lời

Cậu đưa cô ấy đến vườn hoa sau trường, quỳ xuống đưa cho cô ấy một bông hồng (chả dám mua một bó nữa, giàu mà nhím)

- Cậu có thể làm bạn gái tớ nhé được không? - cậu nói
- Hừ - cô ấy khinh bỉ nói - Nghèo mạt rệp như cậu hả, mơ đi. Cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga à - cô ta nói xong bỏ đi

Nét mặt cậu thoáng buồn, cậu vứt luôn cái bông hồng và lẳng lặng bước đi. Từ đó cậu trở nên lạnh lùng và ít nói, trong lớp không ai biết điều đó chỉ có cô nhận ra điều này. Một lần cô thấy cậu ngồi trong lớp ủ rũ cô bước lại:

- Cậu bị sao thế?

Cậu cũng không ngại gì mà kể hết cho cô nghe, cô nói:

- Cậu không nên buồn nữa, nếu cậu và cô ấy có duyên phận với nhau thì sẽ đến được với nhau, nếu đã không yêu thì có níu kéo cũng không được gì.

Trời sinh voi ắt sinh cỏ, trời sinh con trai chắc chắn sẽ sinh con gái, nếu như không có người này thì sẽ có người khác, tớ tin là cậu sẽ tìm được một người con gái khác tốt hơn cô ấy. - cô dịu dàng nói

Cậu cũng dần dần hiểu ra những gì cô nói, nếu đã không yêu thì có níu kéo cũng chẳng được gì. Tâm trạng của cậu phần chần trở lại. Từ đó cô và cậu trở thành bạn thân với nhau.

Người ta thường nói chơi chung với nhau lâu ngày sẽ có tình cảm và cậu cũng thế. Hằng ngày đi học chung với cô, ăn chung với cô, chơi chung với cô, cậu cảm thấy cô thật dễ thương, ngây thơ và dần dần cậu nhận ra hình như mình đã có cảm giác với cô rồi cô rồi. Nhưng cảm giác vẫn chỉ là cảm giác, không thể nói cảm giác là thích hay là yêu được.

Một hôm

- Lát ra về đi ăn trưa với tao nha - cậu khoát vai cô (thay đổi đại từ xưng hô một cách chóng mặt)

- Mà làm như vậy người ta hiểu lầm - cô nhìn vào tay của anh trên vai mình

- Kệ - cậu cười - Đi ăn trưa với tao nha

- Mà bao? - cô hỏi

- Ok không thành vấn đề - anh nháy mắt

Trưa hôm đó

Tiếng trống trường vang lên báo hiệu giờ ra về đã điểm, cậu nhanh chóng xếp tập vào cặp sau đó định bước tới chỗ cô nhưng bỗng nhiên có một cậu con trai đi tới chỗ cô nói gì đó sao đó cả hai đi ra vườn hoa sau trường. cậu lập tức đi theo. Đến vườn hoa cậu con trai đó quý xuống nói:

- Em có thể làm người yêu của anh được không

- Em... - cô ấp úng

- Đương nhiên là không - cậu chen vào

- Cậu là ai? - Người con trai kia nói

- Tôi, tôi là bạn trai của cô ấy - cậu đi đến khoát vai cô

Cô nghe cậu nói thì kinh ngạc nhìn cậu “ Cái gì đang xảy ra ở đây vậy?

- Tôi không tin - người con trai đó nói

- Không tin mặc xác anh - cậu kéo cô đi để lại anh chàng kia với khuôn mặt vô cùng biểu cảm

Kéo được một lúc thì cô nói:

- Sao mà lại nói tao là bạn gái mày?

- Tao giải vây cho mày mà - cậu lúng túng trả lời. cậu cũng không biết phải trả lời làm sao. Cậu cũng không biết tại sao lúc đó cậu lại làm như vậy. Đây có phải là ghen?.

- Nhưng tao cũng có tình cảm với anh ta - cô ái ngại nói

Cậu ngạc nhiên, pha lẫn chút tức giận. Đây đích thực là ghen, cậu thấy giận khi người con trai khác tỏ tình với cô, cậu thấy giận khi cô nói cô có tình cảm với người con trai khác. Bây giờ cậu đã xác định được tình cảm mình dành cho cô đó là “yêu” không phải là cảm giác nữa.

- Không được - cậu quát

- Tại sao?- cô hỏi

- Vì.. tao yêu mày, mày chỉ được có tình cảm với tao thôi - cậu nghiêm túc nói

- Điện à - cô nói

- Tao không điện tao rất bình thường, tao có đủ lí trí để nói ra câu này - cậu vịn hai vai của cô bắt cô phải nhìn thẳng vào mắt mình

- Tại sao mày không nói câu này sớm hơn - mặt cô đỏ ửng lên

- Mà làm bạn gái tao nha - cậu nói

Cô không trả lời chỉ gạt đầu nhẹ, cậu vui sướng ôm cô vào lòng

- Tao đói, dẫn tao đi ăn - cô nũng nịu như em bé đòi ăn trông rất dễ thương làm cho cậu bật cười, vì vậy cậu càng muốn bảo vệ cô.

- Không - cậu nói

- Hồi sáng mày hứa rồi mà - cô nói

- Bây giờ mày là bạn gái tao phải kêu tao bằng anh - cậu nói

- Không - cô nói

- Không thì nghỉ ăn - cậu bỏ đi

- Anh - cô thì thào

- Gì? Nhỏ quá không nghe - cậu hỏi

- Anh - cô hét với cái volume không hề nhỏ

- Đi - cậu nắm tay cô đi

Năm ấy gia đình cậu làm ăn rất thành đạt, công ty gia đình cậu trở thành một công ty có tiếng trên khắp thế giới. Phùng Yến Trang biết tin lập tức theo đuổi cậu, nhiều lần cô ta tỏ tình với cậu nhưng bị cậu từ chối và nói là mình có bạn gái rồi. vậy là cô ta bày ra nhiều âm mưu hại cô. Nhưng cô ta càng làm hại cô cậu càng ghét cô ta hơn. Và cuối cùng cậu quyết định chuyển trường từ Hà Nội về thành phố Hồ Chí Minh này.

Bình luận ơi!

Bình luận hồi!

Cho mình ý kiến đi.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cắt đuôi kẻ đeo bám

Sau khi nghe cậu kể xong, ai cũng gạt đầu tỏ vẻ đã hiểu.

- Cô ta là ai vậy? - chàng hỏi

- Theo tao được biết thì cô ta là Phùng yến Trang là con gái của tập đoàn đá quý lớn thứ 3 thế giới, tập đoàn Phùng gia - Phong Vũ nói

- Thằng này nhìn quê giống hai lúa mà cũng biết nhiều ta - nhỏ trêu

- Tao là ai? Tao là Triệu Phong Vũ đó, cái gì Triệu Phong Vũ này cũng biết - Vũ tự kêu

- Trong cuộc đời tao, việc sai lầm nhất của tao là khen mày - nhỏ lắc đầu

- Tao nghe nói hình như dạo này công ty nhà cô ta làm ăn được lắm, sắp trở thành công ty đá quý đứng đầu thế giới rồi - nàng nói

- Sao lại như vậy được, mặt hàng đá quý mà công ty đó bán ra kém chất lượng hơn công ty Saphie và Ruby mà. - cậu thắc mắc

- Chả lẽ là buôn lậu - anh xoa cằm

-Nghĩ lắm - hấn nói

- Kiểm tra đi - chàng nói

- Bằng cách nào? - nó hỏi

- Đề tao - chàng nháy mắt

Nói xong chàng lấy trong cặp ra một cái laptop mini sau đó mở lên và đôi bàn tay bắt đầu linh hoạt trên bàn phím máy tính (Anh này tính làm anh hùng bàn phím máy tính đây mà - tác giả

- Nín - chàng ném một chiếc giày vào mặt tác giả

- Vâng, em sẽ cầm nín ạ - tác giả nói)

- Mà làm gì vậy? - nàng hỏi

- Hack dữ liệu của công ty mẹ - chàng nói nhưng mắt vẫn không rời màn hình

- Làm được không đó, hack tầm bậy tầm bạ công an nó hốt vào tù à - cô nói

- Yên tâm, mọi người có biết Hekichi không? -chàng hỏi

- Biết - nó lạnh chanh - Mà ông đó là bác sĩ hả? (Ôi chị ấy vì điều thật)

- Thằng điên - nàng cốc đầu nó - Hekichi là ông trùm hacker đấy (Hekichi là do mình bịa ra đấy chứ chả có ông trùm hacker nào tên như vậy đâu)

- Hekichi là tao đó - chàng nói

Cả đám ngạc nhiên, miệng mở to đến nỗi cả chiếc ô tô tải cũng đi lọt

- Chơi với mày từ nhỏ mà tao không biết mày là hacker luôn đó - hấn nói

Chàng cười, sỡ dĩ chàng không nói cho hấn và anh biết mình là hacker vì chàng sợ nếu như họ biết rồi sẽ xa lánh chàng:

- Tao sợ tui mày biết sẽ không chơi với tao nữa

- Thằng khùng, dù mày có là ăn trộm đi nữa mày vẫn là bạn tao - anh mỉm

Trong lòng chàng bây giờ rất nhẹ nhõm vì đã trút được gánh nặng, đôi tay của chàng cứ linh hoạt trên máy tính, 5' sau chàng dừng lại ngược mặt lên nói:

- Xong rồi. Công ty này chính xác là đã buôn lậu đá quý

Cả đám lại ngạc nhiên tập 2

- Bây giờ làm sao? - nhỏ hỏi

- Ai đồng ý báo cảnh sát, giơ tay lên - nó nói

Cả đám ai cũng giơ tay lên đồng ý chỉ riêng có cô là không đồng ý, thấy vậy nó hỏi?

- Sao chị không đồng ý?

- Chị nghĩ chúng ta không nên làm như vậy. Như vậy thất đức lắm với lại mình ghét cô ta không nên liên lụy tới gia đình cô ta. Còn việc buôn bán trái phép thì chị nghĩ là gieo nhân nào thì sẽ gặp quả nấy, chuyện đó cứ để cho công an họ làm việc.

- Chị đúng là người có trái tim nhân ái - hấn khen

- Vậy cũng được nhưng em phải làm cho cô ta biến mất khỏi đây cho đẹp trời - nó nói xong lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

Tút Tút Tút.. sau vài tiếng tút đầu dây bên kia đã bắt máy:

- Có phải giám đốc Phùng không? - nó hỏi

- Đúng. Ai vậy? - ông ta hỏi

- Ông không cần biết. Tôi báo cho ông một tin vui đó là trong tay tôi có bằng chứng việc ông buôn lậu đá quý đấy - nó nói

- Người muốn gì? - ông ta tức giận

- Tôi muốn ông tổng cổ đưa con gái cưng của ông qua nước ngoài và không được về nước nếu như tôi thấy cô ta về nước thì ông sẽ phải vào tù bóc lột đấy - nó khinh bỉ nói sau đó tắt máy

Về phía ông giám đốc Phùng sau khi nghe nó nói thì sợ xanh mặt lập tức đặt vé máy bay cho cô con gái cùng lập tức bay qua nước ngoài.

- Xong - nó cười tươi

- Vào lớp thôi trễ giờ rồi - cậu nói

Tụi nó đi vào lớp, hấn nói là hấn đi vệ sinh sẽ vào lớp sau. Chờ tụi nó đi khuất hấn lấy điện thoại ra gọi cho ai đó:

- Có thông tin cháu cần chưa ạ?

- Có rồi, ta cũng định gọi cho cháu đây - Bác quản gia nhà hấn nói

- Sao lâu thế ạ? - hấn hỏi

- Người cháu nhờ ta điều tra giấu thân phận rất kĩ - bác quản gia nói - Lâm Mỹ Hạnh là con gái lớn của tập đoàn Saphie. Chỉ điều tra được vậy thôi

- Cô ấy có em gái hay em trai gì không ạ? - hấn hỏi

- Có, một người em gái tên là Lâm Mỹ Linh - bác trả lời

- Dạ cháu cảm ơn - hấn tắt máy

“Lâm Mỹ Linh, tên rất giống cô ấy, nhưng có phải là cô ấy?” - hấn nhếch mép cười

Sau đó hấn đi vào lớp thì thấy tụi nó bị thầy phạt đứng trước lớp, nhìn đồng hồ lại thì thấy đã trễ giờ rồi. Đã là quân tử thì đối với những tình huống như thế này thì phải “chuồn” thôi, thế là anh ấy đã thoát. Hấn đi ra căn tin và bắt đầu điều tra về nó.

(Còn tiếp)

Cho mình xin ý kiến đi * năn nỉ *

Yêu mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Bạn thân và hàng xóm

Trên một cánh đồng hoa hướng dương có hai đứa bé một đực, một cái ý lộn một trai, một gái đang chơi đùa với nhau trông rất vui. Bỗng nhiên đứa bé gái bị vấp té, cô bé kêu lên lập tức đứa bé trai chạy lại:

- Mày không sao chứ Mỹ Linh?

- Chưa chết - cô bé nói

- Thôi không chơi nữa, về - cậu bé nói xong bỏ đi. Cô bé cố gắng đứng dậy nhưng không được, bé cảm thấy chân mình rất đau, bé kêu ;

- Tùng ơi, chân tao đau quá mày công tao về đi

Cậu bé quay lại nói

- Mày là gì mà tao phải công mày về?

- Làm ơn tích đức cho con cháu đi - cô bé làm mặt nghiêm túc nói

Cậu bé lắc đầu vì cái lí sự cùi què của cô bé, đi lại và công cô bé về. Trên đường về cậu bé nói:

- Sau này mày làm người yêu tao nha?

- Không - cô bé nói

- Tại sao? - cậu bé nhăn mặt hỏi

- Tao sẽ không làm người yêu mày mà tao sẽ làm vợ mày (Ôi, ôi bọn trẻ thời nay -Tác giả) - cô bé cười, một nụ cười như thiên sứ. cô bé trông rất dễ thương với đôi mắt Saphie tím, đôi môi hồng.

Cậu bé nghe vậy không nói gì chỉ mỉm cười hạnh phúc, cậu tự hứa với lòng mình là sau này sẽ cố gắng bảo vệ cô bé thật tốt, sẽ không để cô bé chịu tổn thương.

Nhưng ông trời lại cứ thích trêu ngươi, lúc cô bé và cậu bé vừa tròn 6 tuổi thì gia đình cô bé phải chuyển đi nơi khác sống. Lúc đó, cậu bé đã rất đau lòng, cậu buồn....

Vài năm sau đó gia đình cậu cũng chuyển đi nơi khác.

Vào lúc cậu 16 tuổi cậu gặp được một cô gái với khuôn mặt có vài nét giống cô bé ngày xưa và cô ta tên là Ái Như chứ không phải là Mỹ Linh người cậu bé yêu. Mặc dù lòng cậu bé biết cô ta không phải là cô bé ấy nhưng cậu vẫn tỏ tình với cô ta và yêu cô ta như một kẻ thay thế mong tìm lại được những cảm giác ngày xưa. Còn gái tên Ái Như kia khi được cậu bé tỏ tình thì lòng vui sướng vô cùng như cô ta không biết sự thật đằng sau đó.

Và một ngày cậu bé đã nhận ra cô ta không phải Mỹ Linh, cô ta là Ái Như nên cậu quyết định chia tay cô ta và từ đó cậu trở nên ít nói và lạnh lùng nhưng sao khi gặp một người con trai tên là Thiện cậu lại cười, cậu thấy một cảm giác quen thuộc khi ở bên cậu con trai tên Thiện đó. Nhưng từ trước đến giờ cậu chưa từng gặp cậu con trai kia. Chẳng lẽ người con trai kia chính là cô bé ngày xưa? Nghi vấn được đặt ra. Điều này cũng không phải là không có khả năng xảy ra với lại cậu trai tên Thiện nhìn cũng rất giống Mỹ Linh đặc biệt là đôi mắt Saphie tím đó. Và cậu trả lời chỉ có một người biết đó là ai? Là tác giả chứ ai.

Hắn đang nằm trần trọc suy nghĩ về chuyện quá khứ, bây giờ đây cậu cảm thấy nhớ cô bé đó vô cùng. cô bé hay làm vẻ mặt nghiêm túc để giảng những đạo lý củi què cho hắn nghe, cô bé hứa sẽ làm vợ của hắn. Nhưng bây giờ cô bé đó đang ở đâu? Nó nghe thấy hắn ở trên kia cứ lần qua lần lại nó bực mình nói:

- Cờ hó, mày không ngủ cũng phải để cho người khác ngủ chứ

Câu nói của nó đã kéo hắn về với thực tại:

- Chó ở đâu mà sủa vậy cả? - hắn nói

Nó nghe vậy giận tím mặt, kéo chăn bịt kín đầu ngủ, còn hắn thì suy nghĩ mông lung một hồi rồi cũng chìm sâu vào giấc ngủ.

Tại tầng 15 của nhà hàng Phương Nam

Hôm nay là ngày thành lập công ty S.I nên chủ tịch của công ty mời chủ tịch của các công ty khác đến dự tiệc.

- Ông có phải là ông Thành chủ tịch của công ty Ruby không?- ba nó hỏi

- Ông không nhớ tôi sao ông Hoàng - ông Thành ới, ông Thành là ba hắn

- Ông là.... - ba nó đang lục lọi lại kí ức để nhớ ra ông Thành là ai - A ông là Hoàng Văn Thành - ba nó nói

- Nó đó - ông Thành cười

- Lâu quá không gặp, dạo này ông khác quá - ba nó đập vai ba hắn tỏ vẻ mình là chí cốt (Bác à, đập nhẹ thôi coi chừng gãy xương vai ạ - Tác giả

- Không sao ta còn khỏe chán - Ba nó vỗ vai mình

Rắc Rắc

- Con nói rồi mà, cho chừa - tác giả nói

Ôn Hoàng rút súng ra

- Cái miếng mỳ xui quá

Tác giả bỏ chạy bắn khói

- Súng nước mà cũng sợ - Ba nó cười phá lên)

- Nhớ hồi đó nhà tôi và nhà ông ở sát bên nhau rất vui nhỉ? - ba hắn nói - Mà ông Khang (ba nhỏ) với ông Khanh (ba nàng) đâu? - ba hắn hỏi

- Bên kia - ba nó chỉ về hướng có rất nhiều cô gái đẹp sau đó gọi ba nhỏ và ba nàng. Hai người kia nghe vậy liền chạy lại
- Kêu cái gì tui còn chưa của được người yêu mà - ba nàng nói, ba nàng có cái tính mê gái, đánh chết cũng không bỏ bảo sao mẹ nàng không giận hoài. Mà mỗi lần mẹ nàng giận là ông lại bảo nàng đi năn nỉ cho mẹ hết giận.
- Cái tính mê gái không bỏ - ba hấn lên tiếng
- A ông Thành, nhớ ông quá - ba nàng và ba nhỏ đồng thanh sau đó bay lại ôm ông Thành
- Còn hai thằng nữa đâu? - ba nhỏ hỏi

Ba hấn chỉ về phía bên phải nơi mà có rất nhiều đồ ăn ngon, nơi đó có 2 người đàn ông đang ngồi ăn ngon lành (thật là mắt hình tượng) đó chính là ông Lâm (ba anh), ông Khánh (ba chàng). Ba hấn gọi, 2 người kia chạy lại, 2 người thấy ba nó, ba nhỏ và ba nàng thì chạy như bay lại ôm ba người họ. 6 người họ chính là bạn thân của nhau khi họ còn trẻ, và đặc biệt ba nó và ba hấn còn là hàng xóm nữa. 6 người họ ngồi nó chuyện với nhau, một lúc sau ba hấn lên tiếng:

- Có ông nào nhớ chuyện hôn ước mà mình đã bàn khi xưa không?
- Nhớ - 5 người kia đồng thanh
- Được, vậy chúng ta cho bọn nó gặp nhau đi - ba hấn đề nghị
- Ý hay - ba nó nói
- Vậy đi, giờ đi ăn đi tui đói- ba anh nói, xoa xoa cái bụng
- Đi qua kia đi, ăn cái gì - ba nàng chỉ về hướng có rất nhiều người đẹp nói
- Đi ăn - ba anh cãi
- Qua bên kia - ba nàng nói
- Cảm hết cho ông - ba nhỏ nói - Không đi đâu hết. Ba nàng nhìn về phía những quý cô xinh đẹp với ánh mắt ngậm ngùi còn ba nhỏ nhìn về phía bàn ăn với vẻ mặt hối tiếc.

Vậy là 6 người họ đã gặp lại nhau sau bao năm xa cách.

(Còn tiếp)

Mọi người cho mình bình luận đi.

Mong mọi người ủng hộ mình. * Cú đầu *

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Người cuối cùng phát hiện sự thật

Hôm nay, tụi nó vào lớp học với tâm trạng vô cùng nặng nề, bởi vì sao?

Sáng hôm nay

Nó vừa thay đồ xong từ trong nhà vệ sinh bước ra thì nghe tiếng điện thoại reo, nó nhìn vào màn hình, mặt nhăn nhó chạy ra ngoài kia nghe điện thoại vì nó sợ ba nó lại gọi là con gái ơi con gái rồi rồi ba thằng kia nghe được lại phiền, ra tới chân cầu thang nó nhấc máy:

- Con nghe
- Chiều nay con, chị con với 2 đứa kia về nhà chuẩn bị đi dự tiệc nha - ba nó nói
- Con biết rồi - nó thờ dãi

- Con với 2 đứa kia phải bận vầy hoặc đằm cho ba, phải làm sao cho giống con gái ấy. Nếu không ta cắt trợ cấp tháng này - ba nó dọa

- Vâng thưa lão đại - nó lại thờ dài sau đó tắt điện thoại đi lên phòng nói cho nhỏ và nàng biết. Sau khi nhỏ và nàng nghe thấy thì tâm trạng cũng như nó

Còn tụi hấn sau khi nghe ba hấn nói tối nay sẽ đi dự tiệc thì tâm trạng vô cùng vui vẻ vì ba hấn có nói là nếu tụi hấn đi dự thì ba hấn sẽ tăng tiền trợ cấp tháng này.

Tụi nó vừa đi vừa thờ dài, tụi hấn hồi hoài mà không chịu nói, tâm trạng tụi nó cứ như vậy cho đến khi vào tiết học.

Tiết hóa

Cô giáo bước vào lớp, cả lớp đứng dậy chào cô. Sau khi làm các thủ tục chào hỏi xong xuôi thì bà cô lại nói một câu muôn thuở làm cho cả lớp sợ hãi. Bà cô này có tính rất lạ là dạy chương trình lớp 11 mà lại trả bài chương trình của lớp 9, lớp 10 làm cho các học sinh sợ hãi

- Cô mời bạn Thiện lên trả bài

Nó lách cái thân già của nó lên, lên đến nơi bà cô lật cuốn tập của nó ra, và sau đó:

- Sao em không ghi một chữ nào vào tập hết vậy. Từ đầu năm đến bây giờ tôi đã dạy hơn 30 tiết rồi mà sao tập em không có một tiết nào hết vậy. Em có muốn vào sổ đầu bài ngồi không?. Bây giờ em trả lời cho tôi biết clo tác dụng với hidro tạo ra sản phẩm là gì?. Câu hỏi dễ như vậy mà em không trả lời được nữa thì ăn con 0 nghe chưa.- bà cô quát

- Dạ thưa cô clo tác dụng với hidro tạo thành đồng a - nó nói

- Em thông minh lắm, mời em về chỗ. Cô nghĩ sau này em sẽ là một nhà bác học vĩ đại đấy vì đã tạo ra một chân lí mới là hidro tác dụng với clo tạo ra đồng. Em 0 điểm nhé - cô nhẹ nhàng nói

Nó nghe cô khen tưởng mình giỏi thật mèm xú là bay lên đốt cây ngồi rồi, lỗ mũi nó nở to và sắc mặt của nó đã biến đổi 370 độ sau khi nghe cô nói câu sau. Cô kéo nó lên mây xanh và sau đó cô lại đẩy nó xuống địa ngục, nó cảm thấy nhục quá đi nhanh về chỗ ngồi. Khi nó về chỗ hấn nói:

- Mày giỏi thật

- Ăn đấm không con - nó hù

- Tao không ngờ mày thông minh vậy luôn đó - nhỏ nói

- Ra chơi biết tay tao - nó bực mình nói

Thế là trưa hôm ấy có 2 người bị chửi xối xả, còn mấy người kia thì ngồi bụm miệng cười.

Chiều hôm đó

Tụi nó đi về nhà để chuẩn bị đi dự tiệc, lục tung cả cái tủ đồ tụi nó cũng không tìm được cái bộ nào gọi là đằm hay vầy. Thế là tụi nó đành đi shopping để mua đồ.

Đến cửa shopping tụi nó ngược lên nhìn tòa nhà cao tầng trước mặt:

- Tao phải công nhận công ty nhà mày lớn thiệt đó Phong - nàng nói

- Vào đi, đứng đó nhìn hoài - nhỏ lôi 2 đứa kia vào

Khi đi vòng vòng tìm đồ tụi nó gặp tụi hấn, nó chỉ nói vài câu rồi tạm biệt tụi hấn để đi tìm đồ.

Tụi hấn cũng đi mua đồ để dự tiệc, đang đi thì anh nói là đi vệ sinh một lát sẽ quay lại.

- Chào tiểu thư - một chị nhân viên cúi đầu chào tụi nó

- Chào chị, chị tìm cho tụi em 3 bộ đằm đi - nhỏ nói với chị nhân viên

Vô tình câu nói của nhỏ lọt vào tai một người con trai không ai khác đó chính là anh. Anh đứng lại suy nghĩ gì đó rồi mỉm cười bước đi. Anh ấy đã biết được sự thật hay chưa?

Chị nhân viên mang ra cho tụi nó 3 bộ đằm, nó nhăn mặt nói:

- Ngán quá

Sau đó chị nhân viên lại mang ra 3 bộ, nhỏ nói:

- Hờ hang quá

Sau một lúc vật vã tụi nó cũng tìm được 3 bộ đồ ưng ý. Thử đồ xong tụi nó bảo chị nhân viên lấy cho 3 bộ tóc giả đội vào và cuối cùng là trang điểm cho giống nữ xù nếu không là bị cắt trợ cấp. Cuối cùng thì cũng xong, tụi nó nhìn vào gương mà không tin người trong gương chính là mình luôn:

- Con nào thế? - nó chỉ vào gương nói

- Tao không ngờ tao đẹp vậy luôn á - nhỏ nói

- Xuống, xuống, leo cao quá té đau đấy - nàng nhìn nhỏ rồi quơ tay quắc quắc nhỏ làm cho nhỏ giật tím mặt tím cho nàng vài cước nhưng bị nó chặn lại.

- Đi thôi, trễ là lão đại cắt trợ cấp à - nó kéo 2 con kia đi về nhà để đón cô.

(Còn tiếp)

Các bạn đọc xong rồi cho mình ý kiến đi

Lịch post của mik là thứ 6, 7 và chủ nhật nha

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Sự thật bất ngờ

15' sau tụi nó đã đến nhà hàng Star. Tụi nó bước vào đi lên tầng 20 của nhà hàng, mọi người ai cũng nhìn tụi nó với con mắt ngưỡng mộ, thật sự tụi nó rất đẹp, đẹp hơn cả thiên thần nữa. Nó bận trên người một cái đầm trắng cộc tay, dài ngang đầu gối trông rất đơn sơ nhưng vô cùng dễ thương, tóc cột cao kết hợp với cái mái ngố làm cho khuôn mặt nó trở nên vô cùng dễ thương. Nhỏ diện một bộ đầm dài ngang đầu gối, cộc tay màu hồng phấn, tóc thắt bím xương cá với cái mái ngố làm cho nhỏ trở nên quyến rũ. Nàng bận trên người một cái đầm màu xanh da trời nhạt, cộc tay nốt, tóc xõa ngang vai (đương nhiên tóc của 3 chị này đều là tóc giả hết) làm cho khuôn mặt nàng trở nên vô cùng xinh đẹp. Còn cô bận trên người một cái đầm màu vàng nhạt dài chưa tới đầu gối, tay lửng ở giữa có cái nơ nhỏ ngang bụng, tóc búi cao làm toát lên vẻ trang trọng, tao nhã của cô

Khi bước vào phòng VIP mà ba nó đã đặt, nó thấy ba mẹ hấn thì tỏ vẻ kinh ngạc xen xúc động, nó bay lại ôm mẹ hấn

- Ngoan, lâu rồi không gặp con, ta nhớ con lắm - bà Hiền mẹ hấn ôn tồn nói

- Con cũng nhớ bác - nó rung rung nước mắt nói

- E hèm - ba hấn ho - Quên ông già này rồi à

- Hi - nó cười - Sao quên được ạ

- A chào bác Lâm chào bác Bích (mẹ anh) chào bác Khánh chào bác Ngọc (mẹ chàng) - tụi nó lần lượt chào ba mẹ anh và ba mẹ chàng

- Ngoan lắm - ba anh cười nói

- A bác Hiền ơi thằng Tùng đâu? - nó hỏi trông vẻ mặt nó rất vui vì nó sắp gặp được cậu bạn ngày xưa của nó

- Một lát nó sẽ đến - mẹ hấn nói

- Thằng Tùng là ai? - nàng hỏi nó

- Thằng bạn lúc nhỏ của tao - nó trả lời

Tụi nó và cô kéo ghế ra ngồi đó nói chuyện với nhau. Một lúc sau tụi hấn mở cửa bước vào. Theo phản ứng tụi nó quay lại nhìn thấy tụi hấn thì đơ luôn vì tụi hấn quá đẹp trai. Hấn mặc một bộ vest đen từ đầu tới chân, mái tóc nâu hạt dẻ vuốt cao trông rất ngầu. Trên người anh cũng là một bộ vest đen từ đầu tới chân, mái tóc vàng nhạt được chải gọn trông rất một chàng hoàng tử cười bạch mã trong chuyện cổ tích (Ông này là bạch mã chứ hoàng tử cái gì

- tác giả).Chàng khoát trên mình cũng là bộ vest đen từ đầu đến chân, mái tóc đen mượt, mái tóc chải xéo qua một bên trông rất giống tài tử Hàn Quốc làm cho chị Vy nhà ta nhòm muốn chảy nước dãi. Cậu cũng mặc một bộ vest đen nốt (Mấy ông này tính làm mafia à), tóc màu bạch kim được chải gọn nhìn rất đẹp trai. Tụi nó lấy lại được bình tĩnh quay đi chỗ khác gục đầu xuống. Mẹ hấn thấy nó như vậy khó hiểu hỏi

- Thăng Tùng đến rồi kìa Linh

- Linh nào vậy mẹ? - hấn hỏi

- Mỹ Linh, con bé ngày xưa hay chơi chung với con đó, con không nhớ à - mẹ hấn nói

- Ở đâu? - hấn nhìn quanh tìm

- Kìa - mẹ hấn chỉ tay vào nó

Hấn nhìn theo phía tay mẹ mình chỉ sau đó bước lại gần nó nâng mặt nó lên, hấn ngờ ngàng. Hấn kéo nó đứng dậy:

- Con xin phép ra ngoài một lát

Ra đến cầu thang hấn nhìn nó hỏi:

- Mày là Lâm Mỹ Linh

Nó không trả lời chỉ gật đầu

- Cũng là Lâm Minh Thiện - hấn hỏi

- Ủm - nó gật đầu

- Tại sao lúc gặp tao mày không nói mày là Mỹ Linh? - hấn hỏi lớn

- Lúc đó tao là con trai với lại tao cũng không nhớ khuôn mặt của mày ra sao làm sao tao nói được - nó nói

- Mày có biết tao nhớ mày lắm không? - hấn thấy mình hình như đã quá nóng nảy liền hạ giọng

- Tao cũng đâu có khác mày - nó nói, mặt đỏ như tôm luộc

Khi nghe nó nói hấn rất vui, bất giác hấn ô nó vào lòng làm nó bất ngờ nhưng sau đó cũng vòng tay ôm hấn. Vậy là hấn đã gặp lại cô bé ngày xưa, cô bé hay làm vẻ mặt nghiêm túc giảng những đạo lí cùn cho hấn nghe, cô bé hứa sẽ làm vợ hấn. Nó cũng đã gặp lại cậu bé đó, cậu bé mà nó nhớ mong bấy lâu nay.

- Bọn trẻ bây giờ ghê thật - anh lắc đầu

- Chứ mày già lắm à - nhỏ đánh vào đầu anh

Hấn và nó nghe có tiếng nói lập tức quay lại, nhìn thấy 6 con người kia, nó hỏi:

- Sao mọi người ở đây?

- Đi theo 2 đứa bây - chàng nói

- Cho hỏi cái - anh lên tiếng - Sao tụi mày già trai đi học vậy?

- Thích - tụi nó đồng thanh

- Sở thích gì biến thái vậy? - chàng hỏi

- Lắm lắm - nàng liếc xéo chàng, nhìn gương mặt nàng vô cùng đáng yêu. Tim chàng không ngừng đập loạn xạ từ lúc gặp nàng cho đến bây giờ bây giờ lại bắt gặp gương mặt vô cùng đáng yêu này của nàng thì tim chàng lại đập nhanh hơn. Liệu đây có phải là thích?

- Cho tao hỏi mày tên gì? - anh hỏi nhỏ

- Ngọc Ngân - nhỏ trả lời

- Còn mày? - anh chỉ nàng

- Kiều Vy - chàng chen vào

- Sao mày biết? - anh hỏi

- Tao mà - chàng vỗ ngực

- Thôi đi vào để mọi người lo lắng - cô nói

8 người cùng nhau bước vào. Khi đi vào tụi nó kéo ghế ra ngồi, đồ ăn được dọn lên, ăn được một lúc thì ba nó đứng dậy nói

- Các con nghe rõ đây. Từ hồi còn trẻ ta và ba của các con chơi rất thân với nhau. Và đã định sẵn một hôn ước cho các con. Hôn ước như sau: Mỹ Linh sẽ lấy Thanh Tùng, Ngọc Ngân sẽ cưới Nhật Trường, Kiều Vy sẽ lấy Hoàng Phú còn Mỹ Hạnh sẽ cưới Nhật Quân. Có ai không chấp nhận không? Ai không chịu ta cắt trợ cấp. - Ba nó nói như ra lệnh. Các vị phụ huynh kia nghe thấy thì gật đầu lia lịa tỏ vẻ chấp nhận

Tụi nó và tụi hấn dù muốn dù không cũng phải chấp nhận thôi. Nó và hấn thì lúc nhỏ đã hứa sẽ cưới nhau cho nên không sao. Cô và cậu là người yêu của nhau thì cũng không sao, chàng và nàng thì cũng không tỏ vẻ gì gọi là không chấp nhận vì họ nhận ra là hình như mình đã có tình cảm với đối phương. Còn lại là anh và nhỏ thì trên khuôn mặt hiện rõ bảy chữ “KHÔNG CHẤP NHẬN, SỰ THẬT PHỦ PHàng”.

- Ta đã mua cho các con một căn biệt thự ở trung tâm thành phố. Các con sẽ đến đó ở. Đặc biệt là các con sẽ ngủ chung với nhau như hôn ước ai không thì hành mệnh lệnh chém không tha - ba nhỏ nói

Các vị phụ huynh lại gật đầu lia lịa lần này còn cười rất tươi nữa chứ. Đúng là “cười trên nỗi đau của người khác” mà.

Sau khi ăn uống xong xuôi tụi nó lếch cái thân già về kí túc xá dọn đồ theo mệnh lệnh của các vị tiền bối và đặc biệt là vị lão đại “già” của nó. Hờ tí là đòi cắt trợ cấp của nó, nó mà có tiền là nó sẽ bỏ ông lão đại già này mà đi như chị hai nó cho coi.

Khi đã dọn đồ xong tụi nó lại lếch cái thân già về nhà mới mà các bậc tiền bối mua cho. Khi đến nơi tụi nó ngỡ ngàng trước ngôi nhà mới của mình. Ngôi nhà rất đẹp được thiết kế theo phong cách quý tộc. Thay vì xung quanh là các bức tường thì nó được thay thế bằng những tấm kính chịu lực rất tốt, có thể chịu được hơn cả trăm tấn, trong nhà có đầy đủ tiện nghi. Bên hông nhà là một hồ bơi khá rộng, phía sau là một khu vườn hoa hướng dương do ba nó nhờ người trồng cho nó vì nó rất thích hoa hướng dương. Xem ra ông lão đại này cũng rất yêu thương nó.

Vậy là bây giờ 8 người họ sẽ ở chung nhà với nhau. Để xem chuyện gì sẽ xảy ra khi họ ở chung nhà nhé!

(Còn tiếp)

Cho mình ý kiến đi

Có điều gì sai sót mong mọi người bình luận nói cho mình biết để mình sửa

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Phải ngủ chung sao ?

Tụi nó đi vào nhà, nó thấy cái vali lên sofa rồi nằm dài ra đó, cô đi vòng quanh nhà để thăm quan. Ngôi nhà có đầy đủ các phòng, 3 tầng lầu, mỗi tầng có 1 phòng ngủ và 1 nhà vệ sinh, rất đầy đủ tiện nghi, khi cô trở về phòng khách nhỏ nói:

- Bây giờ phải ngủ như lúc này ba nói hả?

- Sao được - nàng hốt hoảng. Nhớ tới lần trước khi ở Nha Trang nàng ở chung phòng với chàng mém tí nữa là....tiêu rồi.

- Tao tính như vậy chị Hạnh sẽ ngủ với tao, con Ngân ngủ với con Vy còn thằng Trường ngủ với anh rể...- nó đang nói thì bị một lực tác động làm nó cảm mô xuổng bàn

- Anh rể con khi - cô nói

- Bạo lực gia đình - nó la lên

- Chị dâu à chị đừng có đánh vợ em - hấn nói

- Ai vợ mày? - nó lờm hẩn

- Vợ luôn cơ đấy - anh trâu

- Nín, thằng nào nói bà cho ăn đập à - nó trợn mắt
- Thích muốn chết mà bày đặt - nằng trêu nó
- Thôi vợ à, hạ hỏa đi - hấn vuốt lưng đó
- Còn mày nữa nín cho tao - nó lườm hấn
- Trật tự ai nói nữa tao dán họng lại à - nhỏ nói - Việc bây giờ phải làm không phải là cãi nhau
- Thì tao nói rồi đó - nó nói
- Ok cứ thế mà làm - cậu nói
- Vậy là tao không được ngủ với vợ tao à - hấn nhìn nó luyến tiếc

Chưa nói hết câu thì chàng đã lòi hấn đi một cách không thương tiếc. Khi vào phòng nó định đi tắm thì nghe tiếng điện thoại reo, nó cầm máy lên nghe.

- Con nghe đây lão đại
- Con có muốn bị cắt trợ cấp không? - ba nó gằn giọng
- Ý lão đại là sao thuộc hạ chưa rõ - nó nói
- Ta bảo là mấy đứa ngủ như thế nào? - ba nó tức giận
- À lão đại bớt giận đi - nó hạ giọng
- Con phải ngủ chung phòng với thằng Tùng còn mấy đứa kia cũng vậy, thị hành mệnh lệnh - ba nó quát
- Vâng thưa lão đại - nó nói - Mà sao ba biết?
- Nhờ camera hiện đại của nhà ông Lâm chế ra đấy - ba nó nói
- Con sẽ phá nát nó - nó nói
- Con cứ việc - nói xong ba nó tắt máy

Nó đi tìm mấy người kia để đổi phòng. Vậy là hấn đã được ngủ chung với vợ hấn rồi.

Sau khi vào phòng nó bảo hấn đi tắm còn nó thì đi qua đi lại tìm cách phá cái camera kia. camera nhà anh phát minh ra rất hay à nha, bây giờ dù cho có để kế bên nó một quả lựu đạn đã kéo chốt, khi quả lựu đạn nổ thì cái camera vẫn hoạt động bình thường, nó có thể hoạt động ngay khi ở trong môi trường nước. Kiểu này là chị ấy có phá cỡ nào đi chăng nữa thì cũng như không thôi. Hấn tắm xong đi ra thấy khuôn mặt nó rất ảo não, hấn bước nhẹ nhàng lại ôm eo nó từ sau, nó giật mình quay lại nói:

- Có camera đấy, thả ra đi
- Kê, tao còn muốn cho thế giới biết mày là vợ tao nữa (Ôi god ơi) - hấn nói

Ở một nơi nào đó có một người đang nhìn vào màn hình máy tính cười nham hiểm

- Hai cái đứa này - vâng người đó không ai khác chính là lão đại nhà nó
- Ông tắt máy ngay cho tôi - phu nhân lão đại tức là mẹ nó nói
- Tuân lệnh - Trên đời này lão đại không sợ gì cả chỉ sợ vợ thôi

Ông liền tắt máy để đi tìm vợ yêu của mình. Trên thương trường ông là một vị chủ tịch đáng kính, đứng đắn nhưng đâu ai biết rằng đằng sau vị chủ tịch đó là một người chồng vô cùng yêu thương vợ con và là một người hài hước.

Trở lại với hấn và nó, sau khi nghe hấn nói nó cảm thấy rất vui nhưng không để lộ ra ngoài, nó hỏi ;

- Thật không?
- Đương nhiên là thật - hấn gật đầu
- Tạm tin - nó nói sau đó đi vào nhà tắm, hấn nhảy lên giường nằm suy nghĩ gì đó thảnh thơi lại cười tươi như mấy thằng tự kỷ.

Nó tắm xong đi ra, hần liền kéo nó vào lòng ôm ngủ, tội nghiệp chỉ chưa kịp ú ớ gì thì bị hần bịt họng lại luôn. Thả là tối hôm đó có 2 người ôm nhau ngủ thắm thiết

Về phần mấy người kia thì hình như cũng phát hiện ra là phòng mình có camera theo dõi thì cũng không dám làm cái gì mờ ám.

Phòng nhỏ - anh

- Ngủ dưới đất - nhỏ quăng cho anh một câu nghe có vẻ rất thân thiện

- Cho tao ngủ trên giường đi - anh chấp tay

- Không - nhỏ kiên quyết

- Vậy thì tao phải dùng biện pháp mạnh thôi - anh cười nham hiểm sau đó ôm nhỏ nằm xuống giường

- Thả ra, mày là con trai tao là con gái mà - nhỏ giãy dụa cố thoát ra

- Dù gì sau này mày cũng là vợ tao mà - anh nói

- Tao sẽ xin ba tao hủy hôn, không cần làm như vậy đâu - nhỏ nói

- Nhưng tao không muốn như vậy - anh nói sau đó ôm nhỏ xiết chặt còn chị kia thì cũng ngoan ngoãn chấp nhận sự thật phũ phàng này thôi, vậy là 2 đứa cứ ôm nhau ngủ như vậy

Phòng nàng - chàng

- Mày cứ ngủ trên giường đi tao ngủ sofa cho - chàng nói

- Tao cũng tính nói với mày câu đó - nàng nở một cười nhẹ làm cho anh kia đỏ mặt. Vậy là tối hôm đó anh Phú phải ôm gối mềm xuống sofa ngủ. Nửa đêm nàng cảm thấy rất lạnh mặc dù đã đắp một cái mền nhưng chàng thì lại không, nàng quyết định là sẽ dìu chàng lên giường ngủ, và sau 30' vật vã chị ấy cũng đã đưa anh ấy lên giường nằm, nàng lằm bằm

- Nặng như heo, ăn cho mập thây vào.....

Sau khi chửi rửa chàng xong nàng cũng lên giường ngủ. Chàng là một người rất dễ tính, khi nàng dìu chàng dậy chàng đã tỉnh dậy rồi nhưng muốn xem coi nàng làm gì và sau khi chàng đã an tọa trên giường thì nghe tiếng chửi của nàng và sau đó là tiếng nàng bước lên giường, lúc này chàng mới mở mắt ra, nhìn qua bên nàng, nở một nụ cười nhẹ như nắng ban mai

“Hình như tao đã thích mày rồi” - Cái suy nghĩ của anh Phú

Chàng nằm xuống, từ từ vòng tay qua eo nàng ôm nàng ngủ, còn chị kia thì ngủ như chết có biết gì đâu.

Phòng cô - cậu

Hai người này thì nhẹ nhàng hơn, sau khi tắm rửa xong thì cô lên giường ngủ còn cậu thì xem TV một lúc sau mới ngủ.

Họ đã về một nhà.

(Còn tiếp)

Cho mình ý kiến của các bạn đi.

Cho mình ý tưởng luôn đi

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Cuộc sống bình yên

6:00 sáng

- Dậy hết, trễ giờ học rồi - cô đứng ở phòng khách la lớn

Tụi nó nghe vậy bật dậy phóng thẳng vào nhà vệ sinh, 1' 30s sau tụi nó đã tập trung đông đủ ở phòng khách.

- Mấy đứa giỏi lắm, vô ăn sáng đi - cô cười

- Là sao? - nó hỏi

- Mới có 6h à, chị phải dùng biện pháp mạnh vậy mấy đứa mới dậy - cô nói

Cô nói xong đi vào bàn ăn để lại 7 đứa với cái dấu chấm hỏi to xác trên đầu, sau khi định thần lại được tụi nó biết mình đã bị cô lừa cho một vỏ đẹp mắt thì tụi nó cũng đi vào ăn sáng. Ăn sáng xong thì cô lại bắt tụi nó đi bộ đến trường với mục đích là đi cho nó tiêu cơm và đi bộ buổi sáng rất tốt cho sức khỏe.

Vừa đi đến cổng trường thì tụi nó thấy Phong Vũ, nó gọi Vũ lại, Vũ liền chạy lại:

- Tụi bây đi đâu mà sáng giờ tao tìm không thấy? Phong Vũ hỏi

- Về nhà, với lại từ bây giờ tụi tao cũng không có ở kí túc xá nữa - nhỏ nói

- Chuyện hồi tối mày nói là thật hả Trường? - Vũ hỏi anh

- Ủ - anh trả lời

- Chuyện gì? - nó hỏi

- Nó nói 3 đứa mày là con gái - Phong Vũ chỉ tụi nó nói

- Ủ - hấn chen vào - Nó còn là vợ tao nữa - hấn chỉ nó

- Là sao? - Vũ nhăn mặt hỏi

- Là do hôn ước của lão đại nhà tụi tao định ra đó - nàng lên tiếng

- Ờ vậy có nghĩa là Mỹ Linh sẽ lấy thằng Tùng, Ngọc Ngân sẽ lấy thằng Trường, Kiều Vy sẽ lấy thằng Phú còn chị hạnh sẽ lấy anh Quân đúng không? - Vũ nói

- Sao mày biết tên tao? - nhỏ hỏi

- Thật ra thì tao biết tụi mày là con gái lâu rồi - Vũ nói

- Sao mày biết? - nó hỏi

- Lúc tụi mày dự tiệc ở công ty Q.M, lúc đó tụi mày xuất hiện dưới thân phận là con gái đi dự tiệc thay ba mình, lúc đó tao thấy 3 đứa mày nhưng mà tụi mày không có thấy tao - Vũ kể

- Ờ ra là vậy - nàng gật gù

Tùng Tùng Tùng. Tiếng trống vang lên báo hiệu cho học sinh biết là đã vào giờ học. Nó chào tạm biệt cô rồi đi vào lớp học, hấn thì khoát vai nó đi ngang nhiên

- Mày làm như vậy người ta nghĩ hai đứa mày là gay đấy - Vũ nói

Hấn bỏ tay ra khỏi vai nó, đi vào lớp.

Tiết đầu tiên là tiết hóa. Nó cứ xin bà cô là cho nó trả bài lại để gỡ em 0 tròn trĩnh trong sổ điểm của cô, nhờ cái tính chai lì của nó cô cũng đồng ý cho nó trả bài

- Em cho cô biết Muối tác dụng với kim loại tạo ra sản phẩm là gì? - Cô hỏi

- Thừa cô tạo ra axit ạ - nó mạnh miệng trả lời. Hồi tối hôm qua nó cứ học hidro tác dụng với clo tạo ra axit mà quên học mấy cái khác bây giờ lên cô hỏi muối thì làm sao nó biết, nó cứ trả lời đại lờ đúng thì sao

- Được rồi em về chỗ - cô nhẹ nhàng nói làm nó tưởng mình nói đúng.- Một con 0 nữa nhé

Mặt nó tối sầm lại, lùi thui bước về chỗ, cả lớp ngồi nhìn nó mà bụm miệng cười. Nó quay qua tròn mắt lên lập tức mấy đứa kia nín cười luôn.

Ra chơi

- Haiz - nó thờ dài - Kì này chắc bị lão đại lôi đầu qua nước ngoài chắc luôn
- Ba mà có bắt em đi qua nước ngoài chị sẽ đi cùng em - cô xoa đầu nói
- Không được - cậu lên tiếng. Vừa nói xong thì cậu đã ăn trọn một cái đấm vô cùng nhẹ nhàng nhưng có tính sát thương cao từ nó
- Sao em bạo lực gia đình thế em dâu - cậu ôm một bên mặt lúc này bị nó đánh
- Thôi, vợ em nó đã buồn vậy rồi đừng chọc nó nữa - hấn nói
- Ủ - nó nói
- Thôi, 2 đứa mày muốn tình tứ thì về nhà ôm nhau mà tình tứ, ở đây là nơi công cộng với lại có nhiều trẻ em lắm (điển hình là em - tác giả) - nhỏ trẻ môi, hành động đó vô tình lọt vào mắt anh, anh chú ý quan sát kĩ những hành động của nhỏ. Nếu nhìn theo một góc độ nào đó thì nhỏ rất dễ thương. Anh quyết định từ nay sẽ quan tâm tới nhỏ hơn, dù gì thì sau này nhỏ cũng là vợ anh mà.
- Tao đói - nó nhìn hấn nói
- Từ từ để tao mua đồ cho ăn - hấn nựng má nó
- Oe, tội nghiệp mấy đứa còn cô đơn như tao - Phong Vũ giả vờ buồn nôn
- Kệ mày - nó và hấn đồng thanh
- Thần giao cách cảm luôn cơ - nàng nói
- Ghê thật - chàng lắc đầu - Bọn trẻ bây giờ thật là - chàng giả giọng ông già nói
- Im đi cho vợ chồng người ta tình tứ - nàng bịt miệng chàng, chu mỏ làm cho tim chàng đập mạnh, im luôn
- Đi ăn, vợ tao đói rồi - hấn kéo nó đi

Khi vào căn tin hấn bảo nó ngồi im để hấn đi mua đồ ăn cho nó. Mấy người kia cứ tưởng là hấn đi mua cho tất cả mọi người nên cứ ngồi im ở đó chờ sung rụng. Một lúc sau, hấn mang ra một phần cơm và một ly pepsi ra đưa cho nó, còn mấy người kia thì mặt đờn nào cũng đen như đất nòi, ức chế quá nhỏ nói

- Sao mày không mua cho tui tao?
- Có chân tự đi - hấn quăng một câu ngắn gọn súc tích
- Thôi để tao đi mua - anh lên tiếng làm cho mấy cái đất nòi trở nên sạch bóng. Một lúc sau anh mang ra 2 phần cơm và 2 ly nước, 1 phần cho anh và 1 phần cho nhỏ
- Khốn nạn, anh nó mà nó cũng không mua nữa - Cậu ức chế nói
- Bạn thân từ nhỏ của nó mà nó cũng không mua nữa - chàng cũng lên tiếng
- Tự đi - chàng nói. Thế là cậu và chàng cũng phải lếch cái xác đi mua đồ ăn. Người xưa thường nói “ Muốn ăn thì lăn vào bếp, không lăn thì lấy gì ăn “ thật là đúng mà, trước khi chàng đi Phong Vũ nói:
- Mua dùm tao luôn nha
- Bỏ osin nhà mày à - chàng lờm Phong Vũ. Thế là anh Vũ lếch cái xác đi mua đồ ăn

Cuộc sống của tui nó cứ trôi qua êm đềm lặng lẽ rất bình yên. Nhưng họ không ngờ sóng gió đang ập tới. Sóng gió đó là gì?

Đó mấy bạn đó

Ai đọc chương mới đầu tiên nè, cmt cho mik pt nha

Cho mình ý kiến đi

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Sóng gió

Giống như tên chương đã nói, hôm nay sẽ có sóng gió xảy ra. Vậy sóng gió đó là gì?

Hôm nay không biết có chuyện gì mà tụi nó vui như Tết, tụi nó đi vào trường vừa đi vừa hát trông rất vui vẻ nhưng đầu ngờ rằng sắp có chuyện chẳng lành xảy ra.

Tụi nó vào lớp ngồi được một lúc thì tiếng trống trường báo vào lớp, không lâu sau thì cô giáo bước vào, thẳng trường đứng dậy hô to:

- Nghiêm, chào cô

- Các em ngồi xuống - cô giáo nói - Hôm nay tâm trạng cô rất vui nên...

- Được nghỉ một tiết phải không cô? - Thắng Phong Vũ lanh chanh

- Không, các em lấy giấy ra kiểm tra 15' - câu nói của cô làm cho cả lớp đứng hình, sau vài giây đơ do sốc thì các bạn học sinh dễ thương đã nghĩ ra một chiêu để không bị kiểm tra đó là chiêu “lên hoàn khóc”:

- Cô ơi hôm nay cô đẹp lắm nên đừng có vì canh tụi em quay bài mà bị hao mòn nhan sắc ạ - một bạn nam sinh nói

- Cô biết cô đẹp rồi, không cần em nói - cô tự tin nói

- Cô ơi đừng có kiểm tra mà - một bạn nữ sinh nói

Ồi vân vân và vân vân, các bạn học sinh trong lớp dùng mọi kế để xin cô không kiểm tra, và sau vài phút bị tra tấn lỗ tai cô cũng đã đồng ý là sẽ không cho làm kiểm tra, mấy bạn trong lớp nghe vậy thì vui như ông nội chết vừa mới sống dậy.

- Nhưng - cô nói - Các em phải về ôn lại tất cả các bài học để chuẩn bị kiểm tra học kì 2

Lại một lần nữa câu nói của cô làm các bạn học sinh đứng hình. Sóng gió đã đến rồi.

Tụi nó cũng không tránh khỏi tình trạng bị đơ như con nai vàng ngơ ngác đập chết bác thợ săn. Sau khi 3 hồn 7 vía đã hoàn lại thì tụi nó mới phản ứng lại câu nói của cô, đứa thì la như bị bỏ tù, đứa thì ngồi lăm nhăm như tự kỉ, đứa thì lo tìm sách ngồi học... vân vân và vân vân.

Vừa nghe tiếng trống ra về tụi nó lập tức xách cặp bay với tốc độ bàn thờ về nhà, tọt lên phòng học bài. Thấy nó vừa về đến nhà không thay đồ gì cả mà ngồi ôm cuốn sách học bài hần nói:

- Mày siêng thế

- Tao mà lúc nào chả siêng - nó tự hào nói

- Mày nghĩ mày siêng thật à? - hần hỏi

- Ủ - nó vẫn tự hào nói

- Vậy đi dọn đồng đồ trong tủ của mày đi - hần nói

Nó bị nói trúng tim đen thì im luôn, chả dám hó hé lời nào. Còn hần thì đứng đó chọc nó làm cho ai kia tức muốn điên lên nhưng không dám bay lại đánh hần. Lỡ hần có chuyện gì thì người đau lòng nhất chính là nó với lại nếu đánh hần rồi hần đâm ra thù nó rồi đi nói cho mọi người nó là một người làm biếng, ở dơ..., nghĩ tới đây nó cảm thấy run sợ.

- Nín, bà cắt lưỡi à - nó dọa

- Dám không - hần bước lại gần nó

- Mày mà dám bước thêm bước nào là tao chặt chân mày à - nó hoảng hốt nói. Nhìn gương mặt gian tà của hần bây giờ thật là giống mấy ông dê cụ mà.

- Sao không dám - hần nhăn mặt.

Hần đã ở trước mặt nó, hần khom người xuống, bây giờ khoảng cách giữa 2 khuôn mặt là 5cm, 3 cm, 2cm, 1 cm và cuối cùng là môi chạm môi. Hần từ từ hưởng thụ vị ngọt của môi nó, lúc đầu nó khá bất ngờ nhưng sau đó lại từ từ nhắm mắt lại mà hưởng thụ. Một lúc sau hần cũng chịu buông tha cho nó, nhìn khuôn mặt nó bây giờ rất là đỏ hần bất giác bật cười, một nụ cười tỏa nắng (nhưng bây giờ cũng là trưa nắng mà)

- Mày cường hôn tao - nó chu mỏ

- Muốn nữa không - hấn cười nham hiểm. Nó bặm môi lại ôm đồ chạy vào phòng tắm, hấn đứng ở ngoài nhìn cười vì cái hành động quá đổi dễ thương của nó. Xem ra hấn đã yêu nó rồi.

Và sau 2 tuần ôn tập thì tụi nó cũng đã có tinh thần để chống chọi với kì thi lần này. Kì thi lần này quyết định việc 3 đứa tụi nó sẽ ở Việt Nam hay là bị mấy ông lão đại kia tổng cổ ra nước ngoài, khó nói lắm.

Và sau kì thi ọc kì 2 ai cũng thấy nhẹ nhõm và tụi nó cũng không bị mấy ông ba vĩ đại của tụi nó tổng cổ ra nước ngoài nữa nhưng nó vẫn rất giận bởi vì nó lại đứng hạng 2 sau hấn. Còn hấn thì ngu ngơ như con bò đeo nơ chả biết cái gì hết. Được hạng 2 là tốt lắm rồi chứ anh Phong Vũ nhà ta hạng chót đấy anh Vũ có nói gì đâu bởi vì anh ấy đã bị ba mẹ chửi cho cảm khâu luôn rồi.

Tụi nó đang ở nhà ăn cơm thì nghe ba nó gọi ba nó nói sẽ thưởng cho tụi nó một chuyến đi chơi ở nước ngoài đó là nước Pháp. Nhỏ nghe ba nó nói vậy vui mừng nói:

- Yeah! Mình sẽ qua Pháp thăm tượng nữ thần tự do (Ôi em khâm phục chị thật)

Câu nói của nhỏ làm cho mấy người kia bị sặc cơm luôn.

- Ngu - nó vỗ đầu nhỏ làm nhỏ đau điếng tí nữa là bật khóc

- Có sao không? - anh ân cần hỏi

- Mày nghĩ với sức của con này đánh coi có sao không - nhỏ nhăn nhó, nó thì ngồi cười hi hi

- Lát tao thoa thuốc cho - anh nói

- Ồ - mấy người còn lại đồng thanh. Ghê à nha, đây sẽ là tin hót hòn họt nếu bị tung lên mạng nha. Nó lấy điện thoại ra bấm bấm gì đó xong rồi cười cười. Thì ra là nó tường thật lại câu nói của anh cho các vị phụ huynh nghe, nó có tạo một nhóm gồm gia đình nó, nhỏ, nàng, hấn, anh, chàng và Phong Vũ. Khi nó nhấn câu đó lên các vị phụ huynh đều vui mừng đặc biệt là ba mẹ nhỏ và ba mẹ anh. Xem như là nó vừa làm việc tốt đi nhưng mà làm việc tốt không đúng chỗ rồi.

(Còn tiếp)

Các bạn cho mình ý kiến đề

Ai đọc chương này đầu tiên nè.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Qua pháp thăm tượng nữ thần tự do

Hôm nay là ngày tụi nó đi qua Pháp.

Tại sân bay

- Sao ông cho con này đi chi vậy - mẹ nó chỉ nó nói

- Lão đại phu nhân à - nó ôm cánh tay mẹ nó nũng nịu

- Hai con 0 môn hóa đó chứ ít ỏi gì - mẹ nó nói

- Thôi, bỏ qua cho nó đi - ba nó nói

- Lão đại là tuyệt vời - nó chạy lại ôm ba nó

- Tùng nè, con phải chăm sóc cho con Linh nghe chưa, nó là đứa con cưng của ta đó - ba nó nhìn hấn nói

- Vậy con không phải là con cưng của lão đại à? - cô bắt mẫn nói

- Đầu có - ba nó cười - Quân phải lo cho con Hạnh nghe không, nó mà mất một kí thịt nào thì... con chết với ta
- Tuân lệnh - hấn và cậu đứng nghiêm chào theo kiểu quân đội

Sau khi các bậc phụ huynh tiền bối căn dặn xong thì tụi nó cũng đã lên máy bay.

- Chị 2 ơi ngồi với em - nó gọi cô
- Đợi chị chút - cô nói sau đó đi lại chỗ nó
- Không được - cậu kéo cô đi
- Ngần ơi ngồi với tao - nó kêu nhỏ

Nhỏ định đi tới ngồi với nó thì bị anh kéo lại sau đó anh tặng cho nó một cái lườm sắc bén ý nói “Nó là của tao “ làm cho nó nín luôn.

- Vy đẹp gái ngồi với ta đi - nó gọi nàng
- Rồi, rồi ta tới đây - nàng định chạy lại ngồi với nó thì bị chàng bế xốc lên không cho nàng ú ớ câu nào rồi ném xuống chỗ ngồi cạnh chàng như đánh dấu chủ quyền của mình. Nó lúi thủi, lang thang đi tìm chỗ ngồi, đi ngang chỗ hấn bị hấn kéo lại ngồi kế mình.
- Mày ăn ở ra sao mà không ai ngồi với mày hết vậy? - hấn chọc nó
- Tao đang bức, nói nữa bà cho mày ăn đập à - nó hù
- Sợ ghê - hấn giả vờ sợ

Nói được mấy câu thì hai mắt nó bắt đầu cụp xuống và chìm vào giấc ngủ (vì hồi tối chị ấy thức khuya cày game đó mà) , lúc ngủ đầu nó cứ rơi qua bên này rớt qua bên kia, hấn thấy vậy kéo đầu nó dựa vào vai mình.

Sau 10 tiếng (em chém đó chứ em có biết mấy tiếng đâu) vật vờ trên máy bay thì tụi nó cũng đã đặt chân tới nước Pháp.

- Nữ thần tự do ơi ta đến đây - nhỏ bước ra khỏi cửa sân bay vươn vai
- Con điên - nó cộp vào đầu nhỏ một cái
- Sao mày đánh tao - nhỏ xoa đầu,rom róm nước mắt
- Có sao không? - anh lo lắng hỏi
- Đau quá - nhỏ nhăn mặt làm cho anh cũng cảm thấy đau
- Mày hay quá - anh bóp vào đầu nó một cái rồi đau
- A - nó hét lên
- Thằng chó, sao đánh vợ tao?- hấn hỏi
- Tại vợ mày đánh vợ tao - trong lúc nóng nảy chàng đã lỡ lời
- VỢ tao luôn à - Phong Vũ nhún mạnh chữ vợ
- Tao là vợ mày à? - nhỏ chớp chớp mắt
- Ồ thì.... sau này mày cũng là vợ tao mà - anh lúng túng
- Thôi đi tìm khách sạn thôi - cô nói

- Khỏi cần, bên đây Phong Vũ này là trùm - Vũ nói sau đó lấy cái phone ra gọi cho ai đó. 5' sau 3 chiếc Ferrari chạy đến, Phong Vũ kêu tụi nó cứ tự nhiên mà sử dụng. Thế là tụi nó không ngần ngại gì mà lên xe đập ga đi.

Phong Vũ đưa tụi nó đi đến một căn biệt thự sang trọng ở ngoại ô. Khi đến nơi nó bước ra khỏi xe tụi nó không khỏi ngạc nhiên vì căn biệt thự rất to không khác gì nhà tụi nó đang ở.

- Vũ ơi, nhà mày làm nghề gì mà giàu thế? - anh hỏi
- Mày có biết tập đoàn Triệu Gia không? - Vũ hỏi

- Tập đoàn sản xuất điện thoại lớn nhất thế giới - nó ngo ngắc nói

- Tập đoàn nhà tao đó - Vũ cười

Lời nói của Phong Vũ đưa tụi nó trở về thực tại

- Vậy ông Triệu Quốc Huy là? - chàng hỏi

- Ông già nhà tao đó - Vũ nói

- Ta chỉ có 45 tuổi thôi chưa có già - Ông Huy ba Vũ từ trong nhà bước ra

- Ba yêu.... - Vũ kéo dài - Sao ba biết con qua đây?

- Ba của Nhật Quân nói - ông Huy nói - Thôi các con vào nhà nghỉ ngơi đi, ta đi vào công ty đây

- Dạ - tụi nó la to

- Được rồi bay nóc nhà ta - ông Huy cười

Tụi nó đi vào nhà sắp xếp đồ rồi nghỉ ngơi sau đó đi chơi.

(Còn tiếp)

Mấy bạn cho mình xin ý kiến đi

Mấy bạn phải cho mình biết ý kiến để mình còn có động lực mà viết

Chân thành cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Dương nhật nguyệt

Tụi nó đang chuẩn bị để chuẩn bị đi chơi.

- Ăn mặc sao cho giống con gái tí coi - hấn nhìn 3 đứa tụi nó nói

- Kệ tao - nó chu mỏ lên

- Không chịu thì ở nhà - hấn khoanh tay nói với giọng kiên định

Tụi nó đành lủi thủi đi lên lầu thay đồ

Kính cong

Tiếng chuông cửa vang lên . Phong Vũ nhìn camera được nối từ nhà ra cửa . Là một cô bé khoảng 16t , trông rất dễ thương . Cô bé đó là ai ?

Phong Vũ đi ra mở cửa cho cô bé

- Nhóc tìm ai ?

Cô bé không trả lời chỉ nhìn Phong Vũ sau đó chạy vào nhà . Vừa chạy vào cô bé thấy anh liền chạy lại ôm anh

- Anh à

- Sao mày ở đây ? - anh đẩy cô bé ra

- Nơi đây do anh xây à ? - cô bé chu mỏ lên trông vô cùng dễ thương

- Không phải do nó xây là do tôi xây - Phong Vũ lên tiếng
- Anh là chủ nhà à ? - cô bé mở to mắt - Tôi tưởng anh là người ở hay vệ sĩ gì đó - cô bé cười tươi
- Cô .... đã vào nhà tôi còn nói tôi là người ở - Phong Vũ tức giận
- Thì sao ? - cô bé hất mặt - Chủ nhà thì sao , chủ nhà chứ có phải ông nội đâu
- Thôi , tao xin can - cậu lên tiếng
- Sao em biết tụi anh ở đây mà tìm ? - chàng hỏi
- Em nghe ba nói - cô bé cười

Tụi nó thay đồ xong bước xuống nhà trông thấy cô bé thì đi nhanh xuống .

- Nhật Nguyệt - cô kêu
- Chị à - cô bé bay lại ôm tụi nó
- Mấy người biết nhau hả ? - hấn hỏi
- Lúc nhỏ ba hay đưa em tới nhà chị Linh chơi - cô bé trả lời

---

Quảng cáo

Dương Nhật Nguyệt (16t) là con gái của tập đoàn Dương Thị cũng là em gái của anh và cậu . Đáng chuẩn , body hình chữ S , cực kì dễ thương , tốt bụng.

Quảng cáo đã hết xin mời đọc tiếp

- Ô , ra vậy - anh gật đầu - Mà sao ba không đưa anh đi ?
- Anh lo đi cà game suốt mà - Nguyệt nói
- Bây giờ em tính ở đâu ? - nhỏ hỏi
- Em ở đây với chị dâu - Nguyệt gọi nhỏ
- Sao em biết ? - nhỏ hỏi
- Em nghe ba nói hết rồi - Nguyệt cười híp mắt
- Nè nè , ai cho cô ở đây hả ? - Phong Vũ nhăn mặt
- Anh gì ơi , cho tôi ở nhờ mấy ngày đi - Nhật Nguyệt ôm cánh tay Vũ nói
- Lúc nãy mạnh miệng lắm mà - Vũ nhếch môi . - Tôi nói không
- Con cứ ở đây , mặc xác cái thằng này - Ông Huy từ ngoài bước vào
- Con cảm ơn - Nhật Nguyệt reo lên
- À , ta báo cho các con một tin vui là ta và ông Lâm đã bàn với nhau là sau này sẽ cho Nhật Nguyệt và Phong Vũ lấy nhau . - ông Huy nói, lại một hôn ước nữa ra đời.

10 đứa 20 con mắt đang mở to hết cỡ . Trong đó có 8 người đang nhin cười còn 2 người đang nén giận.(ai chắc mọi người cũng biết)

- Con không chịu - Phong Vũ và Nhật Nguyệt đồng thanh

Cả hai cùng quay lại nhìn nhau

- Không chịu cũng phải chịu - ông Huy nghiêm mặt nói sau đó bỏ đi lên phòng . Ông rất thích vẻ đáng yêu của Nhật Nguyệt , ông muốn cô bé đó sau này sẽ làm con dâu ông

- Ráng chăm sóc cho con bé , nó mà bị bắt nạt là con sẽ lên sàn - ông Huy nói vọng lại - À mà mẹ con sắp về rồi đó . Mẹ con rất thích Nhật Nguyệt đó

Phong Vũ nghe đến từ mẹ là cái mặt tái xanh . Đúng mẹ Vũ rất đáng sợ , bà rất thương con nhưng bà lại rất nghiêm khắc, bà cũng rất thích Nhật Nguyệt , trên thương trường không ai là không biết bà . Bà Lâm Ngọc Tuyết.

- Thôi đi chơi - nó nói

Tụi nó đi chơi tâm trạng đùa nào cũng vui vẻ duy chỉ có 2 người là tâm trạng không thể nào buồn hơn nữa.

(Còn tiếp)

Đồ m.n sau này Phong Vũ có yêu Nhật Nguyệt không ?

Cmt cho mình biết đi . Ai tl đúng có quà

Cho mình ý kiến đi. Nếu có bình luận sẽ có chap mới

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Cuộc họp của những người đàn ông

Phong Vũ đưa tụi nó đến tháp Eiffel.

- Sao không đi thăm tượng Nữ thần tự do? - nhỏ ngây ngô nói

- Mà đúng là ngu có tổ chức mà - nó nói

- Mà thử chửi nữa coi - nhỏ thách

Nó không nói gì, bó tay với cái con ngu địa lí này luôn. Không chừng mai mốt nhỏ kêu qua Hàn Quốc xem tháp Tokyo luôn à.

- Bây giờ chia ra đi chơi, 2 tiếng sau tập trung ở đây nha - cậu nói - Anh đi với Mỹ Hạnh - cậu kéo cô đi

- Tao đi với phu nhân tao - hấn nắm tay nó lôi đi

- Đi với ta đi Vy - nhỏ gọi

Nhỏ nói xong cảm thấy sau lưng mình có một luồng sát khí, quay lại thì thấy trên đầu anh Trường đang bốc cháy.

- Thôi, tao đi với thằng Trường, mày đi với thằng Phú đi - nhỏ run run nói

Nghe nhỏ nói như vậy, sát khí của anh cũng giảm bớt phần nào, sau đó anh quay người bước đi nhỏ cũng lếch theo sau

- Đi - chàng kéo nàng đi

Còn 2 người đứng nhìn nhau.....

Phong Vũ cũng từ từ bước đi, Nhật Nguyệt cũng chạy theo

- Chờ tôi với - Nguyệt gọi

- Đi theo tôi làm gì? - Vũ bực mình nói

- Hình như tôi làm anh bực phải không? - Nguyệt hỏi - Tôi xin lỗi, có lẽ anh ghét tôi lắm. Thực ra tôi cũng không muốn việc này xảy ra. Tôi sẽ xin ba tôi hủy bỏ hôn ước này, anh yên tâm đi.

Phong Vũ dừng bước nhìn Nhật Nguyệt, Nhật Nguyệt thì không biết Phong Vũ đã đứng lại nên cứ đi tiếp. Có lẽ Phong Vũ cậu nên nghĩ khác về Nguyệt thôi. Bây giờ nhìn kĩ cậu mới thấy Nhật Nguyệt rất đẹp, một nét đẹp tự nhiên, nếu quan sát kĩ thì Nhật Nguyệt rất dễ thương, đôi mắt to tròn, đôi môi đỏ.

“Nên suy nghĩ lại việc này thôi “ - Phong Vũ suy nghĩ rồi mỉm cười bước đi.

- Anh dắt em đi đâu vậy? - cô hỏi

- Đi ăn, đi không? - cậu nói

- Đi - nghe tới đồ ăn là mắt cô sáng rỡ, gật đầu lia lịa.

- Anh à - cô gọi

- Sao? - cậu quay lại nhìn cô

- Liệu Yến Trang cô ấy.....- cô ấp úng nói

Không để cô nói hết câu liền dùng môi mình chặn lại về sau. Mọi người đi ngang qua đều trầm trồ khen ngợi cặp đôi trai tài gái sắc này (tại mấy người đó nói tiếng Pháp nên em không biết họ nói gì cứ tưởng tượng là họ khen đi).

- Đây là nơi công cộng đó - cô đỏ mặt nói

- Kệ - cậu khoác vai cô đi

____ Nó - hấn

- Đi ăn, tao đói - nó kéo áo hấn

- Mà là heo à, mới ăn lúc nãy - hấn nói

- Cho tao ăn - nó nói như kiểu sắp chết

- Ok nhưng với 1 điều kiện - hấn đưa một ngón tay lên

- 10 điều kiện cũng được - nó nói

- Hôn tao - hấn đưa cái mặt sát lại mặt nó. Nó trề môi nhìn, sau đó hôn chụt vào má hấn, khuôn mặt nó bất giác đỏ lên, hấn nhìn nó mà không khỏi bật cười.

- Sau này mày phải làm vợ tao nghe chưa - hấn ôm nó nói

- Ủ - nó gật đầu

____ Nhỏ - anh

- Mà dẫn tao đi đâu vậy, đau chân quá - nhỏ than

- Lên, tao cõng - anh quỳ xuống

Nhỏ như bắt được vàng, vui mừng bay lên lưng anh. Anh mong thời gian sẽ dừng lại, anh mong khoảnh khắc này sẽ mãi diễn ra, chỉ cần nhỏ chịu cho anh cõng anh sẽ cõng nhỏ đi suốt đời.

- Mệt chưa thả tao xuống đi? - nhỏ hỏi

- Chưa - anh nói - Mày có chịu cho tao cõng mày suốt đời không (anh ấy gài chị ấy đấy)

- Vậy thì tốt đỡ mỏi chân - nhỏ không biết mình đã rơi vào bẫy của anh (bóng vào lưới)

“Sập bẫy, hú yeah “ - Anh cười thầm

____ Nàng - chàng

- Cái thằng sao đi lâu vậy? - nàng ngồi nhìn đồng hồ vừa nói

- Em gái à ngồi đây chờ ai vậy? - (tiếng Pháp ạ) một nhóm thanh niên đi đến nói

- Không liên quan đến các người (tiếng Pháp luôn ạ) - nàng nói

- Đi chơi với tụi anh nè - một nam thanh niên đến nâng cằm nàng lên

- Cút - nàng tức giận

Chàng từ xa đi lại thấy có một cảnh tượng này thì tức sôi máu, chạy như bay lại

- Tụi mày tránh xa cô ấy ra? (tiếng Pháp)

- Mày là thằng nào? - nam thanh niên vừa nãy nói

- Tao là bạn trai của cô ấy, khôn hồn thì tránh ra - chàng quát

Đám người kia tức giận bay vào đánh chàng, sau 30 s chàng đã hạ gục được bọn kia, bọn người kia thì xanh mặt bỏ chạy tán loạn.

- Mày có sao không? - nàng quan tâm hỏi

- Không - chàng cười. Trong lòng chàng dâng lên một cảm giác vui sướng, nàng quan tâm chàng. Sau sự việc lần này, chàng càng quyết tâm chinh phục trái tim nàng.

~~

Tối hôm đó

Tại cuộc họp của những người đàn ông

- Vũ, mày chỉ tao cách của gái đi - chàng nói

- Chỉ tao nữa - anh dơ tay

- Tao không cần nhưng tham gia cho vui - hấn nói

- Anh cũng vậy - cậu lên tiếng

- Theo cái bí quyết của gái mà ông cố của ông cố của ông cố của ông nội tao để lại thì bí quyết của gái đầu tiên là mỹ nhân kế ý lộn mỹ nam kế - Vũ thuyết trình

- Nghe cũng hay - chàng nói

- Ok, thực hiện kế hoạch - anh nói

Cuộc họp của những người đàn ông đã xong và họ bắt đầu tiến hành thực hiện kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Thực hiện kế hoạch

Tụi hấn đi về phòng với vẻ mặt không thể nào vui hơn nữa. Hấn vừa vào phòng đã đi thẳng vào phòng tắm và tắm, nó ngu ngơ không biết cái gì. Cái thằng mới tắm lúc này mà bây giờ tắm nữa. Một lúc sau hấn bước ra, trên người chỉ có một cái khăn choàng từ hông đến đầu gối. Nó nhìn thấy hấn như vậy khó hiểu nhăn mặt, sau đó khuôn mặt đỏ ửng lên như trái cà chua

- Mặc quần áo vào - nó ngập ngừng nói

- Dạo này trời nóng nực, mặc như vậy cho mát - hấn lấy tay quạt quạt nói

- Vậy thì ngủ dưới đất cho tao - nó quát. Nhìn hấn bây giờ rất giống là khóa thân, nếu để cho hấn ngủ trên giường thì không biết chuyện gì sẽ xảy ra đây, khó nói lắm

Hấn đành lủi thủi đi mặc đồ vào nếu không là tối nay ngủ ở dưới đất thật à. Xem ra kế hoạch mỹ nam kế của hấn đã thất bại rồi.

_ Anh Trường nào

Anh vừa bước vào phòng với khuôn mặt tươi rói, nụ cười lúc nào cũng xuất hiện trên môi, nhỏ thắc mắc hỏi

- Mày bị chạm dây à?

- Không - anh cười, nụ cười rất đẹp khiến ai nhìn thấy cũng phải rung động nhưng với nhỏ thì không, nhỏ không quan tâm việc này nhỏ chỉ quan tâm anh bị gì thôi.

- Có bị sốt không? - nhỏ đi lại nhón chân lên sờ trán anh

- Không? - anh lại cười

- Tối nay ngủ sofa nha, thằng điên - nhỏ nói

Khuôn mặt anh Trường tối sầm lại, đen thui như đất nôi và anh ấy bắt đầu năn nỉ chị ấy xin ngủ trên giường. Kế hoạch thất bại.

_ Chàng nào

Chàng từ từ đi vào phòng, vừa đi chàng vừa vuốt vuốt tóc cho nó đẹp troai, khi bước vào phòng thì nhìn thấy nàng đang gục đầu trên bàn ngủ, bước lại gần thì thấy nàng đang đọc tiểu thuyết kinh dị, chàng bế xốc nàng lên, không lâu sau nàng đã nằm gọn trong vòng tay của chàng, nàng cảm nhận được có ai đó đang bế mình lên liền vòng tay ôm chàng, chui vào lồng ngực chàng. Tim chàng bắt đầu đập mạnh, khuôn mặt chàng đỏ lên. Không kìm chế được mình chàng bắt giấc hôn lên môi nàng, một nụ hôn nhẹ, thoáng qua nhưng nó để lại trong tim chàng một cảm giác khó tả, khó quên. Xem ra thì chàng cũng đã thành công rồi.

_ Anh Quân nào

- Em à - cậu kéo dài

- Gì vậy? - cô cười hỏi

- Cho hôn cái đi (đây mà là mỹ nam kế hà trời) - chàng nũng nịu

- Anh bị gì vậy? - cô hỏi

- Bình thường - cậu nói(em thấy hình như là bất bình thường thì đúng hơn)- Cho anh hôn cái đi

- KHÔNG - cô nói lớn

Đúng là rượu mời không muốn uống rượu phạt mà. Cậu bất chấp là cô có chấp nhận hay không liền dùng hai tay quay người cô lại, dùng đôi môi của mình mạnh bạo chiếm lấy môi cô, cô cũng không có phản ứng gì, vòng tay ra sau cổ cậu mà hưởng thụ

- Chắc chắc, hôm nay rảnh mở máy lên mà thấy cảnh này đây trời - Lão đại nhà nó nhìn máy tính nói

- Ông có để cho tụi nó có không gian riêng không hả? - lão đại phu nhân tức giận - Tụi nó cũng đã lớn còn gì

- Tuân lệnh phu nhân - ba nó tắt máy

Xem ra thì cậu cũng đã thành công rồi.

_ Sáng hôm sau

- Kế hoạch thực hiện ra sao? - Vũ hỏi

- Kế hoạch thực hiện thành công với 2 thằng xem ngủ dưới đất, còn 2 thằng thành công - cậu nói

- Vậy à - Vũ gật đầu

- Chỉ tao cách khác đi -anh nói

- Tao nghĩ mày nên nói thật lòng mình cho con Ngân biết đi, mày không nên làm như vậy nữa có khi mày làm như vậy nó sẽ càng xa mày đó - Phong Vũ phân tích

Ba người kia gật đầu tỏ vẻ hài lòng và họ cùng nhau bàn bạc kế hoạch.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Tổ tình

Hôm nay là một ngày vô cùng đẹp trời. Mới sáng sớm cậu đã đưa cô đi chơi với mục đích dành không gian riêng tư cho tụi nhỏ. Trong nhà bây giờ chỉ còn lại tụi nó và hai đứa mặt vô cùng dày đó chính là anh Phong Vũ và chị Nhật Nguyệt. Nhiều lần anh đuổi đi mà hai đứa có đi đâu, hai đứa cứ nói được coi phim Hàn Quốc full HD miễn phí mà ngu gì đi. Sau một buổi sáng chuẩn bị đầu vào đây thì tụi hần cũng đã sẵn sàng để thực hiện một nhiệm vụ bất khả thi. Hần bảo Nhật Nguyệt lên phòng tụi nó bật mắt tụi nó lại lồi xuống nhà, nói ra thì có Nhật Nguyệt sai vật cũng đỡ.

Sau khi Nguyệt tắt tụi nó xuống lầu thì tháo khăn bật mắt xuống sau đó Nhật Nguyệt chuẩn luôn, trước mặt tụi nó bây giờ là 3 cái bong bóng hình trái tim đầy màu sắc và tụi nó nhìn thấy một mảnh giấy nhỏ ghi là

“Mỹ Linh chính cái bong bóng màu xanh dương, Ngọc Ngân chính bong bóng màu vàng, Kiều Vy chính bong bóng màu xanh lá”

Tụi nó nghe theo chính những cái bong bóng theo như mảnh giấy đã ghi, từ trong bong bóng rơi ra 1 mảnh giấy. Của nó “Ra sau vườn hoa hướng dương” (nhà anh Vũ cũng có hoa hướng dương nha)

Nhỏ “Lên sân thượng”

Nàng “Ra hồ bơi” (chú ý vườn hoa cách hồ bơi khá xa)

Tụi nó cũng nghe theo mà đi theo yêu cầu của mảnh giấy. Nó đi ra vườn hoa hướng dương

Vốn dĩ nó rất thích những bông hoa hướng dương vì nó luôn chung thủy với mặt trời, nó luôn hướng về mặt trời, nó cảm thấy nó rất giống hoa hướng dương vì nó luôn chờ, luôn luôn chờ hần, chờ một ngày hần sẽ tìm nó, chờ một ngày nó sẽ được gặp lại hần, và điều đó cũng thành sự thật, nó đã gặp lại hần, hần đang ở trước mặt nó. Những tia nắng mặt trời yếu ớt chiếu vào gương mặt mỹ nam của hần, những sợi tóc mai nhẹ nhàng đung đưa theo gió khiến hần trở nên vô cùng đẹp. Nó ngắm hần một hồi lâu rồi cất giọng nói:

- Mày là chủ nhân của mấy cái bong bóng kia?

- Ừ - hần quay lại nhìn nó

- Gọi tao ra đây có chuyện gì? - nó hỏi

- Mày đã chờ tao lâu rồi phải không? - hần hỏi lại nó

Nó không trả lời, không phải vì nó không nhớ hần, không phải vì nó không chờ hần mà tại vì nỗi nhớ hần của nó không thể diễn tả hết bằng một câu nói.

- Tao sẽ không để thời gian bị lãng phí đâu - hần bước lại gần nó - Làm bạn gái tao đi.

Nó bất động vài giây, nó đang cố gắng điều chỉnh các nơ ron thần kinh xử lý những gì mà hần vừa nói. Hần bảo nó làm bạn gái hần đi, hần có biết là nó đã chờ câu nói này lâu lắm rồi không, chính xác là 11 năm 20 ngày 3 giờ 40 phút 15 giây (em chém ấy ạ)

- Im lặng chính là đồng ý - hần nói tiếp

Nó cười tươi gật đầu, hần cũng nở một nụ cười thật tươi như ánh nắng ban mai xua tan đi những cái lạnh giá của mùa đông, hần dang tay ôm nó vào lòng, hần ôm nó rất chặt cứ như sợ nếu hần thả ra nó sẽ rời bỏ hần, hần rất sợ cảm giác phải xa nó vì cái cảm giác này hần đã từng trải qua một lần rồi, hần sẽ không để lịch sử phải lặp lại một lần nữa đâu.

Ở một nơi cách đó không xa có 2 bạn chề đang đứng thập thò rình 2 bạn chề kia, vâng đó chính là bạn Phong Vũ và bạn Nhật Nguyệt

- Anh né ra cho tui nghe coi hai người đó nói cái gì coi - Nhật Nguyệt cằn nhằn

- Bộ cô bị điếc à? - Phong Vũ nhăn mặt

- Anh né ra coi - Nhật Nguyệt kéo Phong Vũ ra sau mình nhưng do lực kéo quá mạnh làm cho cả 2 ngã xuống, tư thế bây giờ được miêu tả như sau, Nhật Nguyệt nằm trên người Phong Vũ, mắt nhắm chặt lại, Phong Vũ thì cười cười vì Nhật Nguyệt làm quá, coi nhiều phim Hàn quá rồi bị nhiễm chứ gì. Trong phim nam chính và nữ chính khi bị ngã xuống mỗi họ sẽ chạm nhau. Được, nếu như cô muốn Phong Vũ này sẽ làm, nói là làm Phong Vũ dùng một tay kéo đầu Nhật Nguyệt xuống và cứ thế 2 mỗi chạm nhau còn lại tay kia Vũ ôm eo Nhật Nguyệt. Chị Nguyệt thì đứng hình, té xuống đâu hồi thời kì kháng chiến chống Pháp đến khi giải phóng miền Nam thống nhất đất nước mới hôn. Sau khi hôn xong Phong Vũ thả Nhật Nguyệt ra

- Anh làm cái gì vậy? - Nhật Nguyệt đỏ mặt hỏi

- Chẳng phải cô muốn sao? - Phong Vũ nói

- Anh.....- Nhật Nguyệt đỏ mặt chạy đi, hành động vô cùng dễ thương làm Phong Vũ bật cười. Xem ra thì cô bé này cũng dễ thương.

Còn về phần nó và hần thì sau khi tình tứ xong thì dắt nhau đi ngắm hoa hướng dương (cũng rảnh)

Chương sau mấy bạn muốn viết về màn tỏ tình của anh hay chàng hay là cả hai. Cmt mình biết đi.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Tỏ tình (2)

Nhỏ thực hiện theo yêu cầu trên mảnh giấy đã ghi, đi lên sân thượng. Khi đến nơi đập vào mắt nhỏ là hình ảnh một người con trai khôi ngô tuấn tú, sở hữu khuôn mặt baby, làn da trắng khiến cho bao nhiêu cô gái phải điêu đứng khi nhìn thấy nhưng vẻ mặt của chàng trai đó bây giờ trông rất cô độc.

Đúng, người đó là anh - Dương Nhật Trường, vẻ mặt anh cô độc bởi vì anh sợ rằng nếu nói thật tình cảm của mình ra nhỏ sẽ không tin, anh sợ rằng nhỏ sẽ ngày càng xa lánh anh và nỗi sợ cuối cùng được diễn tả bằng một chữ “nhục”.

- Mà gọi tao lên đây làm gì? - nhỏ hỏi

- Từ khi biết tao cho đến bây giờ, mày thấy tao như thế nào? - anh hỏi

- Ừm, mày là một người tốt bụng, nói chuyện dễ thương, đẹp trai nữa - nhỏ nói

- Vậy mày có tình cảm với tao không, dù chỉ một chút - anh nhìn thẳng vào mắt nhỏ nói

- Có - nhỏ nói

Khuôn mặt anh trở nên vui hơn, anh cười nói

- Thật sao?

Nhỏ gật đầu, thật ra thì nhỏ đã thích anh từ lúc ở Nha Trang cơ, nhưng nhỏ cứ xem đó là một cảm giác dựa dẫm thôi. Gần đây, cảm giác đó càng ngày càng tăng và không dừng lại và nhỏ nhận ra là nhỏ đã thích à mà không đã yêu anh rồi.

- Làm bạn gái tao đi - anh nói

Nhỏ gật đầu, anh vui sướng ôm nhỏ vào lòng sau đó đặt lên đôi môi đỏ của nhỏ một nụ hôn cuồng nhiệt. Xung quanh có rất nhiều trái tim màu hồng bay lung tung.

Ở phía xa xa có 2 bạn chế cũng đang nhìn 2 bạn chế kia. Vâng cũng chính là bạn Vũ và bạn Nguyệt

- Ta sắp có chị ba rồi - Nhật Nguyệt cười tươi

- Im - Vũ ra lệnh, Nhật Nguyệt im ru luôn

_Nàng

Nàng đi ra hồ bơi, thấy chàng đang đứng ở gần đó, khuôn mặt chàng toát lên vẻ tao nhã lạ thường, nhìn chàng bây giờ rất đẹp trai

Chàng đã suy tính từ trước rồi, nếu như nàng không chịu đồng ý làm bạn gái chàng thì chàng sẽ đem việc hôn bữa chàng hôn nàng ra kể cho nàng nghe, đảm bảo là cá sẽ cắn câu. Một kế hoạch hoàn hảo

- Mà gọi tao ra đây sao? - nàng hỏi

Chàng gật đầu

- Làm gì? - nàng hỏi tiếp

- Mày có biết tao đã thích mày từ lâu rồi không? Từ khi chưa biết mày là con gái tao đã thích mày, nhưng tao luôn dẹp bỏ những suy nghĩ đó qua một bên, vì tao nghĩ mày là con trai nhưng không, cảm giác đó càng ngày càng hiện rõ và khi tao biết mày là con gái tao rất vui, và tao nghĩ tao đã yêu mày rồi. Nếu có thể mong mày hãy cứu vớt trái tim bé nhỏ này của tao đi. Làm bạn gái tao nha - màn tỏ tình sến súa của chàng

- Có ai tỏ tình mà đứng như mày không ích nhất cũng phải quỳ xuống cho có thành ý chứ - nàng cười tươi

Ngay lập tức chàng quỳ xuống

- Được rồi đứng lên đi, tao đồng ý nhưng mày hứa không được phản bội tao, không được làm tổn thương tao - nàng nói
- Tuân lệnh bà xã - chàng chào theo kiểu quân đội
- Ai bà xã nhà mày? - nàng hỏi
- Sau này mày sẽ là vợ tao, tập kêu trước sau này khỏi bỡ ngỡ - chàng dang tay ôm nàng vào lòng - Tao yêu mày
- Tao cũng yêu mày - nàng thủ thỉ

Chàng buông nàng ra sau đó cúi xuống dùng đôi môi của mình gặm lấy môi nàng, hai người nhìn nhau cười hạnh phúc

Hạnh phúc đơn giản là khi ta được bên nhau, được nắm lấy tay nhau, được trao cho nhau những lời yêu thương từ đáy tim. Hạnh phúc không cần hai người phải có tiền, không cần hai người phải giàu có mà chỉ cần họ yêu nhau, yêu bằng con tim chân thành, dù có đói nghèo đói, cực khổ họ cũng sẽ vui vẻ cùng nhau vượt qua.

Mấy cái màn tỏ tình mình viết không hay cho lắm, mong mọi người thông cảm

Mọi người nghĩ nên kết ở đây luôn hay là cho nhân vật trải qua sóng gió ă, mong m.n cho ý kiến

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Những ngày bình yên

Một tuần trôi qua nhanh như chớp mắt, hôm nay là ngày tụi nó phải về Việt Nam. Hiện bây giờ tụi nó đang ở sân bay.

- Vợ à, em đói không? - hấn nhìn nó nói
- Không đói - nó ôm cánh tay hấn
- Vợ à, mình cũng tình tứ cho tụi nó biết mặt đi - chàng nhìn nàng với ánh mắt chó cún
- Thôi, mình về nhà rồi tình tứ - nàng nói
- Im hết, tụi mày không thấy tội nghiệp thằng Phong Vũ này sao? - Phong Vũ ức chế nói
- Không - tụi nó trả lời

Ôi, ông trời ơi, sao ông bắt công quá, con giúp tụi nó chuẩn bị một màn tỏ tình hay nhất hành tinh luôn mà sao tụi nó đối xử với con như thế. Ôi, trời ơi (trời chả nghe ông nói đâu)

- Mọi người vào đi - Nhật Nguyệt từ trong bước ra. Cô bé hôm nay trông rất cá tính với cái áo thun trắng có hình đầu lâu, cái quần jean lưng cào rách ở đầu gối kết hợp với cái nón đen ở giữa có hình đầu lâu, đôi bông tai nhỏ cũng hình đầu lâu nốt, trên chân đi một đôi giày nike đen nhìn rất bụi.

Tụi nó đi vào sân bay và bắt đầu một chuyến đi dài.Sau 10 tiếng tụi nó cũng đã trở về đất nước Việt Nam thân yêu này.

Cô và cậu thì chuẩn bị thi đại học còn tụi nó thì hằng ngày vẫn nhàn hạ chỉ ăn với ngủ.

Một hôm

- Anh và Mỹ Hạnh thi xong rồi, anh quyết định hôm nay sẽ dẫn mấy đứa đi chơi - cậu tuyên bố
- Yeah! - tụi nó hú như điên
- Đi thay đồ đi - nó nói

Tụi nó bắt đầu thay đồ, sau 20' thì tụi nó cũng đã chuẩn bị xong, lên xe và bắt đầu cuộc hành trình

Tại khu vui chơi Tropical Land

- Em đi Tàu lượn siêu tốc - nó nói
- Em đi nhà ma - nhỏ nói
- Em đi xe điện đung - nàng nói

Và 3 chị ấy bắt đầu một cuộc cãi nhau nảy lửa và chuẩn bị nhào vô quánh nhau thì

- Thôi, đứa nào nói nữa thì đi về - cô quát lên

Không khí trở nên im ắng lạ thường

- Được rồi, ai muốn đi đâu thì đi nhưng mà khi nào chơi xong tập trung ở đây, nghe rõ chưa - cậu nói
- Rõ - tụi nó đồng thanh

Nó và hấn đi tàu lượn siêu tốc. Hấn cứ tưởng nó cũng như bao cô gái khác, sợ độ cao, nhưng không sau khi lượn vài vòng trên tàu lượn siêu tốc tinh thần nó trở nên sảng khoái khác với những cô gái vừa xuống là ới tùm lùm từa lưa. Hai đứa chơi đã rồi dẫn nhau đi ăn lấy sức để đi chơi tiếp.

Nhỏ và anh đi nhà ma. Lúc vào anh mạnh dạn nói

- Mày sợ cứ việc ôm tao

Khi vào rồi cậu nói thay đổi

- Lúc tao sợ mày ôm tao nhe (anh hùng rom)

Khi ra khỏi nhà ma, khuôn mặt anh vẫn còn sợ, chân vẫn còn run run. Nhỏ nhìn thấy vậy mà bật cười sau đó nắm tay anh lôi đi làm cho anh vui hẳn lên, hết sợ

Nàng và chàng đi xe điện đung, vừa bước vào chỗ chơi, bao nhiêu ánh mắt dồn về hai người, ánh mắt đó không phải là ngưỡng mộ mà là thối mắng. “ Họ lớn rồi sao còn chơi trò con nít này “

Bước vào, nhìn qua nhìn lại chỉ thấy toàn là con nít nhưng nàng và chàng không để ý cứ vô tư mà chơi như những đứa bé. Sau khi chơi xong họ dẫn nhau đi ăn sau đó đi chơi tiếp

Cô và cậu thì không đi chơi mà vào một quán cà phê gần đó ngồi nói chuyện với nhau chứ lớn rồi chơi mấy cái trò con nít này người ta cười chết.

Nhật Nguyệt và phong Vũ thì đi chơi gấp gấu bông

- Gấp con doremon kia đi - Nhật Nguyệt chỉ con gấu bông doremon nhỏ.

Việc này cũng không khó gì cho Phong Vũ, chỉ cần gấp 2 lần là Phong Vũ đã lấy được con doremon mà Nhật Nguyệt thích

- Cho em đi - Nguyệt xin
- Không, tại sao anh phải cho em? - Vũ nhăn mặt nói

Nhật Nguyệt chu môi tỏ vẻ giận dỗi

- Thôi, đừng giận nữa, cho em nè - Vũ dỗ dành

Gương mặt Nhật Nguyệt trở nên vui sướng, ôm chầm lấy Phong Vũ làm cho Vũ đứng hình. Còn Nhật Nguyệt sau khi nhận thức được hành động của mình thì thả Phong Vũ ra vui sướng ôm con gấu bông chạy đi.

3 tháng hè trôi qua rất nhanh cứ như vừa mới ngày hôm qua, cuộc sống của tụi nó cũng trôi qua như bình thường, tình cảm của tụi nó và tụi hấn ngày càng trở nên sâu đậm và Phong Vũ cũng đã có tình cảm với Nhật Nguyệt nhưng tình cảm đó Phong Vũ chỉ giấu trong tim. Hôm nay là ngày đầu tiên tụi nó đến trường. Nhật Nguyệt cũng được ba cho nhập học ở đây. Khi đến trường tụi nó gặp lại bao nhiêu bạn cũ nhưng tụi nó phát hiện ra một điều là 3 đứa tụi nó và ba đứa tụi hấn bị chia ra, tụi nó học lớp 12A2 còn tụi hấn học lớp 12A1.

Không chấp nhận sự thật, tụi hấn lên phòng hiệu trưởng để..... năn ni thầy cho tụi hấn học chung với tụi nó, năn ni cả nửa ngày ông thầy mới chấp nhận cho tụi hấn học chung với tụi nó

Tụi hấn vui mừng chạy như điên lên lớp cuốn gói qua lớp 12A2, mấy bạn nữ lớp 12A1 nhìn tụi hấn với vẻ tiếc nuối, ôi 4 hotboy lớp mình đã ra đi.

Cuộc sống của tụi nó cứ trôi qua êm đềm và vui vẻ, cho đến một ngày.....

Mấy bạn kiểm bình luận quá à, cho mình ý kiến đi

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Trương Gia Tuấn

6h59' sáng chủ nhật

- Dậy mau - cô đứng dưới lầu hét lớn
- IS tới - nó giật mình bật dậy làm hấn mém lọt giường
- Mày bị động kinh à - hấn nhăn mặt nói
- Động con mắt mày - nó liếc hấn sau đó đi vào nhà vệ sinh

10' sau tụi nó đi xuống lầu, mặt mũi đứa nào cũng đen như đất nòi lâu ngày không rửa. Nhưng người tội nghiệp nhất vẫn là cô, bị 9 cặp mắt nhìn với hình quả lựu đạn.

- Còn sớm mà, sao chị kêu tụi em dậy rồi - nó nhăn nhó
- Dậy sớm cho có sức khỏe tốt - cô nói - Vào ăn sáng đi

Tụi nó đi vào ăn sáng, ăn xong mỗi đứa một việc, chỉ có Nhật Nguyệt đi ra ngoài mua ít đồ

30' sau

Kính cong

- Thăng nào ra mở cửa đi - nó ôm cái điện thoại nói
- Sao mày không đi? - anh hỏi
- Người quý tộc không bao giờ đi mở cửa cho người khác - nó vẫn chăm chú vào cái điện thoại
- Người cao quý không bao giờ nghe theo lời người khác sai bảo - anh trả lời
- Đâu phộng, để tao đi - nhỏ ức chế nói

Một lúc sau, nhỏ đi vào theo sau là Nhật Nguyệt và một người con trai, trông cũng bảnh trai, nói chung là đẹp

- Mày rảnh lắm hả con, về còn bày đặt bấm chuông - anh trách
- Thăng này là ai? - cậu chỉ vào người con trai đứng kế Nhật Nguyệt nói
- Giới thiệu với mọi người đây là Gia Tuấn bạn trai của em - Nhật Nguyệt nói

Những người có mặt ở đó đờ người vài giây để tiêu hóa những gì Nhật Nguyệt nói

- Mày mà cũng có người yêu sao - cậu trêu
- Anh - Nhật Nguyệt liếc cậu
- Còn Thăng Vũ thì sao? - hấn hỏi
- Em sẽ kêu ba hủy hôn - Nhật Nguyệt nói

Những gì Nguyệt và mọi người nói này giờ đều lọt vào tai Phong vũ không sót một chữ. Phong Vũ đang cố gắng tự an ủi mình rằng chuyện này không phải sự thật, cậu mong chuyện này chỉ là giấc mơ, giấc mơ không bao giờ xuất hiện ở hiện tại. Có lẽ cậu đã chậm một bước rồi, có lẽ cậu đã sai khi không nói cho Nhật Nguyệt biết tình cảm của mình. Cậu đã sai, sai rất nhiều.

- Mọi người cứ nói chuyện, tôi lên phòng - Phong Vũ cố gắng nở một nụ cười

Nhật Nguyệt nhìn thấy biểu hiện của Phong Vũ thì tim chợt nhói lên vì Nhật Nguyệt cũng đã từng thích Phong Vũ, đau lòng khi mình đã không nói ra tình cảm của mình để bây giờ phải hối tiếc....

Tụi nó nói chuyện với Gia Tuấn một lúc thì cậu ta xin về vì có công chuyện cần giải quyết.

- Cái thằng, mặt đều bỏ mẹ - anh nói

- Mày vô duyên - nhỏ gõ đầu anh

- Có sao tao nói vậy mà - anh ôm đầu nói

- Nguyệt, em nên xác định tình cảm của mình, nên xác định là mình yêu ai, nếu không sẽ phải hối hận đấy - nàng nói

- Em biết rồi, cảm ơn chị - Nhật Nguyệt cười tươi sau đó đi lên phòng

Phòng Nguyệt - Vũ (2 anh chị đó ở chung phòng ạ)

- Anh không sao chứ? - Nhật Nguyệt hỏi

- Không sao - Vũ trả lời - Anh và em ngủ chung như vậy bạn trai em có nói gì không?

- Không sao đâu, em sẽ không nói cho anh ta biết - Nhật Nguyệt nói. Cô muốn ngủ chung phòng với Phong Vũ vì cô muốn được gặp Phong Vũ hằng ngày, cô muốn được nói chuyện, được cười đùa với Phong Vũ hằng ngày. Có được không khi Phong Vũ đã phải chịu một cú sốc không hề nhẹ. Và nhờ nó Phong Vũ đã nhận ra là mình đã yêu Nhật Nguyệt, yêu rất nhiều, nhưng dù có nhận ra thì cũng đã quá muộn....

Sáng hôm sau tụi nó đi học bình thường và tụi nó nhận ra một điều khác biệt là hôm nay trông Phong Vũ không được vui, mặt cứ như đưa đám, nó và hân thấy vậy liền chọc

- Giờ em đã là vợ người ta (là vợ người ta), áo trắng cô dâu cầm hoa (cô dâu cầm hoa)- nó hát hân bè theo (những chỗ mở ngoặc trong câu hát là bè ấy ạ)

Phong Vũ bình thần đưa chân lên tháo đôi giày ra chuẩn bị tư thế sẵn sàng...ném

Nó và hân thì... 36 kế chuồn là thượng sách

Tụi nó dù rất thương cho Phong Vũ nhưng cũng không biết phải làm gì vì tình yêu của họ hãy để tự họ quyết định

Cuộc sống của tụi nó hằng ngày vẫn trôi qua bình thường không có gì thay đổi. Gia Tuấn rất cưng chiều Nhật Nguyệt và cô cũng quyết định sẽ yêu Gia Tuấn và quên Phong Vũ.... cho đến một ngày....

Xl m.n vì đã đăng chương trễ

M.n đọc xong cho mik ý kiến nha. Yêu m.n

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Anh yêu em

Nếu như có đôi lúc cảm thấy cô đơn, đừng nên cố gắng tay nắm sai người

Nếu như có đôi lúc mọi thứ tốt hơn, đừng nên nhắm mắt yêu lấy hai người.

(Trích: Mình là gì của nhau - Lou Hoàng)

(Hai câu này hoàn toàn không dính dáng gì tới chương này cả ạ. Tại em thấy có có liên quan đến hoàng cảnh nên đưa vào thôi)

Phong Vũ đang ngồi thần thờ trong lớp học thì tụi nó đi vào, nó thấy vậy chạy lại- Mày bị gì vậy?

- Không có gì - Phong Vũ thờ ơ trả lời

- Bị bệnh nan y à? - hần hỏi

- Hay bị bệnh hiểm nghèo? - anh cũng chen vào

- Tụi mày có tin nói một hồi là tụi mày bị bệnh hiểm nghèo luôn không - Phong Vũ tức giận

- Mày nhớ Nhật Nguyệt sao? - nhò hỏi

Phong Vũ không trả lời, đúng là cậu đang nhớ Nhật Nguyệt nhưng bây giờ cô đang đi chơi cùng Gia Tuấn rồi có quan tâm gì tới Phong Vũ đâu.

- Mày thích nó sao? - anh hỏi, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc

Phong Vũ gật đầu, cậu đơn giản không chỉ thích mà là yêu, yêu Nhật Nguyệt rất nhiều.

Phong Vũ cậu nhớ Nhật Nguyệt, nhớ ngày đầu gặp cô, cô đã cãi nhau với cậu, nhớ lại lúc ở Pháp, lúc đó cô đã nói rất nhiều điều khiến cho Phong Vũ phải thấm thía, cũng ở đó tình cảm của Phong Vũ đối với Nhật Nguyệt cũng nảy mầm, cậu nhớ nhớ lúc ở khu vui chơi Nhật Nguyệt đã vô thức ôm cậu, lúc đó tim cậu đập rộn ràng, cậu nhớ, nhớ những buổi tối ngủ cùng Nhật Nguyệt cô hay vô thức ôm lấy Phong Vũ làm cho cậu cảm thấy rất hạnh phúc. Cậu nhớ, nhớ rất nhiều...

- Vậy tại sao mày không nói cho nó biết? - nàng hỏi

- Bây giờ còn kịp không? - Phong Vũ hỏi

- Đương nhiên là kịp. Hạnh phúc là do mình tự nắm bắt chứ không phải do người khác trao tặng - nó nói

Câu nói của nó làm Phong Vũ hiểu ra, cậu rất muốn nói nhưng liệu bây giờ có kịp. Nếu như nói ra Nhật Nguyệt có chia tay Gia Tuấn mà yêu cậu hay là càng xa lánh cậu hơn. Phải nói ra hay là để nó tự trôi qua theo năm tháng, để thời gian xóa mờ đi vết thương này.

Nhưng thời gian có thể làm lành vết thương bên ngoài của con người nhưng không đồng nghĩa là nó có thể làm mờ đi vết thương bên trong.

- Cảm ơn tụi mày nhưng tao cần thời gian suy nghĩ - Phong Vũ đứng dậy xách cặp đi - Xin cô giúp tao, tao về

Hạnh phúc rất khó để kiếm tìm, nhưng tìm một người mang lại hạnh phúc cho ta càng khó hơn.

Tình yêu như một bài toán khó. Nếu ta giải đúng cách bài toán sẽ trở nên đúng còn nếu ta giải sai cách thì bài toán sẽ sai khác đi và dẫn đến một kết quả khác. Liệu bài toán về tình yêu của Nhật Nguyệt có đang giải đúng cách? Liệu Gia Tuấn có phải là sự đúng đắn để giải xong bài toán này?

Phong Vũ bước đi, từng bước chân nặng trĩu in xuống mặt đất, câu nói của nó cứ hiện lên trong đầu cậu: “ Hạnh phúc là do tự mình nắm bắt chứ không phải do người khác trao tặng “.

Phong Vũ đang đi thì nhìn thấy Nhật Nguyệt và Gia Tuấn đang đứng ở một gốc cây, cậu cười buồn. Bây giờ Nhật Nguyệt đã thuộc về người khác rồi, có lẽ cậu nên buông tay thôi. Phong Vũ buồn bã bước đi...

Đi được một lúc thì cậu thấy Nhật Nguyệt ôm mặt chạy đi, có lẽ cô đang khóc, Phong Vũ cảm thấy bất an liền chạy theo.

Nhật Nguyệt bước đi như người vô hồn, cô không biết mình sẽ đi đâu và về đâu. Nhớ lại những lời Gia Tuấn nói lúc nãy tim cô chợt nhói lên

-----

- Anh nói sao? - Chia tay - Nhật Nguyệt sừng sốt

- Đúng - Gia Tuấn nhếch môi - Từ trước đến giờ tôi chưa từng xem cô là bạn gái, tôi chỉ coi cô là một món đồ chơi thôi, chơi chán thì bỏ.

- Anh - Nhật Nguyệt tức giận tát cho Gia Tuấn một cái rồi bỏ đi. Uống công cô đã yêu hần, uống công cô đã cô gắng quên Phong Vũ để yêu hần. Để bây giờ nhận lại kết quả chính là hần ta nói hần ta chỉ xem cô là đồ chơi.

Nhật Nguyệt đang đi không để ý đến xung quanh thì, bỗng một chiếc xe tải điên cuồng lao đến

Rầm.....

Một bóng người ngã xuống, máu chảy lênh láng đỏ tươi một vùng. Chiếc xe tải kia do một người đàn ông say rượu lái. Chiếc xe kia lập tức bỏ chạy. Người ngã xuống không phải là Nhật Nguyệt, là một người khác. Người đó là ai? Người qua đường chăng? Không, không ai rảnh mà đi tự tử hại chính mình để cứu một người không quen biết cả. Vậy đó là ai?

- Anh không sao chứ Phong Vũ - Nhật Nguyệt vừa khóc vừa nói

Người ngã xuống lúc này chính là Phong Vũ, cậu đã đi theo Nhật Nguyệt từ lúc cô chạy đi đến lúc cậu thấy chiếc xe tải kia lao đến chỗ Nhật Nguyệt. Lúc đó cậu không suy nghĩ gì nhiều mà chỉ biết lao đến cứu Nhật Nguyệt.

- Anh không sao, em đừng khóc và đừng buồn nữa. Anh không biết giữa em và Gia Tuấn xảy ra chuyện gì nhưng nếu em cứ như vậy thì anh sẽ đau lòng lắm đấy. - Giọng Phong Vũ thều thào, cậu cố gắng đưa bàn tay của mình áp vào mặt Nhật Nguyệt

- Anh đừng nói nữa - Nhật Nguyệt khóc lớn hơn - Ai đó làm ơn giúp tôi gọi xe cấp cứu đi

- Có một chuyện anh phải nói. Anh... yêu... em (Đúng là con người ta khi đang hấp hối thì có thể nói ra tất cả nhỉ? - Tác giả) - Phong Vũ ngắt đi, bàn tay áp trên mặt Nhật Nguyệt từ từ rơi xuống

- Em cũng yêu anh, anh tỉnh lại đi tỉnh lại nhìn em đi. Không... - Nhật Nguyệt hét lên trong bất lực

Tại sao, tại sao Phong Vũ lại không nói ra lòng mình sớm hơn, tại sao đến bây giờ cậu mới nói, nếu như nói sớm hơn thì có lẽ bây giờ đã không xảy ra có sự này. Một phần lỗi cũng là do Nhật Nguyệt, do cô quá vô tâm khi không nhận ra tình cảm của Phong Vũ. Nhưng cuối cùng cũng là do hai người đã không chịu thú nhận lòng mình với đối phương nên mới gây ra sự việc ngày hôm nay

Một người qua đường tốt bụng đã gọi cấp cứu giúp cho cậu trai này. Không lâu sau đó xe cấp cứu đến, đưa Phong Vũ vào bệnh viện.

Nhân viên y tá của bệnh viện nhanh chóng đưa Phong Vũ vào phòng cấp cứu và Nhật Nguyệt bị cản ở ngoài. Cô lập tức gọi điện cho tụi nó

20' sau tụi nó tới nơi. Bà Tuyết, ông Huy là ba mẹ Phong Vũ cũng đến nơi.

- Lỗi do con - Nhật Nguyệt khóc nức lên

- Không phải do con - bà Tuyết ôm Nhật Nguyệt vào lòng

- Chỉ cần con sau này chăm sóc cho thằng Phong Vũ là được rồi - ông Huy cười hiền (Có ông ba nào mà thằng con đang ngáp ngáp không biết sống chết ra sao mà vui như ông này không? - T/g)

- Chuyện này là sao? - anh hỏi

Ngày Nguyệt kể lại tất cả mọi chuyện cho tụi nó nghe. Nghe xong, tụi nó lập tức phóng như bay đi tìm Gia Tuấn.

Khoảng một canh giờ sau, một chiếc xe cấp cứu lại chạy đến, lần này là Trương Gia Tuấn, cậu ta bị tụi nó đánh dờ sống dờ chết. (Thấy cũng tội mà thôi cũng kệ - Em là tác giả ạ)

Tụi nó đi lên cùng Nhật Nguyệt.

Tiếng cửa phòng mở ra, một ông bác sĩ già bước ra

- Bác sĩ, con tôi....? - mẹ Phong Vũ hỏi

- Tình trạng bệnh nhân đã ổn định, người nhà có thể vào thăm bệnh nhân khi chuyển xuống phòng hồi sức. Ca phẫu thuật rất thành công vì ý chí sinh tồn của bệnh nhân - Ông bác sĩ cười phúc hậu

- Cảm ơn bác sĩ - ba Phong Vũ nói

- Hai bác cứ về đi, cháu sẽ ở đây - Nhật Nguyệt nói

- Nhò con - ông Huy nói sau đó điu bà Tuyết về

Tụi nó cũng dần dần ra về chỉ còn lại Nhật Nguyệt và Phong Vũ, Nhật Nguyệt nhìn Phong Vũ bật khóc nức nở

- Anh tỉnh lại đi, em xin lỗi, tỉnh lại đi mà Phong Vũ. Em yêu anh

- Thật Không?

Mong mn cho mk ý kiến

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Phong Vũ có tỉnh lại ?

- Thật không?

- A.. anh - Nhật Nguyệt ngạc nhiên

- Anh mày đây, anh mày đi lấy cái điện thoại bỏ quên thôi mà làm gì ngạc nhiên vậy?

- Tưởng mày cái thằng bán đồ ăn hay chạy vòng vòng bệnh viện bán - Nhật Nguyệt nói

- Anh mày chưa đến nỗi như vậy - anh cốc vào đầu Nhật Nguyệt - Thôi anh mày về với vợ đây, mày ở lại mạnh khỏe. Con người ta chưa có tỉnh lại đây đừng có làm gì bậy bạ đó

- Anh... biến ngay cho bà - Nhật Nguyệt tức giận

- À mà khoan, lúc này mày nói mày yêu nó hả - anh quay lại nói - Vậy mà không chịu nói sớm để thằng bé buồn quá trời

- Anh đi về liền - Nhật Nguyệt dơ cẳng lên 180 độ, dùng hết sức đá thẳng vào cái chảo K+ của anh làm anh ta bay xa 800m

Nhật Nguyệt ngồi xuống cái ghế cạnh giường bệnh của Phong Vũ, Nhật Nguyệt lấy tay mình nắm lấy bàn tay gầy gò của Phong Vũ. Đã lâu rồi Nhật Nguyệt không nắm lấy đôi tay này rồi...

- Sao anh còn chưa chịu tỉnh lại. Anh muốn như Bạch Tuyết được hoàng tử hôn mới chịu dậy à - Nói đến đây, nước mắt Nhật Nguyệt lại rơi

- Anh tỉnh em sẽ hôn anh chứ gì? Được anh tỉnh

- Anh... - Nhật Nguyệt ngạc nhiên hết cỡ

Anh tỉnh rồi nè hôn đi

Hai hàng lệ của Nhật Nguyệt cứ tuôn ra, Nhật Nguyệt lập tức ôm chầm người vừa nói chuyện với mình như không muốn buông tay vì sợ nếu buông ra sẽ vụt mất.

- Phong Vũ, anh đừng rời xa em nữa - Nhật Nguyệt nói trong nước mắt

- Anh hứa sẽ luôn ở bên em, nhưng bây giờ bỏ anh ra đi đau quá - Phong Vũ nhắm mắt

- A, em xin lỗi - Nhật Nguyệt lập tức buông Phong Vũ ra

- Lúc này em nói gì, thực hiện đi chứ - Phong Vũ cười đều

- Lúc này em nói gì ta? - Nhật Nguyệt giả ngu

- Quên à? - Phong Vũ hỏi

- Ừ - Nhật Nguyệt gật đầu

- Để anh nhắc em nhớ... - Phong Vũ nói đến đây thì Phong Vũ bất ngờ chồm người tới hôn vào má Nhật Nguyệt

- Nhớ chưa? - Phong Vũ hỏi

Nhật Nguyệt bất ngờ chồm người tới hôn vào môi Phong Vũ làm cho anh ta đứng hình (khoái muốn chết mà còn bày đặt)

- Em yêu anh - Nhật Nguyệt nói

- Anh cũng yêu em - Phong Vũ cười

Lúc này đây, họ ước là thời gian sẽ dừng lại để khoảnh khắc này sẽ mãi diễn ra, họ sẽ được bên nhau mãi mãi...

Mấy ngày sau, Phong Vũ đã khỏe lại và được xuất viện về nhà, nhưng chỉ có duy nhất một mình Nhật Nguyệt đến đón Phong Vũ về nhà

- Máy đưa kia sao không đến? - Vũ hỏi

- Máy người đó ở nhà chuẩn bị tiệc mừng anh xuất viện đó - Nhật Nguyệt cười tươi

Phong Vũ và Nhật Nguyệt lên xe đi về, vừa về đến nhà thì thấy nó và hấn rượt nhau chạy vòng vòng nhà

- Thôi, dừng lại, thằng Vũ về rồi kia - anh can

- Kệ nó, còn mày né ra - nó nói

- Tao bảo dừng lại - anh quát lớn

- Ngân ơi, giận thằng Trường một tuần cho tao - nó nói

- Tuân lệnh - nhỏ nói

- What the hell, mày chơi chiêu độc vậy - anh ưỡ oải đi ra cho nó bắt hấn

-- Lúc này

Nó đang nấu lẩu thì hấn đi lại hỏi

- Mày nấu gì vậy?

- Lẩu cá, cua, tôm mực, thịt gà, vịt, he, bò nói chung là lẩu thập cẩm - nó nói

- Cho ta thử đi - hấn nói

Nó lấy cái muỗng múc cho hấn thử, ăn xong hấn nói

- Lẩu mà nấu y như một liều thuốc vậy

- Thuốc gì? nó hỏi

- Thuốc xổ - hấn nói

Thế là chiến tranh xảy ra, nó cầm dép rượt hấn chạy vòng vòng.

- Thôi vào - cô nói

Nó và hấn đành lếch cái thân vào, ăn no cho có sức chiến tiếp

Ngày hôm đó trôi qua trong tình hình chiến tranh thế giới thứ ba giữa nó và hấn nhưng đến tối hai người lại cười nói vui vẻ như chưa hề có cuộc chia ly ý lộn như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Chương này xem như là quà mình dành để chúc mừng năm mới

Chúc các bạn một năm mới vui vẻ, hạnh phúc và đạt được những gì mình mong muốn

Happy new yea

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Sinh nhật

- Dậy, dậy - nhỏ ngồi trên giường nó gọi
- Để tao ngủ, hồi tối gánh team tới khuya, mệt quá - nó nói
- Mà có biết bữa nay ngày gì không? - nhỏ hỏi
- Ngày gì, đám giỗ Juliet hay sinh nhật A-li-za-bet - nó nằm trong mền nói
- Sinh nhật thằng Tùng - nhỏ nói
- Là thằng nào? Tao không quen - nó vẫn nằm trong mền nói - Hả, sinh nhật thằng Tùng, tao quên mất
- Nhớ chưa? - nhỏ hỏi

Nó gật đầu, sau đó bay như điên vào nhà vệ sinh

Vài phút sau nó bước ra

- Anh Quân nói mày dắt thằng Tùng đi chơi để tui tao ở nhà chuẩn bị tiệc - nhỏ nói
- Ủ - nó nói - Mày mua quà giúp tao nha
- Ok - nhỏ nháy mắt

Nó nói nhỏ gì đó với nhỏ sau đó xuống nhà dắt hấn đi chơi. Và đương nhiên hấn không hề biết về chuyện tui nó đang làm

6h tối

- Em về rồi - nó vừa về đến cổng đã la làng lên

Vừa vào đến nhà, hấn rất bất ngờ vì... nhà không mở đèn và không thấy ai ở nhà hết

- Trường ơi, Phú ơi, anh Quân ơi - hấn gọi

Đột nhiên đèn sáng lên, mọi người ở bốn phía chạy lại. Cậu cầm trên tay một cái bánh sinh nhật to.

- Sinh nhật ai vậy? - hấn hỏi
- Sinh nhật của mày chứ ai - Phong Vũ nó
- Sinh nhật của tao sao? - hấn ngu ngơ nói
- Không lẽ của tao - Phong Vũ nói
- Cũng có thể - hấn xoa cằm nói
- Tao chôn mày bây giờ - Phong Vũ dọa
- Thôi, hai đứa bây biết là mình đang làm phiền mọi người xung quanh không? - anh nói
- Được rồi, hôm nay là sinh nhật của thằng Tùng thì phải nhường nó chứ - chàng lê tiếng
- Mày đúng là bạn thân của tao - hấn khoát vai chàng
- Đợi mai rồi xử nó - chàng cười nham hiểm
- Nè, quà của mày nè - nhỏ đưa cho hấn một hộp quà nhỏ

Lần lượt mọi người cũng tặng quà cho hấn sau đó bắt đầu nhập tiệc và quẩy thôi

10h - Tại phòng nó

- Tao quên mua quà cho mày rồi - nó nói
- Không cần đâu, hôm nay mày đi chơi với tao coi như là quà rồi - hấn nói
- Nói chơi với mày thôi, quà của mày nè. - nó đưa cho hấn một cái hộp, hấn cầm lên lắc lắc vài cái rồi hỏi

- Có bom không?

- Yên tâm đi không có bom đâu, lựu đạn không à - nó cười toe toét

Hắn từ từ mở ra, là một cái đồng hồ G - shock màu trắng, hắn cầm lên sau đó nhìn nó. Nó đưa tay mình lên, trên tay nó là một cái đồng hồ y chang như hắn

- Đồng hồ cặp? - hắn hỏi

Nó gật đầu

- Cảm ơn - hắn ôm chầm lấy nó

Nó mỉm cười hạnh phúc..

Tối hôm đó hai bạn trẻ kia không ngủ được, nằm nói với nhau đủ thứ chuyện

(Sau đây là một đoạn đối thoại ngắn)

- Nếu như sau này tao xấu đi mày có yêu tao không? - nó hỏi

- Bây giờ mày cũng đâu có đẹp - hắn trả lời

- Nếu như sau này tao có già đi mày còn yêu tao không? - nó hỏi

- Lúc mày già tao cũng đâu còn trẻ, lúc đó có ai chịu yêu tao đâu - hắn nói

- Tao, lúc đó tao sẽ yêu mày - nó nói

Hắn cười, xoa đầu nó nói

- Nếu như sau này mày có già đi, có xấu đi thì tao vẫn sẽ yêu mày

- Tại sao? - nó hỏi

- Yêu thì cần gì lý do - hắn ôm nó vào lòng

Đúng vậy, yêu thì cần gì lý do. Có những người lúc đầu họ rất ghét nhau, sau một thời gian họ lại yêu nhau. Vậy tại sao họ lại yêu nhau? Tôi nghĩ chắc không ai trả lời được đâu nhỉ? Tình yêu giúp chúng ta trở nên yêu cuộc đời hơn, thấy cuộc sống này vui hơn. Nhưng cuộc đời đâu ai biết được ngày mai. Có khi hôm nay ta vui cười với người ta yêu nhưng hôm sau thì lại cách xa nhau. Có khi lại cách xa nhau cả nửa vòng Trái đất. Thế nên, hãy trân trọng những khoảnh khắc hạnh phúc ấy, đừng để mất đi rồi mới hối tiếc...

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Sóng gió đến nhanh hơn hạnh phúc

Hôm nay là một ngày đẹp trời, gió man mát thổi, nắng nhẹ nhẹ rọi. Quang cảnh thật yên bình, làm cho ai cũng nghĩ hôm nay là một ngày tốt lành, nhưng tương lai là một thứ gì đó không ai có thể biết trước được cả. Hạnh phúc hay đau buồn? Vui sướng hay đau khổ? Nụ cười hay nước mắt?

Hôm nay là ngày đầu tiên Phong Vũ đến trường (nghe cứ như em bé mới vào mẫu giáo sao ấy) sau 2 tuần nằm bệnh viện

- Ôi, ngôi trường thân yêu - Phong Vũ vui sướng ra mặt

- Mày làm như ngày đầu tiên đi học không bằng - chàng nói

- Nó đi học cả 17 năm rồi mà nó làm như mới vào lớp một không bằng - anh chêm vào

- Thằng này có tính làm lố mà - hắn nói

- Ồ, diễn sâu - nó cũng hòa theo

- Mày đi xa quá rồi đó - nhỏ nói
- Lố lăng - nàng liếc Phong Vũ
- Tụi mày có tin nói một hồi nữa là ba má tụi mày chờ hốt xác về không ? - Phong Vũ tức giận
- Mấy anh kì cục quá à - Nhật Nguyệt bênh Phong Vũ
- Thôi đi mấy đứa - nó nói

Tụi nó đi vào căn tin để ăn sáng, đang ăn thì 3 cô gái (nghe giống cả hộp quá) Minh Uyên, Mỹ Phương và Ngọc Duyên chạy lại. Minh Uyên chia ra 8 cái thiệp đỏ nói

- Ngày mai là sinh nhật em, các anh chị có thời gian thì đến chúc mừng em nha

Thì ra là sinh nhật, tụi nó tưởng là mời đám cưới chứ. Đạo này, ba người họ cũng không lố lăng như lúc trước nữa, đã thay đổi tính nết, nói chuyện lịch sự hơn, ăn mặc lịch sự hơn...v.v nên tụi nó cũng không có nghi ngờ gì nên tụi nó quyết định đến mừng sinh nhật cô ta. Nhưng đâu ai biết đó là thật sự thay đổi hay giả vờ để tung một cú bất ngờ.

- Được rồi, ngày mai chúng tôi sẽ đến - hấn trả lời với khuôn mặt lạnh tanh
- Cảm ơn mọi người, chào mọi người - Cô ta với hai người kia chạy đi
- Tao nghe có mùi giả tạo - anh nói
- Tao thấy đạo này họ đã thay đổi rồi - nhỏ nói
- Tao cứ nghi nghi sao ấy - chàng lên tiếng
- Nghi này - nàng tổng cho chàng một cái bánh mì
- Mày yêu thương tao kiểu này chắc chết - chàng nói sau khi đã nuốt trôi cái bánh mì kia

Nó ngồi im lặng nãy giờ, nó cũng cảm thấy trong chuyện này có gì đó lạ lẫm. Sao tự nhiên mấy người kia lại mời tụi nó đi dự sinh nhật hay là họ có ý đồ xấu. Nhưng nếu họ có lòng tốt thì chẳng phải nó đã nghĩ xấu về họ hay sao ? Thôi kệ ngày mai cứ đi xem sao

Tối hôm đó

- Nếu như ngày mai đến dự sinh nhật của cái cô Minh Uyên gì đó mà có xảy ra chuyện gì thì mày đừng bỏ tao đi nha - anh ôm eo nhỏ nói
- Sao mày nói vậy ? - nhỏ hỏi
- Thì mày trả lời đi - anh nói
- Ủ, tao sẽ không bỏ mày đi đâu - nhỏ xoay người lại hôn lên trán anh
- Gan nhè ? - anh cười đùa sau đó chồm người lên khóa môi nhỏ (ó là la)

Sau khi cảm thấy nhỏ không còn thở được nữa anh thả nhỏ ra

- Cho tao hôn một cái trước khi ngủ đi - chàng nhõng nhẽo
- Không - nàng tức giận
- Đi mà - chàng lắc lắc cánh tay nàng
- Tao nói không mà - nàng vung cánh tay chàng ra sau đó bay lên giường nhắm mắt lại

Chàng bắt lấy cơ hội nhào đến hôn vào cánh môi đỏ mọng của nàng. Nàng bị phục kích bất ngờ mắt mở to hết cỡ sau đó dùng chân đá chàng bay khỏi giường

- Sao mày bạo hành chồng mày thế ? - chàng đứng dậy xoa cái mông đang ê ẩm

Nàng tức giận trằm chằm nhìn đầu không trả lời

- Nếu sau này có chuyện gì xảy ra mày đừng rời xa tao nha - chàng ôm nàng từ phía sau nói

Nàng nghe vậy quay lại ôm chàng

- Tao sẽ mãi mãi ở bên mày

Ngày hôm sau

Tụi nó đang chuẩn bị đi sinh nhật của Minh Uyên . Sau khi chuẩn bị xong tụi nó lên xe đến địa điểm tổ chức tiệc . Tụi nó chia ra đi hai đũa một xe .

Hắn đeo nó trên con moto đời mới , thấy hắn chạy chậm nó hỏi

- Sao hôm nay mày chạy chậm vậy ?

- Hôm bữa tao bị mấy ông công an lôi đầu vào đồn vì cái tội chạy quá tốc độ . Ông nói lần đầu nên ông tha , nếu còn lần sau ông tổng cổ tao vào bóc lịch luôn - hắn nói

- Ồ , cho chừa - nó cười

- Mày cười nhìn mày đẹp lắm - hắn nói

- Sao mày thấy được mà nói ? - nó hỏi trong lòng cảm thấy hạnh phúc

- Tao mà - hắn nói

- Lo chạy xe đi - nó nói sau đó vòng tay ôm hắn thật chặt làm cho ai kia vui sướng cười đến toét miệng

Tại nhà hàng Flower

- Đãi tiệc trong đây sao ? - Phong Vũ nói

- Nhiều chuyện - Nhật Nguyệt lôi Phong Vũ đi

Tụi nó vừa bước vào thì thấy Ngọc Duyên chạy lại

- A , mọi người đến rồi . Để em đi kêu con Uyên

Sau đó Mỹ Phương và Minh Uyên cũng chạy đến

- Mọi người vào ngồi đi

Tụi nó đi tìm một cái bàn khuất để mọi người không chú ý. Trong suốt bữa tiệc Minh Uyên luôn tìm cách bỏ thuốc ngủ vào ly nước của tụi hắn và cô ta đã thành công khi đó tụi nó và Nhật Nguyệt đi vệ sinh còn Phong Vũ đi nghe điện thoại . Trong thuốc ngủ có thành phần chính là cô mỵ , một loại chất gây nghiện nhưng đã qua chế biến nên chỉ gây ra ảo giác làm cho tụi hắn cứ tưởng Minh Uyên , Mỹ Phương và Ngọc Duyên là tụi nó với lại do 3 người kia cứ cạ cầm tụi hắn nên tụi hắn không ngần ngại gì mà đáp trả. Ý định của 3 người kia là cho tụi hắn ngủ rồi đưa lên khách sạn giả vờ như tụi hắn say quá đã không kìm chế được bản thân mà gây ra chuyện .

Sau khi đi vệ sinh xong tụi nó đi ra thì thấy một cảnh tượng thật khủng khiếp ... tụi hắn đang ôm Minh Uyên và hai người kia .

Nhật Nguyệt chạy lại xô Mỹ Phương ra khỏi người anh sau đó lay anh

- Anh ba tỉnh lại đi

Tụi hắn vẫn không hề hay biết chuyện gì đang xảy ra cho đến khi tụi nó lững lờ bước đi Nhật Nguyệt bối rối không biết làm gì liền tát cho tụi hắn vài cái làm cho mấy anh kia ngu ngơ chẳng biết gì hết lại còn bị Nhật Nguyệt và Phong Vũ lôi đi không thương tiếc. Để lại 3 người kia một cục tức không thể nuốt trôi

Sau khi ra khỏi cửa nhà hàng nó lấy xe phóng đi . Nhỏ và nàng nhìn theo con bạn cùng chiếc xe khuất bóng mà lắc đầu. Nó chỉ im lặng khi đã quá đau khổ thôi

Nhỏ và nàng cũng lên một chiếc xe chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Bỏ đi

Nó chạy đi, nó đang rất rối bời. Có lẽ trong 3 người nó là người đau khổ nhất bởi vì hần là cậu bé ngày xưa, cậu bé nói muốn làm người yêu của nó. Nhưng bây giờ thì sao, người ôm đứa con gái khác cũng là cậu bé đó. Nó cứ cảm đầu chạy đi mà không biết đích đến là đâu. Chạy một lúc nó cảm thấy mệt và nó dừng lại ngồi xuống một cái ghế đá ven đường. Bất chợt một cơn mưa đổ xuống. Mọi người đều tắt bật chạy đi trú mưa, chỉ có nó, nó làm điều trái ngược lại với mọi người, nó vẫn ngồi đó. Nó làm điều trái ngược với mọi người, thay vì khi thấy người yêu mình ôm người con gái khác người ta lại khóc lóc bù lu bù loa và đòi chia tay hay là nhốt mình trong bốn bức tường chật hẹp để khóc. Nó thì không nó lẳng lặng bỏ đi bởi vì một lý do đơn giản là nó không muốn nhìn thấy cảnh đó, nó không muốn tin rằng đó là sự thật. Nhưng cuối cùng nó cũng làm được một điều giống với mọi người đó là khóc. Đôi khi khóc nó làm cho con người ta trở nên yếu đuối nhưng đôi khi khóc làm cho con người ta có thể vui bớt đi nỗi buồn.

Từng giọt, từng giọt nước mắt rơi ra từ hốc mắt của nó, những giọt nước mắt mặn chát hòa lẫn vào những giọt mưa, nó nở một nụ cười chua xót. Mưa, mưa vẫn rơi. Nước mắt, nước mắt vẫn tuôn.

Đến khi mưa tạnh, nó đứng dậy bước đi, nó nghĩ chắc bây giờ có lẽ hần đang vui vẻ bên người con gái ấy mặc nó sống chết ra sao. Nhưng nó đâu biết rằng hần đang chạy như điên đi tìm nó, ruột gan như lửa đốt. Cả anh và chàng cũng vậy họ chạy khắp con đường để tìm, đi qua các con hẻm để kiểm nhưng không thấy. Trong lòng họ bây giờ chỉ mong rằng tụi nó đừng nghĩ quẩn là được.

Bây giờ trời đã sụp tối, nó cứ đi mãi, khi đi đến một con hẻm nó bắt gặp một nhóm côn đồ. Nhóm cô đồ kia đang có chuyện bức mình nên khi thấy nó có bao nhiêu buồn bức chúng cứ trút lên đầu nó. Nó vẫn đứng yên để cho bọn kia đánh vì nó muốn lấy nỗi đau thể xác làm giảm đi nỗi đau tinh thần. Có được hay không khi nỗi đau tinh thần đã quá lớn?. Nỗi đau tinh thần đó như một con dao găm đâm vào tim nó. Một con người chỉ có một trái tim để sống, nếu bị dao găm đâm vào thì làm sao con người ta còn có thể sống được nữa.

Khi đã trút bỏ hết mọi buồn bức bọn côn đồ bỏ đi, nó ngồi bệt xuống đất một lúc lâu sau đó loạng choạng đứng dậy về nhà vì " Khi mọi thứ bỏ ta gia đình sẽ không bao giờ bỏ ta" (câu này không liên quan ạ)

Khi vừa về đến nhà nó đã thấy cô ngồi trên ghế sofa với vẻ mặt lẳng nó kêu

- Chị à
- Em về rồi sao - cô chạy lại ôm nó khóc

Cô thả nó ra thấy trên khuôn mặt nó có vài vết bầm cô lo lắng hỏi

- Em bị gì vậy?
- Em không sao chị đừng lo - nó an ủi
- Đưa đây chị bôi thuốc cho - cô nói
- Con Ngân với con Vy đâu rồi chị? - nó hỏi
- Chị không biết, em thử gọi nó coi - cô lấy thuốc bôi cho nó

Nó lấy điện thoại gọi cho nhỏ, sau vài tiếng tút nhỏ nhắc mấy

- Mà đang ở đâu? - nó hỏi
- Tao và con Vy đang ở quán bar - nhỏ nói
- Về chuẩn bị đi tao với hai đứa bây sẽ đi qua nước ngoài - nó nói- Tao muốn đi cho khuây khỏa với lại sẽ ở bên đó du học
- Ủ, tụi tao về liền
- Em tính đi đâu? - cô hỏi
- Em qua Anh - nó trả lời
- Chị không muốn nhìn thấy em đau khổ đâu, chị biết em yêu thằng Tùng rất nhiều, em muốn đi cũng được nhưng nhớ giữ gìn sức khỏe - cô vuốt mái tóc nó, mái tóc mượt mà của nó đã trở nên bù xù trong cuộc ẩu đả kia - Khi nào em đi?
- Ngay hôm nay - nó trả lời

Và ngay trong tối hôm đó tụi nó đã đi, rời xa đất nước Việt Nam này.

Còn tụi hần sau khi không tìm được tụi nó đành lui thủ về nhà, và nghe cô kể chuyện tụi nó ra nước ngoài nhưng không kể rằng tụi nó đi đâu. Tụi hần

quyết định ra nước ngoài tìm kiếm tụi nó. Nhưng thế giới này biết bao nhiêu đất nước, biết tìm ở đâu. Thế giới này có biết bao nhiêu người nhưng để tìm 3 người là một việc rất khó.

Liệu họ có tìm được nhau giữa biển người bao la này?

(Còn tiếp)

Mong m.n cho mình ý kiến đi ạ

Sắp kết rồi ạ, vài chương nữa thôi.

Cảm ơn mọi người ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Cuộc sống mới

Hôm nay là ngày đầu tiên tụi nó sống ở Anh, tụi nó phải sống một cuộc sống mới, phải tập quen với những cái mới. Phải tập quên đi quá khứ, chấp nhận hiện tại và hướng tới tương lai. Hằng ngày tụi nó đi học tại một trường cấp 3 ở Anh và sống ở biệt thự nhà nhỏ. Và tụi nó vẫn không quên được tụi hấn. Hằng ngày tụi nó cứ lao vào việc học để quên đi tụi hấn nhưng càng cố quên lại càng không thể quên. Cuộc sống hằng ngày cứ diễn ra bình thường cho đến một ngày...

Kể từ lúc tụi nó qua đây cho đến bây giờ cũng đã được 5 tháng, cuộc sống cứ như vậy mà êm ả trôi qua.

Còn tụi hấn vẫn tìm kiếm tụi nó và vừa phải đi học. Tụi hấn nhận dịp những lúc rảnh rỗi mà đi tìm tung tích tụi nó. Có khi tối hôm nay bay qua nước ngoài tìm mà sáng hôm sau lại phải bay về đi học.

Hôm nay, tụi hấn được nghỉ 1 tuần và họ quyết định bay qua nước Anh tìm tụi nó.

Tụi hấn đang đi trên đường cùng lúc đó tụi nó cũng vậy cũng đi trên con đường đó nhưng họ lại không gặp nhau họ lướt qua nhau như những người xa lạ. Người xưa nói những người có duyên dù cho đi đến nơi nào thì cũng sẽ gặp nhau nhưng tại sao họ lại không gặp nhau, do họ không có duyên với nhau sao, hay là do ông trời không muốn họ gặp nhau, hay là do ông trời muốn thử thách tình yêu của họ.

Tình yêu của họ rồi sẽ ra sao khi giữ họ đã có một vết nứt quá sâu. Vết nứt đó có thể lành lại theo năm tháng hay không? Tôi nghĩ là có nếu như tình yêu của họ đủ lớn để chữa lành vết thương đó.

Kể từ lúc mà tụi hấn gặp tụi nó nhưng lại không nhận ra nhau cho đến bây giờ đã là 1 tuần.

- Thăng Vũ nói dạo này mấy thằng kia rụ rụ chè bê tha lắm - nhỏ cầm điện thoại nói

- Vậy sao? - nàng lo lắng hỏi - Tao đi lên gọi cho thằng Phú đây

- Tao cũng nhắn tin với thằng Trường xem sao - nhỏ chạy đi

Chỉ còn mình nó ngồi đó, nó lấy điện thoại ra chần chừ không dám gọi cho hấn và cuối cùng nó cũng gọi. Sau vài tiếng tút đầu dây bên kia nhấc máy

- Ai vậy? - hấn hỏi

- Là tôi - nó nói. Đã bao lâu rồi nó không nghe giọng nói này, giọng nói này thân quen biết bao

- Mỹ Linh sao? Là em sao? Anh nhớ em lắm- hấn nói, giọng hết sức mừng rỡ

- Tôi gọi cho anh để mong anh đừng rụ rụ chè nữa, khi nào họ xong tôi sẽ về, tôi không kêu ba hủy hôn đâu anh yên tâm lo học thành tài đi - nó nói xong cúp máy.

Hấn nhìn vào màn hình mà cười buồn còn nó sau khi cúp máy thì (khóc sao?) lăn ra ngủ. (liên quan ghê)

" Tôi là Ngân đây, tôi nhắn tin này muốn nói với anh rằng anh đừng uống rụ rụ nữa, họ xong tôi về, và tôi còn rất yêu anh " - tin nhắn của nhỏ gửi cho anh

Anh sau khi nhận được tin nhắn thì vui như Tết, nhắn lại thì nhỏ không trả lời.

"Vý đây, anh đừng rựch chè nữa " tin nhắn của nàng ngẩn gợn súc tích.

"Anh gặp em là do định mệnh sắp đặt, anh yêu em cũng là do định mệnh đưa đẩy, và việc em rời xa anh không lẽ cũng do định mệnh. Định mệnh đang thử thách chúng ta đây, đang thử thách chúng ta đây. Vì thế xin em hãy quay về và cùng anh vượt qua thử thách này, xin em hãy về đi. Còn nếu em không về thì "em cứ việc trốn, anh sẽ tìm", tìm em dù ở chân trời, góc bể." (Đây là dòng tin nhắn mà anh Phú (chàng) gửi cho chị Vy (nàng) ạ).

Họ đã không gặp lại nhau một lần nào nữa. Tình yêu của họ liệu có vượt qua được tất cả hay không khi giữa họ đã có một khoảng thời gian dài xa cách hay là khi gặp lại nhau lại không nhận ra nhau.

(Còn tiếp)

Hôm nay là 30 tết rồi, hết hôm nay là qua năm mới rồi. Chúc mọi người có một cái Tết vui vẻ.

Nhân đây mình muốn hỏi một câu là có nên cho Ái Như xuất hiện không?

Cảm ơn các bạn đã theo dõi truyện củ mình.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: 5 năm sau

5 năm sau Thắm thoát 5 năm trôi qua. Nhớ lại 5 năm trước, Mỹ Linh, Ngọc Ngân, Kiều Vy ba người bọn họ âm thầm đi ra nước ngoài. 5 năm qua họ không trở về Việt Nam một lần nào vì họ sợ, sợ sẽ gặp người kia, sợ rằng khi gặp lại người kia họ sẽ không nở rời xa, họ sợ, rất sợ.

Trong 5 năm qua, họ đã thành lập được một công ty tên là T&P do ba người họ làm chủ tịch và bây giờ họ bay về Việt Nam để kí một hợp đồng. Lần này về ngoài việc kí hợp đồng họ còn có một mục đích khác là gặp lại người kia.

- Hôm nay kí hợp đồng ở đâu? - nó hỏi thư kí
  - Thừa chủ tịch, kí hợp đồng ở công ty P&T - người thư kí trả lời
  - Công ty này giống tên công ty mình vậy - nhỏ nói
  - Ủ, giống. T&P với P&T giống, mày học giỏi thật - nàng đánh vào đầu nhỏ
  - Đừng có nói chuyện với mấy con ngu như nó, mày không nhớ nó nói qua Pháp xem tượng Nữ thần tự do sao - nó chen vào
  - Hai đứa bây đừng nhìn mặt tao - nhỏ tức giận
  - Thừa chủ tịch, đã tới công ty P&T rồi - thư kí lễ phép nói
- Tụi nó lấy lại thần thái của một vị chủ tịch bước ra khỏi xe sau đó cùng thư kí vào công ty
- Bốn vị tìm ai ạ? - người tiếp tân thấy tụi nó đi vào hỏi
  - Chúng tôi tìm chủ tịch để kí hợp đồng - thư kí trả lời
  - A, bốn vị là người bên công ty T&P? - tiếp tân như phát hiện ra điều gì nói
  - Đúng vậy - thư kí trả lời
  - Mời lên tầng 11 ạ - tiếp tân lễ phép nói

Tụi nó cùng thư kí đi lên tầng 11. P&T là một công ty lớn, lớn gấp đôi công ty tụi nó, hợp đồng lần này cũng là do công ty bên kia muốn kí với tụi nó cho nên tụi nó phải đích thân qua bên đây để kí hợp đồng.

Tụi nó vào thang máy bấm thẳng lên tầng 11, sau khi thang máy đến tầng 11, tụi nó bước ra, tìm phòng chủ tịch

Cốc cốc cốc

Thư kí gõ cửa phòng chủ tịch, một lúc sau nghe có tiếng nói vọng ra

- Mời vào

Tụi nó cùng thư kí bước vào, bên trong là ba người đàn ông, vì họ gục mặt xuống cho nên tụi nó không nhìn rõ mặt

- Chúng tôi là người bên công ty T&P, đến đây để kí hợp đồng

Ba người kia ngước mặt lên, tụi nó ngạc nhiên, còn ba người kia thì cười toe toét

- Cô là thư kí? - một người đàn ông nhìn thư kí nói

- Vâng - thư kí trả lời

- Cô ra ngoài đi - người đàn ông đó tiếp tục nói

Thư kí lui ra ngoài và không quên đóng cửa.

Bây giờ trong phòng chỉ còn tụi nó và ba người đàn ông kia.

- Em về rồi - một người đàn ông khác nói

Tụi nó vẫn im lặng đứng đó

- Tao nghĩ chúng ta cần khoảng không gian riêng - người đàn ông kia quay lại hai người còn lại nói

- Thăng Phú nói đúng - một người đàn ông nói

Ba người đàn ông kia chính là Thanh Tùng, Nhật Trường và Thanh Phú, bọn họ là chủ tịch công ty P&T

- Chúng tôi đến đây để kí hợp đồng chứ không phải là đến để nói chuyện với mấy người - đến bây giờ nó mới lên tiếng

Tụi hấn biết chứ, biết là tụi nó về để kí hợp đồng chứ, bởi vì chính tụi hấn đòi kí hợp đồng với tụi nó đó, là do tụi hấn sắp xếp để tụi nó về.

- Được rồi - hấn nói, sau đó lấy điện thoại gọi thư kí của mình vào

Sau khi thư kí vào họ bắt đầu bàn công việc. Trong suốt cuộc họp tụi nó đưa ra ý kiến gì tụi hấn cũng đồng ý.

Sau khi họp xong thì hai người thư kí bị đuổi ra một cách không thương tiếc.

- Bây giờ hai bạn nam mày đưa hai bạn nữ kia đi chỗ khác đi cho hai vợ chồng tui nói chuyện - hấn nói

- Khỏi cần đuổi mày - anh nói với giọng trách móc

Sau đó anh dắt nhỏ lên sân thượng còn chàng đưa nàng đi ra khu vườn hoa hướng dương ở phía sau công ty. Khu vườn này là do hấn kêu người xây nên vì nó rất thích hoa hướng dương, cứ mỗi khi nhớ nó hấn lại ra đây, nhìn những bông hoa hướng dương đang hướng mình về phía mặt trời hấn cảm thấy nỗi nhớ của mình cũng vui bất đi.

- Em đã thành con gái rồi - hấn cười ôn nhu nói

- Chứ từ đó tới giờ tôi là con trai à? - nó liếc hấn, hỏi lại

- Không, ý anh nói là em đã trở thành thiếu nữ rồi - hấn gãi đầu, bối rối

- Anh nói gì nói lẹ lẹ đi tôi còn phải về nhà nữa - nó nói

- Anh..... xin lỗi - hấn nói, mặt thoáng nét buồn

- Về việc gì? - nó cau mày lại hỏi

- Em không tha thứ cho anh thì thôi chứ đừng giả vờ như vậy anh lo lắm - khuôn mặt hấn trở nên buồn hơn

- Tha thứ cái gì? Tôi quên rồi - nó dừng lại làm cho hấn trở nên căng thẳng - Hôm nay tôi về mục đích khác là để nói cho anh biết rằng "tôi không còn giận anh nữa" - nó cố ý hét lớn lên

Hắn vui sướng, mừng rỡ ôm nó, một giọt nước mắt nóng hổi rơi trên khuôn mặt mỹ nam của hắn. Nó cảm nhận được hình như hắn đang khóc liền thả hẳn ra, nó nhón chân lên hôn vào những giọt nước mắt ấy

- Đừng khóc, em lo

Chỉ một câu nói "Đừng khóc, em lo" cũng làm cho hắn sướng run, nở một nụ cười tươi như hoa

- Anh nhớ em. Anh yêu em - hắn thủ thỉ bên tai nó sau đó hôn lên đôi môi nhỏ kia.

(Ta thắng đi lên sân thượng đây)

- Anh đưa tôi lên đây làm gì?- nhỏ vùng cánh tay anh đang nắm tay nhỏ

- Em khỏe không? - anh phớt lờ câu hỏi của nhỏ

- Rất khỏe - nhỏ nói

- 5 năm qua em sống ra sao? - anh hỏi tiếp

- Tốt - nhỏ lạnh lùng nói

- 5 năm qua anh rất nhớ em - anh nói

- Tôi biết và tôi... cũng vậy - nhỏ cười nhẹ

- Em hãy ở lại bên anh nha - anh ôm hai bả vai nhỏ nhìn thẳng vào đôi mắt nhỏ nói

- Ủ - nhỏ gật đầu

Anh vươn tay ra ôm lấy nhỏ như ôm cả thế giới của mình.

(Ta nhảy xuống vườn hoa đây)

- Em có biết 5 năm qua anh nhớ em nhiều lắm không? Nhớ tới nỗi nhìn đi đâu cũng thấy bóng hình em. Em quay lại bên anh đi - chàng nói như van xin nàng

- Vậy anh giải thích đi, lúc đó là sao - nàng nói

- Anh bị bỏ thuốc - chàng nói, chớp chớp mắt

- Thật không? - nàng nghi ngờ nói

- Em kêu anh giải thích rồi không tin là sao?- chàng vờ như sắp khóc

- Được rồi, tôi tin - nàng nói

- Anh vui quá - chàng mừng rỡ ôm lấy nàng

Cuối cùng thì họ đã gặp lại nhau sau 5 năm xa cách.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Cầu hôn (end)

Mỹ Linh giật mình mở mắt, bật dậy khỏi giường, là do nó đang mơ sao? Trong mơ nó thấy hắn ôm nó, nó thấy hắn khóc. Không, nó không mơ đó là sự thật, hắn đang nằm ngủ kế bên nó, là hắn, là con người bằng da bằng thịt chứ không phải là mơ.- Sao em không ngủ nữa? - hắn dụi mắt hỏi

- Không sao, anh ngủ nữa đi - nó cười hiền nhìn hắn

- Hay là ngủ không được muốn... - hắn cười đều nhìn nó

Nó còn chưa kịp nói gì hết đã bị hắn gặm lấy đôi môi mình.

(Sau đó ra sao thì em không biết, tự suy nghĩ ạ)

Reng reng

Tiếng điện thoại hân kêu lên

- Ai đó? - hân hỏi

- Trường đẹp trai - anh hất tóc nói

- Tao tắt máy - hân nói một câu ngắn gọn

- Khoan, anh Quân rủ đi cà phê bàn kế hoạch tác chiến - anh nói

- Ủ - hân trả lời sau đó cúp máy

Hân bay ra khỏi giường đi vào nhà vệ sinh đến quán cà phê để bàn kế hoạch

06:00 chiều

Hình như anh có điều muốn nói

Cứ ngập ngừng rồi thôi

Và có lẽ anh không biết rằng

Em cũng đang chờ đợi

Ở cạnh bên anh bình yên lắm

Anh hiền lành ấm áp

Cứ tiếp tục ngại ngần thì ai sẽ

Là người đầu tiên nói ra

(Mình yêu nhau đi - Bích Phương)

Nhạc chuông điện thoại của nó kêu lên

- Gì đó? - nó hỏi

- Em kêu chị Hạnh, Ngân, Vy, Nhật Nguyệt với em đến nhà hàng MOON đón tụi anh về đi xin hết rồi - hân nói

- Ủ - nó thờ dài nói

Nó cúp máy sau đó gọi cô, nhỏ, nàng và Nhật Nguyệt (họ ở chung nhà ạ)

20" sau họ đến nhà hàng MOON

- Các vị có phải là người quen của cậu Tùng phải không? - một anh nhân viên hỏi tụi nó

- Đúng - nhỏ nói

- Cậu Tùng và các vị thiếu gia khác đang ở trên tầng 20 - anh nhân viên lễ phép

Tụi nó nhanh chân đi lên tầng 20. Tầng 20 là tầng cao nhất của nhà hàng, đây là tầng dành cho quý tộc nhưng rất đông người nhưng hôm nay lại không có một vị khách nào. Tụi nó ngo quanh thì thấy tụi hân đang ngồi ở một cái bàn gần cửa sổ, tụi nó tiến lại

- Em đến rồi - cậu vẫy tay với cô khuôn mặt không có chút biểu hiện gì của người say xỉn.

- Kêu tụi em đến đây làm gì? - nó hỏi

- Một lát sẽ biết, ngồi đi - hân nháy mắt

- Are you ready? - anh nhìn hân hỏi

- Ok - hấn nói

Tách

Hấn búng tay, lập tức đèn tắt, những ngọn nến thi nhau cháy, sáng cả một vùng. Những ngọn nến kia xếp từng dòng thành chữ " Anh yêu em" và " Làm vợ anh nhé"

Tại nó cảm động suýt rớt nước mắt, tính chạy lại ôm người mình yêu thì họ bước lên sân khấu cầm micro lên, nhạc nổi lên

Đi qua bao nhiêu khó khăn

Đi qua bao nhiêu nỗi thăng trầm

Đôi lúc anh mệt mỏi

Chỉ có anh ở bên

Là người mang đến cho anh những tiếng cười

Em ơi lại gần anh nữa đi

Em hãy nhìn thẳng mắt anh này

Anh sẽ rất hạnh phúc

Nếu sớm mai tỉnh giấc

Người đầu tiên anh trông thấy chính là em

Làm vợ anh nhé

Anh có một bờ vai đủ rộng

Một vòng tay ấm

Một trái tim luôn thấy hiểu em

Làm vợ anh nhé

Anh sẽ luôn là người che chở

Mang đến cho em sự bình yên

Dù mai mưa nắng

Anh sẽ luôn là người dẫn lối

Buồn vui gian khó đã có anh ở đây sẽ chia

Chẳng cần em phải lo lắng hay bận tâm điều gì

Và giờ hãy hứa

Trọn đời yêu anh nhé em

Em ơi lại gần anh nữa đi

Em hãy nhìn thẳng mắt anh này

Anh sẽ rất hạnh phúc

Nếu sớm mai tỉnh giấc

Người đầu tiên anh trông thấy chính là em

Làm vợ anh nhé

Anh có một bờ vai đủ rộng

Một vòng tay ấm

Một trái tim luôn thấu hiểu em

Làm vợ anh nhé

Anh sẽ luôn là người che chở

Mang đến cho em sự bình yên

Dù mai mưa nắng

Anh sẽ luôn là người dẫn lối

Buồn vui gian khó đã có anh ở đây sẽ chia

Chẳng cần em phải lo lắng hay bận tâm điều gì

Và giờ hãy hứa

Trọn đời yêu anh nhé em

Làm vợ anh nhé em

(Làm vợ anh nhé - Chi Dân)

- Làm vợ anh nhé - Tụi hấn đồng thanh

Tụi nó cảm động gật đầu lia lịa, và trên khuôn mặt ai cũng có những giọt nước mắt nóng hổi, giọt nước mắt của vui sướng, giọt nước mắt của hạnh phúc.

Và cuối cùng là màn trao nhẫn.

Cuối cùng họ cũng đã có được hạnh phúc thuộc về họ. Họ quyết định là tháng sau sẽ làm đám cưới.

Có nhiều người nói hôn nhân chính là mồ chôn của hạnh phúc nhưng tôi lại nghĩ khác, hôn nhân chính là bắt đầu của hạnh phúc. Trong tình yêu, sai lầm lớn nhất chính là bỏ lỡ và họ, họ đã bỏ lỡ 5 năm bên nhau và họ xứng đáng có được hạnh phúc.

Hoàn (4-2-2017)

Cảm ơn mọi người đã theo dõi truyện của em trong suốt thời gian qua.

Chân thành cảm ơn *cúi đầu*.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44-2: Ngoại Truyện: Thằng quý tử nhà họ Hoàng

Cũng đã 5 năm kể từ khi hôn lễ của Mỹ Linh và Thanh Tùng diễn ra. Khi cưới nhau được 2 năm họ sinh ra một thằng quý tử tên là Hoàng Lâm Minh Thiện. Sở dĩ hấn đặt cho thằng quý tử cái tên này bởi tại cái tên này mà hấn không nhận ra nó. Cho đến bây giờ thằng quý tử họ Hoàng đã được 3 tuổi, càng ngày thằng nhỏ càng đẹp trai và càng ngày nó càng phá.

Một ngày kia

- Mẹ ơi, tối nay mẹ ngủ với con đi - thằng Thiện nhõng nhẽo

- Mẹ chú phải ngủ với ba - hấn cao giọng nói

- Không, mẹ là của con - thằng quý tử liếc xéo hấn

- Mẹ chú là của ba - hấn phù mang trộn má cài lại
- Không, mẹ ngủ với con - thằng Thiện lẩn ra sàn ăn vạ
- Ngủ với ba - hấn không vừa cài lại
- Thôi, hai người chặt tui ra luôn đi một người một nửa - nó ức chế la lên
- Ở được đó - hai cha con đồng thanh
- Ham hổ hà - nó liếc xéo hai cha con
- Đứa nào nói khoái con Nhi nhà chú Vũ ta, còn nói kêu ba dẫn qua nhà chú Vũ chơi với con Nhi vậy ta? - hấn xoa cằm
- Thôi, Minh Thiện ta đây lớn rồi phải tập sống một mình khi không có gia đình kế bên thôi - thằng Thiện thờ dài - Nhường mẹ cho ba đó, đừng làm mẹ mệt.
- Tối nay ôm gấu ngủ nha con - hấn nhìn thằng con ủ rũ lên lầu nói vọng theo

"Không Minh nói: Quân tử trả thù mười năm chưa muộn. Ngộ sẽ báo thù." Suy nghĩ của thằng quý tử nhà họ Hoàng. (Không Minh nào nói câu đó ông thần)

- Giờ sao em yêu - hấn nhìn nó cười đều
- Sao trắng gì? - nó hỏi lại
- Lên ngủ - hấn nói
- Không, chưa buồn ngủ - nó nói
- Lên đó vận động tí là ngủ được chứ gì - hấn cười đều sau đó bế xốc nó đi lên phòng

Sáng hôm sau

Do tối hôm qua vận động quá mệt nên hấn lẩn ra ngủ tới trưa còn nó thì ra ngoài.

"Hô hô, đây là thời cơ để Thiện ta trả thù"

Thằng quý tử lên lên phòng mẹ nó lấy cây son thoa lên mồm sau đó trườn lên người ba nó hôn lên trán rồi lên má rồi lên vai, ới đủ thứ chỗ, sau khi hôn xong nó vào nhà vệ sinh lau son và xuống nhà chờ mẹ về. Một kế hoạch hoàn hảo, nhưng mà nếu như hấn tỉnh dậy thì kế hoạch của thằng Minh Thiện sẽ thất bại thảm hại.

Nhưng do ông trời thương thằng nhỏ cho nên ba nó vẫn ngủ say như chết.

Một lúc sau nó về

- Ba con chưa dậy à? - nó hỏi
- Hồ này con thấy có chị nào đẹp lắm đi lên phòng á - thằng quý tử chỉ tay lên phòng nói.
- Về chưa? - nó đã hơi tức giận hỏi
- Rồi - thằng nhỏ ngây thơ nói

Nó nghe vậy tức giận đi lên phòng, đập cửa ra một cách không thương tiếc sau đó đi vào, đập vào mắt nó là hình ảnh hấn nằm trên giường với bao nhiêu là vết son. Nó tức giận đập hấn ra khỏi giường, hấn bây giờ mới thức dậy và lò mò bò dậy, ngu ngơ như bò đek nơ chả biết cái gì. Và sau khi biết chuyện thì hấn đi năn nỉ nó, năn nỉ hết lời nó mới tha thứ.

Và sau khi biết chuyện này do thằng quý tử làm thì hấn giận lấy thằng nhỏ không cho thằng bé qua chơi với bé Nhi con Phong Vũ luôn (Tội nghiệp cho một mảnh đời)

Ấu cũng là do hai chữ "định mệnh".

Một lần kia.

Vì hôm nay công ty được nghỉ nên nó và hấn ở nhà, hai vợ chồng đang ngồi xem TV và đợi thằng con về.

Một lúc sau thằng quý tử ủ rũ đi vào nhà cùng bác quản gia

- Sao mặt buồn vậy con? - nó ân cần hỏi
- Môi chú bị sao thế? - hấn nhìn thấy môi thằng nhỏ chảy máu hỏi
- Hôn gái, gái nó cắn - thằng quý tử ù xù nói

Sau khi nghe câu nói của thằng Thiện nó và hấn lẫn bỏ ra cười.

- Con sinh ra trong cái gia đình này thật là bất hạnh mà - thằng quý tử buồn lại thêm buồn
- Thôi đừng buồn, ngày mai thứ 7 được nghỉ ba chớ chú qua nhà chú Vũ chơi với bé Nhi-hấn xoa đầu thằng bé nói
- Thương tíá quá - thằng bé ôm cổ hấn hôn chụt chụt

Ấu cũng là do hai chữ "định mệnh".

Gia đình của cô và cậu sau khi cưới nhau sinh được hai đứa, 1 gái và 1 trai. Anh và nhỏ sau khi cưới sinh ra được hai bé gái. Chàng và nàng sinh được một bé trai, một bé gái. Còn Phong Vũ và Nhật Nguyệt sinh được 3 đứa, 2 trai và 1 gái (Sinh đẻ không có kế hoạch).

Họ sống rất hạnh phúc, dù có đôi lần cãi vã nhưng họ vẫn bỏ qua cho nhau vì họ rất yêu nhau và tình yêu có thể vượt qua tất cả. Con cái của họ sau khi lớn lên đều trở thành trai xinh gái đẹp và thành đạt trên con đường tương lai.

End

^^

Mình định sẽ viết một truyện về Soobin Hoàng Sơn (Idol mình đấy). Bạn nào thấy được thì cho mình cái ý kiến ạ.

Cảm ơn nhiều ạ.

Bạn đang đọc truyện *Em Cứ Việc Trốn. Tôi Sẽ Tìm!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.